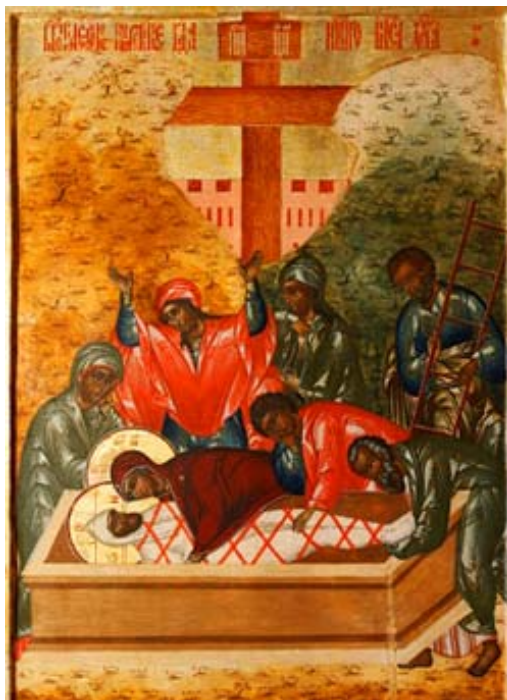

ВЕЛИКІЙ ПАТОКЪ

Послѣдованіе Свѣтыхъ и Спасающихъ Стрѣтенъ Гда Нашего Іиса Христа
Сказаніе Часовъ Твореніе кѹрілла, архієпископа александрійскаго
Вѣчера и Повечеріе

ВЕЛИКИ ПЕТАК

ЧИН СВЕТИХ И СПАСОНОСНИХ СТРАДАЊА
ГОСПОДА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА

Јутрење Великог Петка

ЦАРСКИ ЧАСОВИ

Састав Кирила, Архиепископа Александријског

ВЕЧЕРЊЕ и МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ

Целивање Плаштанице

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ВЕЧЕ ВЕЛИКОГ ЧЕТВРТКА— Јутрење Великог Петка
Чин Светих Страдања Господа нашега Исуса Христа.
Читање 12 одломака из Еванђеља.

Свештеник: Благословен Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Свештеник: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небесни, Утешитељу, Душе Истине, који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте и спаси, Благи, душе наше.

Чтец: Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. **(Дванаест пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твоме, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твоме, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

Послѣдованіе стѣихъ и спсительныхъ стѣи гдѣ нашего іиса хрѣта.

Во стѣи и великіи патокъ.

На оутрени.

Во б-и часъ нощи знаменуетъ. И собравшыица намъ во храмъ, бгословившѣ сщеникѣ, поэмъ начало по обычаю.

Сщеникѣ: Бгословенъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣецъ: Амѣнь.

Стѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безмертвни, помилуй насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ, амѣнь.

Престѣа трѣце, помилуй насъ: гдѣ, ѡчиств грѣхѣи наша: вѣко, прости беззакѣнїа наша: стѣи, посети и исцѣли немощи наша, ѣмене твоегѣ радн.

Гдѣ помилуй, трѣжды.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. амѣнь.

Оче нашъ, ѣже еси на небѣхъ, да свѣтитѣа ѣма твое, да прїидетѣ црѣтѣе твое, да едетѣ вола твоа, ѣкѣ на небѣи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долгѣи наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сщеникѣ:

ѣкѣ твое естѣ црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и стѣагѣ дха, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣецъ: Амѣнь.

Гдѣ помилуй, бѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ, амѣнь.

Прїидите, поклонимѣа црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидите, поклонимѣа и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидите, поклонимѣа и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Псаломъ дѣ.

Оуслышитѣ тѣа гдѣ въ день печали, защититѣ тѣа ѣма бга ѣкѣва. полетѣ тѣа помошь ѿ стѣагѣ, и ѿ сїѣна защититѣ тѣа. поманетѣ всѣхъ жертѣвъ твоѣ, и всеожженїе твое тѣчно бдн. дастѣ тѣа гдѣ по сѣрдцѣ твоемѣ, и весь советѣ тѣа твоѣ исполнитѣ. возрадѣемѣа ѿ спсѣнїи твоемъ, и во ѣма гдѣ бга нашего возвеличимѣа: исполнитѣ гдѣ всѣа прошенїа твоа. нынѣ познахъ, ѣкѣ спсѣ гдѣ хрѣста своего. оуслышитѣ егѣ ехъ небѣ стѣагѣа своего, въ силахъ спсѣнїе деснїцы егѣ. снѣ на колеснїцахъ, и снѣ на конѣхъ: мы же во ѣма гдѣ бга нашего призовѣмъ. тѣа спѣти быша и падѣша, мы же востахомъ и исправнхомѣа. гдѣ, спсѣ царѣ, и оуслыши ны, вѣньже ѣще день призовѣмъ тѣа.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твоме обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и молитве усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радосћу лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњег неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Чтец: Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

И ове тропаре:

Спаси, Господе, народ Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај народ Твој православни.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом народу даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

Сада и увек и у векове векова. Амин.

Псаломъ ѿ.

Гдѣ, силою твоєю возвеселѣтся царь и ѿ спсѣніи твоѣмъ возрадуется сѣлѡ. желаніе сердца егѡ дѡлз еси емѡ, и хотѣніа оустнѡ егѡ нѣси лишілз егѡ. ѿкв предварілз еси егѡ блгословѣніемъ блгостыннымъ, положілз еси на главѣ егѡ вѣнѣцъ ѡ камени чѣстна. животѡ просилз есть оѹ тебе, и дѡлз еси емѡ долготѡ днѣи во вѣкъ вѣка. вѣлѡ слава егѡ спасѣніемъ твоимъ, слава и велелѣпіе возложиши на него. ѿкв даи емѡ блгословѣніе во вѣкъ вѣка, возвеселиши егѡ радостію из лицемъ твоимъ. ѿкв царь оуповѣетъ на гдѡ. и млтїю вышнагѡ не подвижитѡ. да ѡбращетѡ рѡкѡ твоѡ вѣемъ врагомъ твоимъ, десница твоѡ да ѡбращетъ всѡ ненавидѡщыа тебе. ѿкв положиши нѡх ѿкв пѣць огненнѡю, во время лица твоегѡ: гдѡ гнѣвомъ своимъ сматѣтъ ѡ, и снѣтъ нѡх огнь. плодъ нѡх ѡ земля погубиши, и сѣмѡ нѡх ѡ сынѡвъ человѣческихъ. ѿкв оуклониша на тѡ слава, помыслиша совѣты, нѡже не возмогутъ состѡвннн. ѿкв положиши ѡ хребѣтъ во избѣитцѣхъ твоихъ, оуготоувиши лице нѡх. вознесѣа гдѣ силою твоєю, воспоѣмъ и поѣмъ силы твоѡ.

Слава оцѡ и снѡ и стѡму дхѡ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Стѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безмертннн, помилѡи насъ. **Трижды.**

Слава оцѡ и снѡ и стѡму дхѡ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Престѡа трѣце, помилѡи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѡи нашѡ: вѣко, прости беззакѡнѡи нашѡ: стѣи, посѣти и исцѣли немощи нашѡ, ѡмене твоегѡ ради.

Гдѣ помилѡи, **трижды.**

Слава оцѡ и снѡ и стѡму дхѡ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Оче нашъ, ѡже еси на небѣхъ, да свѡтитѡи ѡма твоѡ, да прїидетъ црѣтѣе твоѡ: да вѡдетъ бола твоѡ, ѿкв на небѣи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѡщннн дѡждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги нашѡ, ѿкоже и мы ѡставаѡемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѡкавѡгѡ.

Сщѣнникъ:

ѿкв твоѡ есть црѣтво и сила и слава, оцѡ и снѡ и стѡгѡ дхѡ, нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѡминь.

И тропарѣ сѡ:

Спсѣи гдѣ люди твоѡ, и блгословѣ достоѡнїе твоѡ, побѣды на сопротивныа дѡрѡа, и твоѡ сохраниѡа крѣтомъ твоимъ житѣльство.

Слава оцѡ и снѡ и стѡму дхѡ.

Вознесѣиша на крѣтъ волею тезоименитѡмѡ твоѡмѡ номѡмѡ житѣльствѡ цѣдрѡты твоѡ дѡрѡи хрѣте бже: возвесели насъ силою твоєю, побѣды даѡ намъ на сопостѡты, посѡбіе ѡмѡщнымъ твоѡ ордѣте мѣра, непобѣдимѡю побѣдѡ.

И нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Свештеник: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Свештеник: Још се молимо за Преосвештеног Епископа нашега (име).

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Свештеник: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Свештеник: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин. Именом Господњим благослови, оче (свети владико).

Свештеник:

Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

**И почињемо Шестопсалмије, слушајући са сваким ћутањем и умиљењем.
Чредни пак брат, или Предстојатељ, са побожношћу и страхом Божјим твори:**

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. (Трипут)

Господе, усне моје отвори, и уста ће моја објавити славу Твоју. (Двапут)

(Псалам 3)

Господе, што се умножише они који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, заштитник мој, слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва народа, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ми узалуд непријатељују, зубе грешника скршио си. Господње је спасење, и на народу Твоме благослов је Твој.

(И опет) Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити.

Предстательство страшно и непотыдно, не презри блгаа молитвъ нашихъ, всебѣтаа бже, оутверди православныхъ жительство: спси вѣрныхъ люди твоа, и подаждь намъ съ нбсе побѣду, зане роднаа еси бга, едина блгословеннаа.

Таже глаголетъ іерей:

Іерей: Помилуй насъ бже, по величїи млти твоей, молимъ ти еа, оуслыши, и помилуй.

Діакъ: Гдн помилуй, **трижды.**

Іерей: Бже молимъ о великомъ господнѣ и оцѣ нашемъ, сватѣишемъ патріархѣ **имѣ**, и о господнѣ нашемъ пресвѣщенѣишемъ епископѣ [или архіепископѣ, или митрополитѣ] **имѣ**.

Діакъ: Гдн помилуй, **трижды.**

Іерей: Бже молимъ о богохранимѣи странѣ нашей, властѣхъ и воинствѣ еа, да тнхое и безмолвное житїе поживемъ во всакомъ блгочестїи и чистотѣ.

Діакъ: Гдн помилуй, **трижды.**

Іерей: Бже молимъ за всю братїю и за вса христїаны.

Діакъ: Гдн помилуй, **трижды.**

Возглашаетъ іерей: Іакъ мѣлостивъ и члвколюбивъ бгъ еси, и тебе слава возсылаемъ, оцъ и сиъ и стомъ духъ, нынѣ и прїсно и во вѣки вѣковъ.

Діакъ: Амѣнь. Именемъ гднимъ блгослови отче.

Предстоятель возглашаетъ сице:

Слава стѣи, и еднороднѣи, и животворящей, и нераздельнѣи трїцѣ всегда, нынѣ и прїсно и во вѣки вѣковъ.

Діакъ: Амѣнь.

И начинаемъ шестоуамїе,

со всакимъ моланїемъ и оумленїемъ слышюще:

оучиненный же братъ со блгоговѣнїемъ и страхомъ бжїимъ глаголетъ:

Слава въ вышнихъ бгъ, и на земли миръ, въ человецѣхъ блгволенїе. **Трижды.**

Гдн, оустнѣ мои ѡверзешн, и оуста мои возвестятъ хвалу твою. **Дважды.**

Псаломъ ѿ.

Гдн, что еа оумножиша стужающїи мнѣ; мнози востають на мѣ, мнози глаголютъ души моей: нѣсть спїїа ема въ бже егѡ. ты же, гдн, заступникъ мой еси, слава моя, и возносѣи глѣбу мою. гласомъ моимъ ко гдъ воззвахъ, и оуслыша мѣ ѡ горы стѣи своеа. азъ оуидахъ, и спяхъ, востахъ, ѡкв гдъ заступитъ мѣ. не оубоїса ѡ тѣмъ людїи, ѡкрестъ нападующихъ на мѣ. воскрїни, гдн, спси мѣ, бже мой: ѡкв ты поразиа еси вса враждующыа мнѣ вде, збѣи грѣшникѡвъ сокршиа еси. гдне есть спїїе, и на людехъ твоихъ блгвенїе твоѣ.

Азъ оуидахъ и спяхъ, востахъ, ѡкв гдъ заступитъ мѣ.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гњевом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гњева Твога, нема мира у костима мојим од лица грехова мојих. Јер безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, од лица безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме; злостављан бих и унижен веома, риках од уздисања срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не скри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говорише погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; и бејех као човек који не чује, и који у устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и у спотицању ногу мојих бише нада мном велеречиви. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и бринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за добротом. Не остави ме, Господе; Боже мој, не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога. (И опет) Не остави ме, Господе; Боже мој, не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби јутрењујем. ожедне Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота (многих); уста моја похваљиваће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као од сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости хвалиће (Те) уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; сићи ће у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер се затворише уста оних који говоре неправду.

(И опет)

У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се.

Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Псаломъ ѿз.

Гдѣ, да не ѿроутію твоєю ѡблчїши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ накажеши мене. ѿкъ стрѣлы твоѣ ѡуноша во мнѣ, ѿ оутвердїлз єси на мнѣ рѣкѣ твою. нѣсть ѿщеленїа въ плоти моеї ѡ лица гнѣва твоегѡ, нѣсть мира въ костѣхъ моихъ, ѡ лица грѣхъ моихъ. ѿкъ беззаконїа моѣ превыдоша главѣ моє, ѿкъ бремя тяжкое ѡтаготѣша на мнѣ. возмердѣша ѿ согнїша раны моѣ ѡ лица бездѣмїа моего. пострадахъ ѿ слабости до конца, весь день свѣтѣмъ хождахъ. ѿкъ лѣдїа моѣ наполниша пороганїи, ѿ нѣсть ѿщеленїа въ плоти моеї. ѡслобленз быхъ, ѿ смрихѣа до сѣла: рыкахъ ѡ въздыханїа сердца моего. гдѣ, предъ тобою все желанїе мое, ѿ въздыханїе мое ѡ тебе не оутїаїса. сердце мое сматѣса, ѡстави мѣ сила моѣ, ѿ свѣтз очїю моею, ѿ тоѡ нѣсть со мною. дрѣзи мои ѿскрени мои, прѣмѡ мнѣ прелїжнїа ѿ стѣша. ѿ ближнїи мои ѡдалече мене стѣша, ѿ нждахѣа ѿщѣпїи дѡшѣ моє, ѿ щѣпїи слаа мнѣ, глаголахѣ сѣтнаа, ѿ льстївнымъ весь день подчїхѣа. ѿз же ѿкъ глѣхъ не слышхъ, ѿ ѿкъ нѣмъ не ѡверзѣа ѡутз своихъ. ѿ быхъ ѿкъ человекъ не слышай, ѿ не ѿмїи во оутѣхъ своихъ ѡблчїнїа. ѿкъ на тѣа гдѣ, оуповахъ, ты оуслышнши гдѣ бже мой. ѿкъ рѣхъ: да не когда порадѡтз мѣ са врази мои, ѿ вегда подвижатїса ногамъ моимъ, на мѣа велерѣчеваша. ѿкъ ѿз на раны готѡвз, ѿ болѣзнь моѣа предо мною єсть вынѣ. ѿкъ беззаконїе мое ѿз возвѣщѣ, ѿ попеѣса ѡ грѣсѣ моємъ. врази же мои жнѡтз, ѿ оукрѣпїшасѣа пѣче мене, ѿ оумножнїасѣа ненавїдѡпїи мѣа безъ прѣвды. воздѡпїи мѣа слаа возъ благаа, ѡболгѣхѣ мѣа, занѣ гонѣхъ блгостїю. не ѡстави мене, гдѣ бже мой, не ѡстѡпнѣ ѡ мене. вонми въ помоць мою, гдѣ спїенїа моего. Не ѡстави мене, гдѣ бже мой, не ѡстѡпнѣ ѡ мене. вонми въ помоць мою, гдѣ спїенїа моего.

Псаломъ ѿв.

Бже бже мой, къ тебе оутрению: возжадѣа тебе дѡшѣ моѣ, коль множцею тебе плоть моѣ, въ земли пѡтѣ, ѿ непроходнѣ, ѿ безводнѣ. тѣкъ во стѣмъ ѡвнїхѣа тебе, вїдѣти силѣ твою ѿ славу твою. ѿкъ лѣши мїлостъ твоѣа пѣче живѡтз, оустнѣ мои похвалїтѣ тѣа. тѣкъ блгословлю тѣа въ животѣ моємъ, ѡ ѿмени твоємъ воздѣждѣ рѡцѣ мои. ѿкъ ѡ тѣка ѿ мѣсти да ѿсполнїтѣа дѡшѣ моѣ, ѿ оустнѣма радѡсти вохвалѡтз тѣа оустѣ моѣ. ѿще помнїахъ тѣа на постѣи моеї, на оутренихъ подчїхѣа въ тѣа. ѿкъ былз єси помощникъ мой, ѿ въ кровѣ крнлѣ твоєю возрадѡсѣа. прильпѣ дѡшѣ моѣ по тебе, мене же прїѡтз деснїца твоѣа. тїи же все ѿскаша дѡшѣ моє, внїдѡтз въ пренїпѡднѣа земли: предадѡтѣа въ рѣки ѡрѡжїа, чїсти лїсовымъ бѣдѡтз. царѣ же возвеселїтѣа ѡ бѣтѣ, похвалїтѣа всѣкъ кленїиїса ѿмъ: ѿкъ заграднїасѣа оустѣа глаголющїхъ неправдѣаа. На оутренихъ подчїхѣа въ тѣа, ѿкъ былз єси помощникъ мой, ѿ въ кровѣ крнлѣ твоєю возрадѡсѣа. Прильпѣ дѡшѣ моѣ по тебе, мене же прїѡтз деснїца твоѣа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Алилуја, алилуја, алилуја. Слава Теби, Боже. (Трипут, прекрстимо се, без поклона)
 Господе, помилуј. (Трипут)
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 87.

Господе, Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као смртно рањени што леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; предан бих, и не излажах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва; виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? или ће (их) лекари васкрснути, па ће се исповедати Теби? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? И ја к Теби, Господе, завах, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш лице Твоје од мене? Сиромах сам ја и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, устрашења Твоја потресоше ме, опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће (моје).

(И опет)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом.
 Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

Псалам 102.

Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови душо моја Господа, и не заборављај сва уздарја Његова. Који очишћује сва безакоња твоја, и исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и суд свима онеправдованима. Казао је путеве Своје Мојсију, синовима Израиљевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и много милостив. Неће се до краја гњевити, нити ће до века срдити се. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гресима нашим узвратио. Јер по висини неба од земље, утврдио је Господ милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко исток од запада, удаљио је од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава, дани његови, као

Слава Ѡцѣ и сѣи и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.
 Ѳллнаѣіа, ѡллнаѣіа, ѡллнаѣіа, слава тебѣ бже. **Трѣжды, безъ поклѡнѡвъ.**
 Гдѣ помнѣи, **трѣжды.**
 Слава Ѡцѣ и сѣи и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.

Ѳлломъ ѡз.

Гдѣ бже спсѣніа моегѡ, во дни воззвахъ, и въ ноци предъ тобою: да внидетъ предъ тѣ мѣтва моа, приклонѣи оухо твоѣ къ молѣнію моему, ѡакъ испѡлненѣа сѡлз дшѣ моа, и жнеѡтъ моѣ ѡдъ приближенѣа. привѣненъ бѣхъ съ ннзходѡщимѣи въ рѡвъ, бѣхъ ѡакъ челоѡкъ безъ поѡощи, въ мѣртѡвѣхъ свобѡды: ѡакъ ѡзвеннѣи спѡщѣи во грѡбѣ, ѡхже не помнѣлз єсѣи ктомѣ, и тѣи ѡ рѡкѣ твоѣа ѡрнновѣннѣи бѣша. положѣша мѣ въ рѡвѣ пренспѡднѣмъ, въ тѣмнѣхъ и сѣннѣи смѣртнѣнѣи. на мнѣ оутвердѣлѣа ѡросѣ твоа, и всѣа бѡлны твоа навѣлз єсѣи на мѣ. оудѡлнлз єсѣи знѡемѣхъ моѣхъ ѡ менѣ, положѣша мѣ мѣрзѡсть себѣ, предѡнъ бѣхъ, и не ѣхождѡхъ. Ѡчи моѣ ѡзнемѡгѡтъ ѡ нищѣты, воззвахъ къ тебѣ гдѣ, всѣъ дѣнь: воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ моѣ. єдѡ мѣртѡвѣимѣи творѣши чѡдеса; ѡлнѣ вѣрачѣеѡе воскресѡтъ и ѡспѡѡдѡтъ тебѣ; єдѡ повѣстѣ ктѡ во грѡбѣ мнѡлѡсть твоѡ, и ѡстнѣ твоѡ въ погнѣбелн; єдѡ познѡна вѡдѡтъ въ тѣмнѣ чѡдеса твоа, и прѡвѡ твоа въ землѣ забѣннѣнѣи; и ѡзъ къ тебѣ гдѣ, воззвахъ, и оутрѡ мѣтва моа предѡрѣтъ тѣ. вскѡю гдѣ, ѡрѣеши дшѣ моѡ; ѡвращѡеши лнцѣ твоѣ ѡ менѣ; Ннщъ єсѣмъ ѡзъ, и въ трдѣхъ ѡ ѡносѣи моѣа, вознѣсъ же сѡ, смнрѣхѣа, и ѡзнемѡгѡхъ. на мнѣ прѣдѡша гнѣвн твоѡ, оутрѡшѣніа твоа возмѡтнѣша мѣ. ѡбѡдѡша мѣ ѡакъ водѡ всѣъ дѣнь. ѡдержѡша мѣ вкѡпѣ. оудѡлнлз єсѣи ѡ менѣ дрѡга и ѡскреннѡго, и знѡемѣхъ моѣхъ ѡ стѣстѣнѣи.

Гдѣ бже спсѣніа моегѡ, во дни воззвахъ, и въ ноци предъ тобою.

Да внидетъ предъ тѣ мѣтва моа, приклонѣи оухо твоѣ къ молѣнію моему.

Ѳлломъ ѡв.

Блгѡсловѣи дшѣ моа гдѣ и всѣа вѣдѣреннѡа моа ѡма стѡе єгѡ. блгѡсловѣи дшѣ моа гдѣ, и не забѡвѡнѣи всѣхъ воздѡннѣи єгѡ: ѡчнщѡющѡго всѣа беззакѡнѣа твоа, ѡцѣлѡющѡго всѣа недѡлгн твоа; ѡзбѡвлѡющѡго ѡ ѡстѣнѣа жнеѡтъ твоѡ, вѣнчѡющѡго тѣ мѣтѣи и щѣдрѡтамн: ѡполнѡющѡго во блгнхъ желѡнѣе твоѣ: ѡбновѣтѣа ѡакъ Ѡрлѡ ѡносѣ твоа. творѡнѣи мѣтѣннѣи гдѣ, и сѡдѡбѣ всѣмъ ѡбнѡднѡмъ. сѡзѡдѡ пѡтнѣ своа мѡѡсѣѡвн, сыновѡмъ ѡнѣсѡвѣмъ хотѣнѣа своа. щѣдръ и мѣтнѣвъ гдѣ, долготѣрпѣлнѣвъ и мнѡгомѣтнѣвъ. не до концѡ прогнѣѡлетѣа, ннже въ вѣкѣ враждѡетѣа. не по беззакѡнѣемъ нѡшѡмъ сѡтворѣлз єстѣ нѡмъ, ннже по грѣхѡмъ нѡшѡмъ воздѡлз єстѣ нѡмъ. ѡакъ по вѡсотѣ нѣнѣнѣи ѡ землѣ, оутвердѣлз єстѣ гдѣ мѣтѣ своѡ на боѡщнхѣа єгѡ. єлнѡкъ ѡстѡѡтъ вѡстѡѡцы ѡ зѡпадъ, оудѡлнлз єстѣ ѡ нѡсъ беззакѡнѣа нѡша. ѡѡкоже щѣдрнѣтъ Ѡтѣцъ сыны, оущѣдрнѣ гдѣ боѡщнхѣа єгѡ. ѡакъ тѡнѣ познѡ сѡздѡнѣе нѡше, помнѣлз, ѡакъ

цвет пољски, тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његових да их извршују. Господ је на небу припремио престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови душо моја Господа.

На сваком месту владавине Његове, благослови душо моја Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Каж ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, алилуја, алилуја. Слава Теби, Боже. (Трипут)

Велика јектенија

Бакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

переть ѣсмы. челоуѣкъ, ѣкѡ трава днѣ ѣгѡ, ѣкѡ цвѣтъ еельный, таѣкѡ ѡцвѣтѣтъ: ѣкѡ дѡхъ проуде въ нѣмъ, и не бѡдетъ, и не познѣтъ ктомѡ мѣста своегѡ. мѣтъ же гдѣна ѡ вѣка и до вѣка на боушнхѣа ѣгѡ, и правда ѣгѡ на сынѣхъ сынѡвъ, хранѣшнхъ завѣтъ ѣгѡ, и помнѣшнхъ заповѣдн ѣгѡ, творити ѡ. гдѣ на нѣсн оугодѡба прѣтолъ своѣ, и црѣтво ѣгѡ всѣмн ѡбладѣтъ. бѣгословнѣте гдѣа всн ѡггн ѣгѡ, снльнн крѣпостю, творѣшн слово ѣгѡ, оуслышати гласъ словесъ ѣгѡ. бѣгословнѣте гдѣа всн снлы ѣгѡ, слогн ѣгѡ, творѣшн волю ѣгѡ. бѣгословнѣте гдѣа всн дѣла ѣгѡ. на всѣкомъ мѣстѣ вѣчествѣа ѣгѡ, бѣгословнѣ дѡшѣ моѡ гдѣа.

На всѣкомъ мѣстѣ вѣчествѣа ѣгѡ, бѣгословнѣ дѡшѣ моѡ гдѣа.

Шаломъ рѣв.

Гдѣ, оуслышн мѣтвѡ моѡ, видшн молѣнѣ моѣ во истинѣ твоѣй, оуслышн мѡ въ правдѣ твоѣй: и не видн въ сѡдъ съ рабѡмъ твоѣмъ, ѣкѡ не ѡправднѣа прѣдъ тобоѡ всѣкъ жнвѣй. ѣкѡ погна врагъ дѡшѡ моѡ, смнрнлъ ѣсть въ зѣмлю жнвѡтъ моѣ: посаднлъ мѡ ѣсть въ тѣмнхъ, ѣкѡ мѣртвѣа вѣка. и оуны во мнѣ дѡхъ моѣ, во мнѣ сматѣа сѣрдце моѣ. помнѡдхъ днн дрѣвнѣа, поучнѣа во всѣхъ дѣлѣхъ твоѣхъ, въ творѣннхъ рѡкѡ твоѣю поучѣа. воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ моѣ, дѡшѡ моѡ ѣкѡ зѣмля безбѡднаа тебѣ. скорѡ оуслышн мѡ гдѣ, ичезѣ дѡхъ моѣ: не ѡвратн лнца твоегѡ ѡ менѣ, и оуподѡблѣа ннзходѣшымъ въ рѡвъ. слышанѡ сотворн мнѣ заѡтра мѣтъ твоѡ, ѣкѡ на тѡ оупѡвѣхъ. екажн мнѣ гдѣ, пѡтъ, вѡньже пойдѡ, ѣкѡ къ тебѣ взѡхъ дѡшѡ моѡ. и змнѣ ма ѡ врагъ моѣхъ, гдѣ, къ тебѣ прнѣгѡхъ, наѡчн ма творити волю твоѡ, ѣкѡ ты ѣсн бѣгъ моѣ. дѡхъ твоѣ бѣгн настѡвнтъ мѡ на зѣмлю правѡ. и мене твоегѡ радн гдѣ, жнвншн мѡ, правдою твоѣю и зведѣшн ѡ печѡлн дѡшѡ моѡ: и мѣтн твоѣю поѡтребншн врагн моѡ, и погубншн всн стѡжѡющѣа дѡшн моѣй, ѣкѡ ѡзъ рабъ твоѣ ѣсмы.

Оуслышн мѡ гдѣ, въ правдѣ твоѣй, и не видн въ сѡдъ съ рабѡмъ твоѣмъ.

Оуслышн мѡ гдѣ, въ правдѣ твоѣй, и не видн въ сѡдъ съ рабѡмъ твоѣмъ.

Дѡхъ твоѣ бѣгн настѡвнтъ мѡ на зѣмлю правѡ.

Слава оуцѡ и снѡ и стѡмѡ дѡхѡ, и нынѣ и прнснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ. ѡмннѣ.

Ѧллнаѡѡ, ѡллнаѡѡ, ѡллнаѡѡ, слава тебѣ бѣже. **Трнжды.**

Таже ѣктенѣа великаа.

Дѣаконъ: Мнромъ гдѡ помѡлнмѣа.

Дѣкъ: Гдѣ, помнѡднѣ.

Дѣаконъ: Ѡ свѣшнѣмъ мнрѣ, и спасѣнн дѡшъ нашнхъ, гдѡ помѡлнмѣа.

Дѣкъ: Гдѣ, помнѡднѣ.

- Ђакон:** За мир свега света, за непоколебивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.
- Појци:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За свјатјејшег патријарха **(име)** и преосвештеног епископа нашега **(име)**, за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За овај град **(или: за ово село; или: за свету обитељ ову)**, за сваки град, крај и оне који са вером бораве у њима, Господу се помолимо.
- Појци:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** Да нас избави од сваке невоље, гнева, опасности и тескобе, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.
- Појци:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.
- Народ:** Теби, Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник **(поје трипут):** Алилуја. **8. глас**

Діакоуз: Ѡ мѣрѣ веегѡ мѣра, елгогтоаѣнѣи стѣихъ ежѣихъ црѣквѣи, ѿ соеднѣнѣи встѣхъ, гдѣ помѡлимса.

Аѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Ѡ стѣмъ храмѣ сѣмъ, ѿ вѣроу, елгоговѣнѣемъ ѿ страхомъ ежѣимъ вхѡдаѣиныхъ вѡнь, гдѣ помѡлимса.

Аѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Ѡ великомъ господѣи ѿ оцѣи нашемъ, свѣтѣишемъ патрїархѣ **ѿмѣкъ**, ѿ ѡ господѣи нашемъ превевѣнѣишемъ епѣкѣ [ѿлѣ архїеѣкѣ, ѿлѣ мѣтрополѣтѣ] **ѿмѣкъ**, четѣнѣмъ превѣтерствѣ, во хрѣтѣ діаконствѣ, ѡ вѣемъ прѣчѣтѣ ѿ людехъ, гдѣ помѡлимса.

Аѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Ѡ богохранѣи стѣи нашей, властѣхъ ѿ вѡнствѣ елѣ, гдѣ помѡлимса.

Аѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Ѡ градѣ сѣмъ [ѿлѣ ѡ вѣи сѣи, ѿлѣ ѡ стѣи ѡбѣтѣи сѣи], вѣакомъ градѣ, стѣи, ѿ вѣроу жнѣвѣиныхъ вѣ нѣхъ, гдѣ помѡлимса.

Аѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Ѡ елгорастѣорѣи воздѣхъ, ѿ ѿзѡбѣлѣи плодѡвъ земнѣихъ, ѿ вѣременѣхъ мѣрныхъ, гдѣ помѡлимса.

Аѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Ѡ плѣваюѣиныхъ, пѣтѣшѣствѣюѣиныхъ, неѣдѣгѣюѣиныхъ, стѣраждаѣиныхъ, плѣнѣннѣихъ, ѿ ѡ спасѣнѣи ѿхъ, гдѣ помѡлимса.

Аѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Ѡ ѿзѣвѣнѣи на мѣ ѡ вѣаѣа скорѣи, гнѣва ѿ нѣжды, гдѣ помѡлимса.

Аѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Застѣпѣи, спасѣи, помѣлѣи ѿ сохранѣи на сѣ, ежѣ, твоѣю елгодѣтѣю.

Аѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Прѣстѣю, прѣчѣтѣю, прѣелголѡвѣннѣю, слѣвнѣю влѣцѣ на шѣ вѣцѣ ѿ прѣнодѣлѣ мѣрїю, со вѣемѣи стѣимѣи помѡнѣше, сѣмѣи сѣбѣ, ѿ дрѣгъ дрѣга, ѿ вѣсѣ жнѣвѣтѣ на шѣ хрѣтѣ бѣгѣ прѣдѣдѣмъ.

Аѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашѣнїе:

ѿмѣкъ подоѣетѣ тебѣ вѣаѣа слѣва, четѣ, ѿ поклонѣнїе, оцѣ ѿ сѣ ѿ стѡмѣ дѣхъ, нынѣ ѿ прѣсѣ ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Аѣкъ: ѿмѣнѣ.

ѿ ѿѣе поѣмъ ѿлѣлѣдїа, на глѣсѣ ѿ, велеглѣсѣи, ѿ со сладѣкѡпѣнѣемъ:

ѿлѣлѣдїа, ѿлѣлѣдїа, ѿлѣлѣдїа.

- Стих 1:** Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су заповести Твоје светлост на земљи.
- Стих 2:** Правди се научите, житељи земље.
- Стих 3:** Завист ће обузети народ невоспитан.
- Стих 4:** Дометни им зла, Господе, дометни зла славнима земље.

Тропар: 8. глас

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију предаде неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи, од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

Мала јектенија

- Ђакон:** Опет и опет у миру Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.
- Народ:** Теби, Господе.
- Свештеник:**
- Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.
- Народ:** Амин.

Еванђеље

- Ђакон:** И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.
- Појци:** Господе, помилуј. (Трипут)
- Ђакон:** Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.
- Свештеник:** Мир свима.
- Народ:** И духу твоме.
- Свештеник:** Читање светог Еванђеља од Јована.
- Народ:** Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.
- Ђакон:** Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље:
ПРВО ЕВАНЂЕЉЕ (Јован 13:31 - 18:1)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

- Стѣхъ а:** ѿ нощи оутренюетъ дѣхъ мой къ тебѣ бже: зане свѣтъ повелѣнїа твоа на земли.
- Стѣхъ б:** Правдѣ научителю жнедѣи на земли.
- Стѣхъ г:** Завѣсть прїиметъ люди ненакѣзанныа.
- Стѣхъ д:** Приложнѣ ѿмъ сла гдѣ, приложнѣ сла славному земли.

И тропарь, гласъ и, трїжды, коню и со сладкопѣнїемъ:

Вгда славному оутнцы на оумовѣнїи вечерн проевѣщахъ, тогда ѡда словестнѣи сребролюбїемъ недѣговавъ ѡмрачаше, и беззаконнымъ сдѣламъ тебѣ праведнаго сдѣю предаде. вѣждѣ ѿмѣнїи рачнѣлю, сѣхъ раднѣ оудавленїе оупотребѣвша! бѣжнѣ несѣтыа дѣшнѣ, оучнѣлю такъваа дерзѣвша: ѿже ѡ вѣхъ блгнѣ, гдѣ слава тебѣ.

Таже ѡктенїа малаа.

- Дїаконъ:** Паки и паки миромъ гдѣ помолнмъ.
- Лїкъ:** Гдѣ, помнѣнѣ.
- Дїаконъ:** Застѣпнѣ, спаснѣ, помнѣнѣ и сохраннѣ насъ, бже, твоєю блгодѣтїю.
- Лїкъ:** Гдѣ, помнѣнѣ.
- Дїаконъ:** Престѣю, престѣю, преблгословѣннѣю, славною влчцѣ нашѣ бѣ и пренодѣ мрїю, со вѣмнѣ стѣими поманѣвше, самнѣ себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и вѣсь живѣтъ нашъ хртѣ бѣ предаднмъ.
- Лїкъ:** Тебѣ, гдѣ.

Возглашѣетъ сѣенникъ:

Гдѣ твоа держава, и твоѣ ѡстѣ црѣтво, и сна, и слава, ѡца, и сна, и стѣгъ дѣа, нынѣ и прнѣнѣ, и во вѣкнѣ вѣкѣвъ.

Лїкъ: Амнѣнѣ.

И даѣтѣ свѣщы братїи ѡ ѡккнїарха.

- И поемъ возглашѣетъ дїаконъ: И ѡ сподобнтнѣ намъ слышанїю стѣгъ ѡвнѣ гдѣ бѣа молнмъ.
- Лїкъ:** Гдѣ помнѣнѣ, **трїжды.**
- Дїаконъ:** Премѣдростѣ, прѣстнѣ оуслышнмъ стѣгъ ѡвнѣ.
- И сѣенникъ:** Миръ вѣмъ.
- Лїкъ:** И дѣовнѣ твоємѣ.
- Сѣенникъ:** ѿ ѡанна стѣгъ ѡвнѣ чтѣнїе. [Зачало мѣ.]
- Лїкъ:** Слава стѣгѣмъ твоимъ, гдѣ.
- Дїаконъ:** Конмемъ.

И чтѣтъ первое ѡвнѣ, завѣта стѣхъ стѣгѣнѣ.

Лїкъ: Слава долготерпѣнїю твоємѣ гдѣ.

1. Антифон, 8. глас

Кнезови народни сабраше се на Господа, и на Христа његова.

Реч законпреступну поставише на ме, Господе. Господе, не остави мене.

Осећања наша чиста изнесимо пред Христа, и као пријатељи његови душе наше положимо њега ради, и животним бригама не гушимо себе као Јуда, но у одајама нашим завапимо: Оче наш, који си на небесима, од нечастивога избави нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Родила си као Дјева не познавши мужа, и Дјева си остала као Мати безбрачна, Богородице Марија; Христа Бога нашега моли, да се спасемо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

2. Антифон, 6. глас

Отрча Јуда говорећи безаконим књижевницима. Шта ћете ми дати, и ја ћу вам Њега предати? А међу онима који се договараху, сам Си стајао невидљиво саглашавајући се. Срцезналче, поштеди душе наше.

Милошћу Богу послужимо, као Марија на вечери, и среброљубља не стичимо, као Јуда, да увек са Христом Богом будемо.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Онога кога си неизрециво родила Дјево, непрестано као Човекољупца не престај молити, да од опасности спасе, оне који Теби прибегавају.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

3. Антифон, 2. глас

Због Лазаревог васкрсења, Господе, деца Јеврејска клицаху Ти Осана, Човекољупче, а Јуда безакони не хтеде да разуме.

На вечери твојој, Господе, Ти си предсказао Твојим ученицима: 'један од вас издаће ме', а Јуда безакони не хтеде да разуме.

Јовану који упита: Господе, ко је тај који ће Те издати? Тога си хлебом показао, а Јуда безакони не хтеде да разуме.

За тридесет сребрника Господе, и због целива лажног, тражаху Јудејци да Те убију, а безакони Јуда не хтеде да разуме.

На умивању твоме, Христе Боже, ученицима твојим саветовао си: овако чините, као што видите, а безакони Јуда не хтеде да разуме.

И ѿбѣе поѣмъ ѿнтіфѡны, повторающе всѧ тропарѣ.

Ѹнтіфѡнъ ѿ. Гласъ ѿ:

Кнѧзи людемъ собрѧшасѧ на гдѧ, ѿ на хрѣтѧ ѡгѡ.

Слово законопрестѡпное возложѧша на мѧ, гдѣ гдѣ, не ѡстаѣн менѣ.

Чувствѣѧ нѧша чѣста хрѣтѡви предстаѣвѣмъ, ѿ ѧкѡ дрѡзи ѡгѡ, дѡшы нѧша пожрѣмъ ѡгѡ рѧдѣ, ѿ не попечѣнми житѣйскими содгнетѧемсѧ ѧкѡ ѡдѧ, но въ клѣтѣхъ нѧшнхъ возопѣемъ: Оѣе нѧшъ, ѿже на нѣсѣхъ, ѡ лѡкабѧгѡ ѿзбѧѣн нѧсѣ.

Слава, **ѡгорѡднченъ:**

Дѣѧ родилѧ ѡсѣ ненскѡсобрѧчилѧ, ѿ дѣѧ пребылѧ ѡсѣ мѣти безневѣстнѧ, бѣе мѡрѣе: хрѣтѧ бѣѧ нѧшего молѣ спѣсѣнѣѧ нѧмъ.

И нынѣ, тѡѡже.

Ѹнтіфѡнъ ѡ.

Гласъ ѡ: Течѣ глагола ѡдѧ беззакѡннымъ книжнѣмъ: что мнѣ хѡщете дѧти, ѿ ѡзъ вѧмъ предѧмъ ѡгѡ; средѣ же совѣщаѡущнхъ сѧмъ стоѡлъ ѡсѣ невѣдѣмѡ совѣщаѡемый: сердцеѡдѣче, поцадѣ дѡшы нѧша.

Млчѣю бѡви послѡжимъ, ѧкоже марѣѧ на вѣчерѣ, ѿ не стѡжѣмъ сребролюбѣѧ, ѧкѡ ѡдѧ: да вѣгдѧ со хрѣтѡмъ бѡмъ бѡдемъ.

Слава, **ѡгорѡднченъ:**

Ѣгѡже родилѧ ѡсѣ дѡо нензрѣченнѡ, вѣнѡ ѧкѡ члѣѡколѡбѣца не престѧѣ молѡци, да ѡ бѣдѧхъ спѣсѣтъ всѧ къ тебѣ прѣбѣгѡущыѧ.

И нынѣ, тѡѡже.

Ѹнтіфѡнъ ѡ.

Гласъ ѡ: Лѧзарѣѧ рѧдѣ вѡстѧнѣѧ гдѣ, ѡсѧнна тебѣ звѧхѡ дѣти ѡврѣйскѣѧ члѣѡколѡбѣче. беззакѡнный же ѡдѧ не вѡсхѡтѣ разѡмѣти.

На вѣчерѣ твоѣѣ хрѣтѣ бѣже, ѡутѣнѡмъ твоѣмъ предглаголаѣ ѡсѣ: ѡдѣнъ ѡ вѧсѣ предѧстъ мѧ. беззакѡнный же ѡдѧ не вѡсхѡтѣ разѡмѣти.

Ѹѡаннѡѡ вѡпросѣвшѡ: гдѣ, предѧнъ тѧ ктѡ ѡсѣтъ; тогѡ хлѣѡмъ показѧѣ ѡсѣ. беззакѡнный же ѡдѧ не вѡсхѡтѣ разѡмѣти.

На трѣдѣсѧтихъ сребрѣнѣцѣхъ гдѣ, ѿ на лѡезѧнѣн лѣстѣѡмъ, ѿскѧхѡ ѡдѣѣ ѡвѣти тѧ. беззакѡнный же ѡдѧ не вѡсхѡтѣ разѡмѣти.

На ѡумѡвѣнѣи твоѣмъ хрѣтѣ бѣже, ѡутѣнѡмъ твоѣмъ повелѣѧ ѡсѣ: сѣце творѣте, ѧкоже вѣдѣте. беззакѡнный же ѡдѧ не вѡсхѡтѣ разѡмѣти.

Бдите и молите се, да не паднете у искушење, ученицима твојим говорио си, Боже наш, а безакони Јуда не хтеде да разуме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Спаси од опасности слуге твоје, Богородице, јер сви после Бога Теби прибегавамо као неразрушивој тврђави и заступници.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Сједален, 7. глас

На вечери ученике хранећи, и разлог издаје знајући, Јуду си на њој изобличио, неисправљивост дакле његову познајући; хтевши да сви разумеју, да си се драговољно предао, да свет отмеш од туђинца. Дуготрпељиви, слава Теби.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ДРУГО ЕВАНЂЕЉЕ (Јован 18:1-28)**

Бдѣте и молитеся, да не внидете въ напасть, оучникѣмъ твоимъ хрѣте бже нашъ глаголющъ єси. беззаконный же іуда не восхотѣ разумѣти.

Слава, **егѣорѣиенъ:**

Спси ѿ бѣдъ рабы твоѣ бже, ѣкѡ вси по бже къ тебѣ прибѣгаемъ, ѣкѡ нерѣшимѣи стѣи и предстательствѣ.

И нынѣ, **тѣиже.**

Тѣже ѣктеніа малѣ.

Діаконъ: Пѣки и пѣки мѣромъ гдѣ помолнмѣ.

Анѣ: Гдѣ, помнѣи.

Діаконъ: Застѣпи, спаси, помнѣи и сохрани насъ, бже, твоєю блгодѣтїю.

Анѣ: Гдѣ, помнѣи.

Діаконъ: Престѣю, прѣчѣю, преблгословѣннѣю, славеннѣю влчцѣ нашѣ бже и принодѣ мрїю, со всѣми стѣими помандѣше, єми себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и весь жнвѣтъ нашъ хрѣтѣ бже предадѣмъ.

Анѣ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашаетъ єщенникъ:

ѣкѡ твоѣ держѣва, и твоє єсть црѣтво, и сила, и слава, Ѡца, и єна, и стѣгѡ дха, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анѣ: Амѣнъ.

Сѣдаленъ, глаголю:

На вечерни оучникѣ питѣа, и притворѣнїе предѣнїа вѣдѣи, на ней іудѣ ѡблчѣнъ єси, несправленна оубѡ сегѡ вѣдѣи: познѣти же всѣмъ хотѣ, ѣкѡ волею предѣлѣ єси, да мѣръ нехнѣиши ѿ чждѣгѡ: долготерпѣливѣ слава тебѣ.

И даѣтѣ свѣщѣи братїи ѿ єкклїарха.

И посѣмъ возглашаетъ діаконъ: И ѡ сподѣннїи намъ слышанїю стѣгѡ євѣлїа гдѣ єа молнмъ.

Анѣ: Гдѣ помнѣи, **трѣжды.**

Діаконъ: Премдрѡсть, прѡсти оуслышнмъ стѣгѡ євѣлїа.

И єщенникъ: Мѣръ всѣмъ.

Анѣ: И дхѡви твоємѣ.

Єщенникъ: Ѡ іѡанна стѣгѡ євѣлїа чтѣнїе. [Зачѣло мѣ.]

Анѣ: Слава стѣгѣмъ твоимъ, гдѣ.

Діаконъ: Рѡнмемъ.

И чтѣтъ євѣлїе, завѣта стѣихъ стѣгѣи.

Народ: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

4. Антифон, 5. глас

Данас Јуда оставља Учитеља и прихвата ђавола, ослепљује се страшћу среброљубља, и отпада од светлости, помрачени. Јер како могаше гледати, продавши светилник за тридесет сребреника? Но нама засија Пострадали за свет. К Њему завапимо: Ти који си пострадао и састрадаваш са људима, Господе слава Теби.

Данас се Јуда прављаше побожан, и постаје стран благодати; бивши ученик, постаје издајник; у обичном целиву лукавство скрива, и владичиној љубави претпоставља неразумно тридесет сребреника, поставши вођа безаконим већу. А ми имајући спасење Христа, Њега прославимо.

1. глас

Братољубље стекнимо, као браћа у Христу, а не нељубазност према ближњим нашим, да не будемо осуђени као роб немилостиви, због новаца, и као Јуда раскајавши се, ништа не искористимо.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Преславно о Теби, говораху свуда, да си зачала телом Творца свих, Богородице Марија, свеопевана и неискусомужна.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

5. Антифон, 6. глас

Ученик за Учитеља уговараше цену, и за тридесет сребрника продаде Господа, целивом лукавим предајући Њега, безаконцима на смрт.

Данас говораше Творац неба и земље својим ученицима: приближи се час, и стиже Јуда који ме издаје, да се нико не одрекне мене, видећи ме на крсту између два разбојника. Јер страдам као човек и спасавам као Човекољубац, оне који у мене верују.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Неизрециво зачевши у последње дане, и родивши Саздатеља свога, Дјево, спаси оне који Те величају.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

6. Антифон, 7. глас

Данас бденише Јуда, да би предао Господа, превечнога Спаситеља света, који је са пет хлебова нахранио мноштво. Данас се безаконик одриче Учитеља, ученик бивши Владику издаде; за сребро продаде онога који је маном наситио човека.

Лікз: Слава долготерпѣнію твоємꙋ гдѣ.

По ѡвѣи же поѣмъ антѣфѡнъ ѧ. Гласъ Ѣ:

Днесь іѡда ѡставлѣетъ оꙋчѣтла, и прїемлетъ діавола, ѡслѣплѣетъ страстію сребролюбіа, ѡпадаетъ свѣта ѡмрачѣнный: кѣкѡ бо можаше зрѣти, свѣтїло продавыи на тридесатихъ сребреницѣхъ; но нѣмъ возейа страдавыи за мїръ. кѡ немѡже возопїимъ: пострадавыи и сострадавыи человекѡмъ, гдѣ слава тебѣ.

Днесь іѡда притворѣетъ бгочестїе, и ѡчѡждѣетъ дарованїа, сыи оꙋченикѡмъ бывѣетъ предаватель: во ѡбычномъ лобзанїи лѣстъ покрывѣетъ, и предпочтѣетъ влчнїа любвѣ, немысленно работати сребролюбію, настѣвникѡмъ бывъ соборница беззаконнагѡ: мы же нмѡще спїенїе хрїта, того прославимъ.

Гласъ ѧ:

Братолюбіе стѣжимъ ѣкѡ во хрїтѣ братїа, а не немлчѣвное ѡже кѡ ближнимъ нашымъ: да не ѣкѡ рѣвъ ѡсѡднмѡ немилостивый, пѣнаѡзей радн, и ѣкѡ іѡда раскѡлѡшесѡ, ничтѡже пользѡемѡ.

Слава, бгѡродиченъ:

Преславнаѡ ѡ тебѣ глаголашесѡ вездѣ, ѣкѡ роднаѡ ѡсн плѡтїю всѣхъ творца, еѡе мрїе, всепѣтлаѡ и нескѡсобрѡчнаѡ.

И нынѣ, тѡѡже.

Антѣфѡнъ Ѣ. Гласъ Ѥ:

Оꙋченикѡмъ оꙋчѣтла соглашаше цѣнѡ, и на тридесатихъ сребреницѣхъ продаде гдѣ, лобзанїемъ льстївнымъ предаде ѡго беззаконникѡмъ на смѣрть.

Днесь глаголаше зндѣитель нѣсе и землїи своимъ оꙋченикѡмъ: приближисѡ члвкъ, и прїспѣ іѡда предаи менѣ, да никтоже ѡвѣржетъ менѣ, вѣда ма на крїтѣ посреде двѡѡ разѡѡнникѡ: страждѡ бо ѣкѡ члвчкѡ, и спѣ ѣкѡ члвчѡколюбецѡ, вѡ ма вѣрѡѡцѡма.

Слава, бгѡродиченъ:

Незречѣнноѡ вѡ послѣднѡмъ зачѣншѡмъ, и рѡждашѡмъ создѣтелѡ твоѡго, того моли спїстїсѡ дѡшѡмъ нашымъ.

И нынѣ, тѡѡже.

Антѣфѡнъ Ѥ. Гласъ Ѧ:

Днесь бдѣтъ іѡда предаѣти гдѣ, превѣчнаго спса мїра, ѡже ѡ патн хлѣбѡ насыѣтившаго мнѡжѣства. днесь беззаконный ѡметѣетъ оꙋчѣтла, оꙋченикѡмъ бывъ, влѣкѡ предаде: сребрѡмъ продаде, манноѡ насыѣтившаго человекѡ.

Данас на крст Јудеји приковаше Господа, који је штапом расекао море, и провео их кроз пустињу. Данас копљем прободоше ребра његова, који је ранио Египат казнама њих ради, и жучем напојише, Онога који им је ману за храну пустио.

Господе, дошавши на страдање вољно, говорио си ученицима твојим: ако не могосте један час пробдети са мном, како обећасте да умрете за мене? Барем Јуду погледајте, како не спава, но труди се да ме преда безаконицима. Устаните, молите се, да се ко не одрекне мене, гледајући ме на крсту. Дуготрпељиви, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Радуј се Богородице, која си несместивог у небеса сместила у утробу твоју; радуј се Дјево, проповеди пророка, кроз коју нам засија Емануил; радуј се Мати Христа Бога. И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Сједален, 7. глас

Који те разлог Јудо, учини издајником Спаса? Да ли те Он од друштва апостолског одлучи? Да ли те лиши дара исцељивања? Да ли са њима вечераше, а тебе од трпезе одгурну? Да ли осталих ноге умивши, твоје презре? О колика добра си заборавио! И твоје дакле неблагодарно показа се расположење, а његово неизмерно проповеда се дуготрпљење, и велика милост.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Днесь крѣтѣ пригвоздиша іудеѣ гдѣ, пресѣкшаго море жезломъ, и проведшаго ѿхъ въ пустыню. днесь копѣемъ рѣбра ѣгѣ проводѣша, ѿзвами раннвшаго ѿхъ ради ѣгѣпта: и желчю напоиша, мѣнѣ пищѣ ѿмъ ѡдождившаго.

Гдѣ, на стѣтѣ больнѣю пришедъ, вопіалъ єси оутѣнкомъ твоимъ: ѡце и єдинагѡ члѣ не возмогѣте бѣѣти со мною, какъ ѡбѣщѣстеса оумрѣти мене ради; поне іудѣ зрѣте, какъ не спитъ, но тѣшитѣ предѣти мѣ беззаконнымъ. востѣните, молѣтѣса, да не ктѣ мене ѡвержетѣса, зрѣ мене на крѣтѣ, долготерпѣливѣ слава тебѣ.

Слава, **ѣгорѣдиченъ:**

Радѣнѣса бѣе, невмѣстимаго въ нѣсѣхъ вмѣстѣнвшаа во оутрѣбѣ твоѣй. радѣнѣса дѣо, прѣрокѡвъ проповѣданіе, єюже намъ возсѣа ємманѣилъ: радѣнѣса мѣти хрѣта бѣа.

И нынѣ, **тѣоѣже.**

Тѣже єктеніа малѣа.

Діаконъ: Пѣки и пѣки мѣромъ гдѣ помѣнмѣса.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣнѣнѣ.

Діаконъ: Застѣпѣ, спасѣ, помѣнѣнѣ и сохрани нѣсѣ, бѣже, твоѣю бѣгодѣтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣнѣнѣ.

Діаконъ: Пресѣтѣю, пресѣтѣю, пресѣлѣгословѣннѣю, славною влѣцѣ нашѣ бѣѣ и приснодѣѣ мѣрѣю, со всѣми стѣими помѣнѣвше, самѣ себе, и дрѣгѣ дрѣга, и вѣсь жнвѣтъ нашѣ хрѣтѣ бѣѣ предадѣмъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашѣетъ єцѣнникъ:

Ѣкѡ твоѣ держава, и твоѣ єсть црѣтво, и єна, и слава, ѡцѣ, и єна, и стѣгѡ дѣа, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лѣкъ: Ѣмѣнѣ.

Сѣдѣленъ, глѣсѣ 3:

Кѣи тѣ ѡбразъ іудѣо, предѣтелѣ єпѣсѣ содѣла, єдѣ ѡ лѣка тѣ ѡпѣлѣска разлѣчѣнѣ, єдѣ даровѣнѣа ищѣлѣнѣи лншѣ, єдѣ со ѡнѣми вечерѣвъ, тебѣ ѡ трапѣзы ѡрѣнѣ; єдѣ иныхъ нѣги оумѣвъ, твоѣ же презрѣ; ѡ колѣкнхъ блѣгѣ непѣмѣтлѣнѣвъ былѣ єси! и твоѣ оубѣо неблагѣрнѣи ѡблнчѣетѣса нрѣвъ, тогѡ же безмѣрноѣ проповѣдѣетѣса долготерпѣнѣе, и вѣлѣа мѣтѣ.

Слава, и нынѣ, **тѣоѣже.**

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље:

ТРЕЋЕ ЕВАНЂЕЉЕ (Матеј 26:57-75)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

7. Антифон, 8. глас

Безаконцима који су Те ухватили, трпећи, овако си говорио, Господе: Ако сте и ударили пастира, и расули дванаест оваца, ученике моје, могао сам призвати више од дванаест легеона анђела; но дуготрпим да се испуни што сам вам објавио преко пророка мојих, непознато и скривено; Господе, слава Теби.

Петар који се трипут одрекао, одмах је разумео што му је речено, него принесе Теби сузе покајања: Боже, очисти ме и спаси ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Као врата спасоносна, и рај угодан, и облак вечне светлости, постојећу свету Дјеву, певајмо сви, говорећи јој: Радуј се!

И сада и увек и у векове векова. Амин.

8. Антифон, 2. глас

Реците, безаконици, шта сте слушали од Спаса нашега? Нисам ли вам закон изложио и учења пророка? Како, дакле, помислите да Пилату предате, од Бога дошавшег Бога Логоса и избавитеља душа наших?

Да се разапне! викаху они који непрекидно уживаху твоје дарове, и мољаху да добију злочинца уместо добротвора, убице праведника. А Ти си, Христе, ћутао трпећи њихову суровост, хтевши да пострадаш и да спасеш нас, као Човекољубац.

И даётся свѣщѣи братѣи ѿ ексхеміарха.

И поёмъ возглашаетъ діаконъ: И ѿ сподобитица намъ слышанію стѣгъ еѿвѣліа гдѣ еѿ мѡлнмъ.

Діакъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Діаконъ: Премѣдрость, прѡсти оубѡишимъ стѣгъ еѿвѣліа.

И сѣенникъ: Миръ всѣмъ.

Діакъ: И дѣови твоемѣ.

Сѣенникъ: Ѽ іоанна стѣгъ еѿвѣліа чтеніе. [Зачало мѣс.]

Діакъ: Слава стѣгемъ твоимъ, гдѣ.

Діаконъ: Рѡнмемъ.

И чтетъ еѿвѣліе г-е, завѣта стѣхъ стѣтѣи.

Діакъ: Слава долготерпѣнію твоемѣ гдѣ.

Антифѡнъ з. Гласъ и:

Ѹмшымъ тѣ беззакѡннымъ, претерпѣвѣа, сице вопіалъ еси гдѣ: ѡще и поразите пѣстыра, и расточите дванадесѣть овецъ оубѡику моѣ, можѡхъ вѣщше, нежели дванадесѣте легѡнѡвъ предѣвѣти аггѡвъ. но долготерпи, да исполнитѣ, ѡже ѡвѣхъ вѣмъ прѡрѡки моѣи, безвѣстнаѣ и тѣйнаѣ: гдѣ слава тебѣ.

Трици ѡвергѣа пѣтръ, ѡбѣ речѣнное еѿмѣ разѡмѣ, но принесе къ тебѣ слѣзы покаѣніа: еѿже, ѡчисти мѣ, и спи мѣ.

Слава, **еѿгорѡдиченъ:**

Ѹакъ вратѣ спѣнтѣльнаѣ, и рѣи красныѣ, и свѣта приносѣщнагѡ ѡблакъ, еѿщѡ стѣю дѣѡ, воспоимъ всѣ глагѡлюще еѿи, еѿже радѣица.

И нынѣ, **тѡиже.**

Антифѡнъ и. Гласъ е:

Рците беззакѡнни, что слышасте ѿ спѣа нашегѡ; не законъ ли положи, и прѡрѡчѣскаа оубѡиѣа; какъ оубѡ помѣислите пѣлатѣ предѣти, ѡже ѿ еѿа еѿа слѡва, и нѣбѣвѣтѣла дѣшиз нашнхъ;

Да распнетѣа, вопіахѣ твоихъ дарѡвѣниѣ приенѡ насладѣющѣица, и слѡдѣа вѣстѣа еѿгодѣтѣла прошахѣ прѣити, прѣвѣникѡвъ оубѡицы: молчалъ же еси хрѣтѣ, терпѣ и хъ еѿровѣствѡ, пострадаѣти хотѣа и спѣти насъ, ѡакъ чѣвѣколѡбѣецъ.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Зато што немамо смелости због мноштва грехова наших, Ти, Богородице Дјево, моли од Тебе рођенога; јер је много моћна молитва Матере пред добротом Владике. Не превиди, пречиста, молбе грешника, јер је милостив, и моћан да спасе Онај који је изволео да пострада нас ради.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

9. Антифон, 3. глас

Поставише тридесет сребреника, цену процењенога, којег проценише неки од синова Израилевих. Бдите и молите се, да не уђете у искушење, јер је дух бодар, а тело слабо. Тога ради бдите.

Дадосе ми за храну жуч, и у жеђи мојој напојише ме оцтом. А Ти, Господе, подигни ме, и ја ћу им узвратити.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Ми који смо од незнабожаца, певамо тебе, Богородице чиста, јер си родила Христа Бога нашега, Који је тобом ослободио људе од проклетства.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Сједален, 8. глас

Како Јуда, некада Твој ученик, планираше издају против Тебе! Вечеравши заједно лукаво, издајник и неправедник, отишавши рече свештеницима: Шта ћете ми дати, и ја ћу вам издати Онога, који је закон разорио и оскврњио суботу? Дуготрпељиви Господе, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Слава, **бѣгородиченъ:**

Ѣкѡ не ѣмамы дерзновѣнїа за премнѡгїа грѣхї наша, ты ѣже ѿ тебе рѡждашася, молїе бѣе дѣо: многѡ во мѡжетъ молѣнїе мѣрнее ко бл҃госердїю влѣкн. не прѣзри грѣшныхъ мольбы всѣѣтаа, ѣкѡ млѣтнхъ ѣсть, и спсѣти мѡгїи, ѣже и страдаѣти ѡ насъ и звѡлнвыи.

И нынѣ, **тѡѣже.**

Ѣнѣфѡнъ д. Гласъ г:

Востаѣнша трїдесать сребреннѡвхъ, цѣнѡ цѣненнагѡ, ѣгоже ѡцѣнїша ѿ сынѡвхъ ии левыхъ. бдѣте и молїтеся, да не внїдете во искѡшенїе, дѡхъ оубѡ бѡдръ, плѡть же немощнѡ: сегѡ радїи бдѣте.

Даша въз снѣдъ моѡ желчь, и въз жаждѡ моѡ напоїша мѡ оцѣта: ты же гдїи возстаѣн мѡ, и воздѡмъ ии.

Слава, **бѣгородиченъ:**

Ѣже ѿ гзыкхъ, поѣмъ тѡ бѣе ѣтаа, ѣкѡ хрїта бѣа нашого роднїа ѣи, ѿ клѡтвы челѡвѣкн тобоѡ свобѡждашаго.

И нынѣ, **тѡѣже.**

Тѡже ѣктенїа мѡлаа.

Дїаконъ: Пѡки и пѡки мїромъ гдѡ помѡлнмса.

Дїакъ: Гдїи, помнїдїи.

Дїаконъ: Засѣдїи, спасїи, помнїдїи и сохрани насъ, бѣе, твоѡю бл҃годѡтїю.

Дїакъ: Гдїи, помнїдїи.

Дїаконъ: Пресѣдїю, прѣѣтѣдїю, прѣбл҃гословѣннѡю, слѡвнѡю влѣцѡ нашѡ бѣѡ и принодѣѡ мрїю, со всѣми стѣими помнѡвше, сѡми себѣ, и дрѡгъ дрѡга, и вѣсь жнѡтѡ насъ хрїтѡ бѣѡ предадїмъ.

Дїакъ: Тебѣ, гдїи.

Возглашѡетъ сѣенникъ:

Ѣкѡ твоѡ держѡва, и твоѡ ѣсть црѣтво, и снѡ, и слава, оцѡ, и снѡ, и стѡгѡ дѡа, нынѣ и приснѡ, и во вѣкн вѣкѡвхъ.

Дїакъ: Ѣмнїи.

Сѣдѡленъ, гласъ и:

Кѡкѡ иѡда ииогдѡ твоѡ оученикхъ, предѡчительствѡ подѡшеся на тѡ, свѣчерѡ льстївнѡ, навѣтннхъ и неправѣдннхъ, шѣдъ рѣсѣенникѡмъ: что ми подаѣте, и предадѡмъ вѡмъ оного, законхъ разорнѡшаго, и ѡсквернѡвшаго сѡбѡтѡ; долготерпѣлїе гдїи, слава тебѣ.

Слава, и нынѣ, **тѡѣже.**

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље:**ЧЕТВРТО ЕВАНЂЕЉЕ (Јован 18:28 - 19:16)**

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

10. Антифон, 6. глас

Онај који се оденуо светлошћу као хаљином, наг на суду стајаше, и по образу шамар примаше, од руку које је саздао. А безакони народ, на Крст прикова Господа славе. Тада се црквена завеса раздра, сунце помрче, не могавши да гледају Бога осрамоћена, од кога дрхти све и сва. Њему се поклонимо.

Ученик се одрече, а разбојник завапи: Помени ме, Господе, у Царству твоме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Умири свет Господе, Који си изволео да из Дјеве тело понесеш ради слугу, да сагласно славимо Тебе Човекољупче.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

11. Антифон, 6. глас

Уместо добара, која си учинио Христе, роду Јеврејскоме, на распеће Те осудише, појивши Те оцтом и жучи. Но, Господе, дај им, по делима њиховим, јер не разумеше твоје снисхођење.

Издаја не би довољна, Христе, синовима Јеврејским, него махаху главама својим, хулу и ругање Ти приносећи.

Но, дај им, Господе, по делима њиховим, јер узалудне ствари смишљаху против Тебе. Нити земља како се потресе, нити камење како се распаде, не уразумише Јевреје, нити црквена завеса, нити устајање мртвих. Но, дај им, Господе, по делима њиховим, јер узалудне ствари смишљаху против Тебе.

И даѹтца свѣщыи братїи ѿ еѣкклесїарха.

И посѣмъ возглаголетъ діаконъ: И ѿ сподобитца намъ слышанїю стѣгъ еѣвѣліа гдѣ бѣ мѡлнмъ.

Анѣкъ: Гдѣ помнѣнїи, **трижды.**

Діаконъ: Премѣдрость, прѡсти оубѡлышнмъ стѣгъ еѣвѣліа.

И сѣенникъ: Миръ всѣмъ.

Анѣкъ: И дѣхови твоемѹ.

Сѣенникъ: Ѫ іωанна стѣгъ еѣвѣліа чтенїе. [Зачало мѣс.]

Анѣкъ: Слава стѣрѣмъ твоимъ, гдѣ.

Діаконъ: Рѡнмемъ.

И четѣтъ еѣвѣліе, завѣта стѣхъ стѣрѣнїи.

Анѣкъ: Слава долготерпѣнїю твоемѹ гдѣ.

Антифѡнъ ѿ Гласъ Ѣ:

Ѫдѣанса свѣтомъ ѣакъ рѣзю, нагъ на сдѣѣ стоаше, и въ лннѣтѹ оударенїе прїаѣтъ ѿ рѣкъ, и хже создѣ: беззаконнїи же людїе на крѣтѣ пригвоздїша гдѣ славы: тогда завѣса црѣковнаа раздрѣса, солнце помѣрче, не терпѣ зрѣѣти бѣ досаждаема, еѣгѡже трепѣцѣтъ въ аѣскаа. томѹ поклонїмса.

Оученїкъ ѿвѣржеса, разбѡнникъ возопї: поманї ма гдѣ, во црѣтѣи твоемъ.

Слава, **бѣгѡродиченъ:**

Оумнрѣ мїръ, ѿ дѣвы и звѡлвыи гдѣ, плѡть носїти за рабы, да согласнѡ тебе славолюбнмъ члѣвѣколюбче.

И нынѣ, **тѡйже.**

Антифѡнъ ѿ Гласъ Ѣ:

За влгѣа, ѣже сотворїлз есїи хрѣтѣ, родѹ еѣврейскомѹ, распѣти тѣ ѡсѣдїша, ѡцта и желчи напоївше тѣ, но даждь и мъ гдѣ, по дѣломъ и хъ, ѣакъ не разѹмѣша твоегѡ сннзхожденїа.

Ѫ предѣтельствѣ не довольни быша хрѣтѣ, родн еѣврейстїи, но покнѣахѹ главами своїми, хѹлѹ и рѣганїе приносѣще: но даждь и мъ гдѣ, по дѣломъ и хъ, ѣакъ не разѹмѣша твоегѡ смѡтрѣнїа.

Ннже землѣа ѣакъ потрѣсѣса, ннже кѣменїе ѣакъ разсѣдѣса, еѣврейскѹ оубѣщѣша, ннже црѣковнаа завѣса, ннже мѣртвѹхъ воскрѣнїе. но даждь и мъ гдѣ, по дѣломъ и хъ, ѣакъ тѣснѣтнмъ на тѣ поѹчїшаса.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Бога од Тебе рођенога познасмо, Богородице Дјево, једина чиста, једина благословена; стога непрестано Тебе певајући величамо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

12. Антифон, 8. глас

Ово говори Господ Јудејцима: Народе мој, шта ти учиних, или чиме ти досадих? Слепце твоје просветлих, губавце твоје очистих, човека који лежао је на одру подигох. Народе мој, шта ти учиних, и чиме ми узврати? Уместо мане - жуч, уместо воде - оцат, уместо да ме волите - на крст ме приковасте. Нећу више подносити, но позваћу моје народе, и они ће ме прославити са Оцем и Духом, и ја ћу им даровати живот вечни.

Данас се црквена завеса раздире на изобличење беззаконика, и сунце своје зраке скрива, гледајући Владику распињаног.

Законодавци Израилјеви, Јудеји и фарисеји, скуп апостола виче к вама: Ево Храма, којег ви разористе; ево Јагњета које ви распесте, и гробу предадoste; но влашћу својом васкрсе. Не варајте се Јудеји, јер то је Онај који је у мору спасао и у пустињи хранио. Он је живот и светлост, и мир света.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Радуј се врата, Цара Славе, кроз која Вишњи једини прође, и опет запечатана остави, на спасење душа наших.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Слава, **бѣгѣнчѣнъ:**

Бѣга ѿ тебе воплощеннаго познахомъ бже дѣо, едина чѣта, едина блгословеннаа: тѣмъ
непрестанно тѣ воспѣвающе величѣемъ.

И нынѣ, **тѣже.**

Антифѣонъ бѣ. Гласъ и:

Сѣа глаголетъ гдѣ иудеомъ: людѣ мои, что сотвори хъ вамъ; или чимъ вамъ стужихъ;
слѣпцыи ваши провѣтихъ, прокаженныи очисти хъ, мужа еща на одрѣ возставахъ.
людѣ мои, что сотвори хъ вамъ: и что ми воздасте; за мѣнѣ желчь: за бѣдѣ оцетъ:
за еже любити мѣ, ко крѣтѣ ма пригвоздите. ктомѣ не терплю прочее, призовѣ моѣ
языки, и тѣи мѣ прославятъ со оцѣмъ и дхѣмъ: и азъ имъ дарю животъ вѣчный.

Днесъ црковнаа завѣса на ѡбличеніе беззаконныхъ раздирѣется, и солнце лучыи своѣи
скрываетъ, влѣкѣ зрѣла распинаема.

Законоположницы инавы, иудеѣ и фарисеѣ, лику апльскѣи вопіетъ къ вамъ: сѣ храмъ,
егоже вы разорите, сѣ агнецъ, егоже вы распяте, и грѣбѣ предасте: но властїю своєю
воскресе, не льстѣтеа иудеѣ: тѣи бо естъ, иже въ мѣри стѣи, и въ пѣтии пѣтави.
тѣи естъ животъ, и свѣтъ, и миръ мірови.

Слава, **бѣгѣнчѣнъ:**

Радуйса братѣ црѣ славы, гже вышній единъ проиде, и пакн запечатлѣнна ѡстави, во
спсѣніе дшшз нашихъ.

И нынѣ, **тѣже.**

Тѣже ектенїа малѣа.

Дїаконъ: Пакн и пакн миромъ гдѣ помолнса.

Ликъ: Гдѣ, помнѣи.

Дїаконъ: Застѣпнѣ, спснѣ, помнѣи и сохрани насъ, бже, твоєю блгодатїю.

Ликъ: Гдѣ, помнѣи.

Дїаконъ: Престѣю, пречѣтѣю, преблгословеннѣю, славеннѣю влѣцѣ нашѣ бѣдѣ и принодѣ
мрїю, со всѣми стѣими помандѣше, самн себе, и дрѣгъ дрѣга, и весь животъ
нашъ хрѣтѣ бѣдѣ предадимъ.

Ликъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашаетъ сѣенникъ:

Гдѣ твоѣ держава, и твоѣ естъ црѣтво, и сила, и слава, оцѣа, и сна, и стѣгѣ дѣа,
нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Ликъ: Амнѣ.

Сједален, 8. глас

Када си стао пред Кајафу Боже, и био предат Пилату Судију, небеске силе од страха се усколебаше. И тада си био уздигнут на дрво, између два разбојника, и био убројан међу безаконике, Безгрешни, да би спасао човека. Незлобиви Господе, слава Теби. Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ПЕТО ЕВАНЂЕЉЕ (Матеј 27:3-32)**

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

13. Антифон, 6. глас

Мноштво Јудеја, Господе, измолише од Пилата да Те разапну, јер не нашавши кривицу у Теби, ослободише виновног Вараву, а Тебе праведнога осудише, наследивши грех нечистог убиства. Но, дај им, Господе, плату њихову, јер узалудне ствари смишљаху против Тебе.

Онога од кога све страхује и дрхти, и кога сваки језик пева, Христа Божију Силу и Божију Премудрост, свештеници ошамарише и жуч му дадоше. А Он изволи све да претрпи, хтевши да нас спасе од безакоња наших, својом крвљу, као Човекољубац.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Богородице, која си речју надразумно родила Саздатеља свога, Њега моли да спасе душе наше.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

14. Антифон, 8. глас

Господе, који си примио разбојника за сапутника, који је руке крвљу упрљао, и нас с њим приборј, као добар и човекољубив.

Мали глас изусту разбојник на крсту, велику веру нађе, у тренутку се спасе, и први отворивши врата рајска уђе. Господе, који си примио покајање његово, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Сѣдальнъ, гласъ ѿ:

Егда предстахъ єси каіафѣ вѣже, и предахъ єси пїлатьсѣ сѣдїе, нѣныи снлы ѿ стрѣха поколебѣшася. Егда же вознеса єси на древо, поредѣ двою разбѣйникъ, вѣнїлса єси єз беззаконными безгрѣшне, за єже спстїи челоуѣка: неслобнве гдн, слава тебѣ. Слава, и нынѣ, **тоѿже.**

И даѿтса свѣщы братїи ѿ єкклїеіарха.

И поемъ возглашѣетъ дїаконъ: И ѿ сподобитися намъ слышанїю стѣгѣ євѣліа гда вѣа мѣлнмъ.

Анкс: Гдн помнїдн, **трїжды.**

Дїаконъ: Премѣдрость, прѣстїи оуслышнмъ стѣгѣ євѣліа.

И сцїенникъ: Миръ всѣмъ.

Анкс: И дхѣвн твоємъ.

Сцїенникъ: Ѡ іѡанна стѣгѣ євѣліа чтенїе. [Зачало мѣс.]

Анкс: Слава стѣгѣмъ твоимъ, гдн.

Дїаконъ: Кѣнмемъ.

Євѣліе є-е, завѣта стѣгѣ стѣгѣн.

Анкс: Слава долготерпѣнїю твоємъ гдн.

Антїфѣнъ гї. Гласъ є:

Собранїе іудейское оу пїлѣта испрошїша распѣти тѣа гдн: внны бо вѣ тебѣ не ѡверѣтше, повнннѣао варѣвѣсѣ свободнша, и тебѣ, прѣнаго, ѡсѣднша, сквернаго оубїйства грѣхъ налѣдовѣвше. но дѣждь нмъ, гдн, воздаанїе нхъ, ѣакѣ тѣцѣтнмъ на тѣа подншася.

Егѡже всѣа оужасѣютса и трепещѣтъ, и всѣкѣ азыкѣ поетъ, хрїтѣа вѣжїю снлѣ и вѣжїю премѣдрость, сцїеннцы за ланнѣтѣ оудѣрнша, и дѣша ємъ желчь: и всѣа пострадаѣти нзбѣлн, спстїи ны хотѣа ѿ беззаконнїи нашнхъ своєю крѣвїю, ѣакѣ члѣвѣколюбѣецъ.

Слава, **єѣорѣднченъ:**

Бѣе, рѣждшѣа слѣвомъ пѣче слѣва, создѣтелѣа своєго, того молн спстїи дѣшы нашѣа.

И нынѣ, **тоѿже.**

Антїфѣнъ дї. Гласъ ѿ:

Гдн, нже разбѣйника спѣтннѣа прїемнн, вѣ крѣвн рѣцѣ ѡскверннѣвшѣаго, и насъ єз ннмъ прнчтн, ѣакѣ блгъ и члѣвѣколюбѣецъ.

Мѣлъ гласъ испѣстн разбѣйникъ на крѣтѣ, вѣлїю вѣрѣ ѡверѣтѣ, во єдннѣомъ мгновѣннїи спсѣсѣа, и пѣрѣвн рѣнскѣа вратѣа ѡвѣрѣзъ вннѣе: нже тогѣа покаанїе воспрїемнн, гдн, слава тебѣ.

Богородичан:

Радуј се ти која си преко анђела примила радост света; Радуј се која си родила Творца твога и Господа. Радуј се која си се удостојила да будеш Мати Божија. И сада и увек и у векове векова. Амин.

На овом месту свештеник из светог олтара износи Крст са распећем, говорећи наглас први тропар 15. антифона, а затим га појци певају.

15. Антифон, 6. глас

Свештеник: Данас виси на дрвету, Онај који је на води земљу утврдио. (Трипут)

Венцем од трња се крунише, Онај који Цар Анђела. Лажном порфиром огрће се, Онај који је огрнуо небо облацима. Шамаре прима, Онај који је у Јордану ослободио Адама. Клинцима би прикован, Женик Цркве. Копљем би прободен Син Дјеве.

Поклањамо се страдањима твојим, Христе! (Трипут)

Покажи нам и славно твоје Васкрсење. (Појац понавља ову химну.)

Не празнујмо као Јудеји, јер Пасха наша - Христос за нас је жртвована. Но очистимо себе од сваке нечистоте, и искрено се помолимо Њему: Васкрсни Господе, спаси нас као Човекољубац.

Крст твој Господе, народу је твоме живот и заштита, и ми надајући се на њега, Тебе распетога Бога нашег певамо, помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Гледајући Те где висиш Христе, она која Те роди, завапи: Каква је то необична тајна коју видим, Сине мој? Како на дрвету умиреш телом причвршћен, Даваоче живота? И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Слава, **бѣгѣорѣдиченъ:**

Радѣхъ, англомъ радость міра пріемша. радѣхъ, рѣдша творца твоего и гдѣ.
радѣхъ, сподобльшася быти мѣхъ бжѣ.

И нынѣ, **тѣхъ.**

Антифѣнъ ѿ. Гласъ 5:

Днесь внидетъ на дрѣвѣ, иже на водахъ зѣмлю повѣсивый: вѣнцемъ ѿ тернѣхъ ѡблагаетъ,
иже англомъ црѣ: въ ложню багрянцѣ ѡблагаетъ, ѡдѣвая нѣо ѡблаки: зашѣнѣ
прѣдетъ, иже во іорданѣ свободивый адѣма: гвоздемъ пригвоздѣнъ женихъ црѣковный:
копѣмъ прободѣнъ снѣхъ дѣхъ. поклонѣемъ стрѣтемъ твоимъ хрѣтѣ: поклонѣемъ стрѣтемъ
твоимъ хрѣтѣ: поклонѣемъ стрѣтемъ твоимъ хрѣтѣ, покажи намъ и славное твоѣ воскресѣнѣ.

Не ѣкѡ іудѣе празденемъ, нѣо пѣхъ наша за ны пожрѣнъ хрѣтѣ: но ѡчѣстимъ сѣмъ
себѣ ѿ всѣхъ скверны, и чѣстѣ помѣлимъ ѣмъ: воскресѣннъ гдѣ, спсѣ насъ, ѣкѡ
члѣвѣколюбѣцъ.

Крѣтѣ твоѣ гдѣ жизнь и застѣплѣнѣ людемъ твоимъ ѣсть, и нанѣ надѣющася, тебѣ
распѣтаго бѣ нашего поемъ, помѣлѣ насъ.

Слава, **бѣгѣорѣдиченъ:**

Видѣши тѣхъ внима хрѣтѣ, тебѣ рѣдша, вопѣаше: что странное ѣже видѣтѣ тѣнѣство,
сѣе мѣхъ; какѡ на дрѣвѣхъ ѡмнрѣешн плѣтѣю водрѣженъ, жизни подѣтелю;

И нынѣ, **тѣхъ.**

Тѣже ѣктенѣ мѣла.

Дѣаконъ: Пѣки и пѣки мѣромъ гдѣ помѣлимъ.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣ.

Дѣаконъ: Застѣпнѣ, спсѣнѣ, помѣлѣ и сохрани насъ, бжѣ, твоѣю бѣгодѣтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣ.

Дѣаконъ: Престѣю, прѣчѣю, прѣблѣгословѣннѣю, славною влѣцѣхъ нашѣхъ вѣхъ и принодѣхъ
мѣю, со всѣхъ стѣхъ помѣнѣше, сѣмъ себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и всѣхъ живѣтѣхъ
нашѣхъ хрѣтѣхъ бѣхъ предѣлимъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашаетъ сѣенникъ:

ѣкѡ твоѣ держѣва, и твоѣ ѣсть црѣтво, и сѣла, и слава, ѡцѣла, и сѣла, и стѣгѡ дѣла,
нынѣ и прѣснѡ, и во всѣхъ вѣкѣхъ.

Лѣкъ: Амѣнъ.

Сједален, 4. глас

Искупио си нас пречасном Крвљу својом од клетве законске; на крсту прикован и копљем прободен, излио си бесмртност људима, Спаситељу наш, слава Ти.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ШЕСТО ЕВАНЂЕЉЕ (Марко 15:16-32)**

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

Блажена, стихире на 8, 4. глас

У Царству твоме, сети нас се Господе, када дођеш у Царство твоје.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Дрветом Адам из Раја би исељен, а дрветом крсним разбојник се у Рај усели. Јер први окусивши заповест одбаци Створитеља; а овај сараспевши се, исповеди Те као Бога прикривеног. Сети се и нас, Спасе, у Царству твоме.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Творца закона од ученика купише безаконици, и Њега као законпреступника поставише пред судницу Пилата, вичући: Распни овога који је онима у пустињи ману давао. А ми, угледајући се на праведног разбојника, вером вапијемо; Сети се и нас Спасе, у Царству твоме.

Блажени чисти срцем, јер ће Бога видети.

Мноштво богоубица, Јудејски народ безакони, махнито вичући Пилату, говораху; Распни Христа невинога; а Вараву нам радије ослободи. А ми говоримо к Њему гласом благоразумног разбојника: сети се и нас Спасе, у Царству твоме.

Сѣдальнѣ, гласъ ѿ:

Искѣпѣлъ нѣ еси ѿ клѣтвы законныа, честию твою крѣвѣю, на крѣтѣ пригвоздиша,
и копѣмъ пробѣдѣ, безмѣртѣи источѣлъ еси челоуѣкъмъ, спсе нашъ слава тебѣ.

Слава, и нынѣ, **тоѣже.**

И даѣтѣ свѣщѣи братѣи ѿ еѣкклесіарха.

И посе мъ возгласаѣтѣ дѣаконъ: И ѿ сподѣбѣтѣся намъ слышанію сѣгѣ ѿ еѣвѣліа гдѣ еѣ
мѣланъ.

Лѣкъ: Гдѣ помѣлѣи, **трѣжды.**

Дѣаконъ: Премѣдрѣсть, прѣсти оѣслышнѣмъ сѣгѣ ѿ еѣвѣліа.

И сѣѣенникъ: Мѣръ всѣмъ.

Лѣкъ: И дѣховѣ твоемъ.

Сѣѣенникъ: Ѡ іѣанна сѣгѣ ѿ еѣвѣліа чтѣніе. [Зачало мѣс.]

Лѣкъ: Слава стѣрѣемъ твоимъ, гдѣ.

Дѣаконъ: Кѣнѣмъ.

Еѣвѣліе ѿ е, завѣта сѣгѣхъ стѣрѣѣи.

Лѣкъ: Слава долготерпѣнію твоемъ гдѣ.

Тоѣже еѣжѣнны постѣвнѣмъ стѣхѣмъ ѿ, гласъ ѿ:

Во цѣрѣвѣи твоемъ помѣни насъ гдѣ, еѣгда прѣидѣши во цѣрѣвѣи твоемъ.

Блѣжѣни нѣщѣи дѣомъ, ѣкъ тѣхъ еѣтъ цѣрѣво нѣное.

Блѣжѣни плѣдѣщѣи, ѣкъ тѣи оѣтѣшатѣся.

Блѣжѣни крѣтѣцынѣ, ѣкъ тѣи наслѣдѣтѣ зѣмлю.

Блѣжѣни ѣчѣщѣи и жѣждѣщѣи прѣвды, ѣкъ тѣи насытѣтѣся.

Дрѣвомъ ѣдѣмъ рѣдѣ бѣсть и зѣелѣнъ, дрѣвомъ же крѣтѣнымъ разбѣйникъ въ рѣи вселѣся.

Ѡвъ оѣбѣ въдѣшъ, заповѣдѣ ѿвѣрже сотѣоршагѣ, Ѡвъ же распѣнѣемъ, еѣ тѣа испѣвѣда
таѣцагося: помѣни и насъ во цѣрѣвѣи твоемъ.

Блѣжѣни млѣтѣвѣи, ѣкъ тѣи помѣловѣни бѣдѣтѣся.

Законъ тѣорѣа ѿ оѣченникѣ кѣпѣша беззаконнѣи, и ѣкъ законѣпрѣстѣпникѣ, тогѣ
пѣлатѣвъ еѣдѣщѣи прѣдѣстѣвѣнѣша, зѣвѣще: распѣни, въ пѣстѣинѣи еѣмъ манѣодѣвѣшаго. мѣ же
прѣнагѣ разбѣйникѣ подражѣвшѣ, вѣрою зѣвѣмъ: помѣни и насъ спсе, во цѣрѣвѣи твоемъ.

Блѣжѣни чѣстѣи сѣрдѣемъ, ѣкъ тѣи еѣ оѣзрѣтѣся.

Бѣговѣицѣ собѣоръ, іѣдѣйскѣи ѣзыкъ беззаконнѣи, кѣ пѣлатѣ неѣстѣовнѣ зѣвѣи, и
гласѣмъ: распѣни хрѣта неѣовѣннаго, вѣрѣвѣ же пѣче намъ ѿпѣстѣи. мѣ же вѣщѣанѣмъ кѣ
немъ разбѣйникѣ еѣгорѣзѣмнагѣ гласъ: помѣни и насъ спсе, во цѣрѣвѣи твоемъ.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Живоносна твоја ребра, Христe, као извор који истиче из Едема, Цркву твоју, као разумни Рај напаја, раздељујући се отуда, као на почетке, у четири Еванђеља, свет напајајући, твар радујући, и народе верно учећи, да се клањају Царству твоме.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Распео си се мене ради, да мени источиш опроштај; у ребра си прободен, да излијеш мени капи живота; клинцима си прикован да бих ја дубином страдања твојих, поверовавши у висину моћи твоје, вапио Теби: Животодавче Христe, слава крсту Спасе, и страдању твоме.

Блажени сте, када вас срамоте и прогоне и рекну сваку рђаву реч против вас, лажући мене ради.

Распетог Тебе Христe, сва твар видевши дрхташе, темељи земље се колебаху од страха моћи твоје; светила се небеска скриваху; а црквена завеса се раздираше, горе уздрхташе, и камење се распадале, и разбојник верни с нама викаше Теби, Спасе, оно „сети се“.

Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Рукопис наш, на крсту подерао си, Господе, и убројан у мртве, тамошњег тиранина си свезао, избављајући све од окова смрти васкрсењем твојим, којим се просветисмо, Човекољупче Господе, и вапијемо Ти: сети се и нас, Спасе, у Царству твоме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Оца, и Сина, и Духа Светога, сви верни јединодушно славословити, достојно се молимо, јединицу Божанства бивствујућу у Три Ипостаси, која несливено пребива, просту, нераздељиву и неприступну, којом се избављамо од огњеног мучења.

И сада, и увек у векове векова. Амин.

Богородичан

Матер Твоју Христe, ону која Те је телом бесемено родила, и уистину Дјеву, која је и по рођењу остала нетљена, њу приводимо Теби на молитву, Владико многомилостиви, да опроштај сагрешења дарујеш онима који Ти увек вапију: Сети се и нас, Спасе, у Царству твоме.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Плжени миротворцы, ѿкѡ тѣи сынове бжїи нарекутсѡ.

Живонѡсна твоѡ ребра, ѿкѡ нз' едема источникъ источающа, црковь твоѡ хртѣ,
ѿкѡ словесный нападѣтъ рїи, шїюду раздѣлаѡса ѿкѡ въ началѡ, въ четыри евлїа, мїръ
напаѡса, тварь веселѡ, и ѡзыки вѣрнѡ наѡчїа поклонѡтисѡ цртвїю твоѡмѡ.

Плжени изгнани правды ради, ѿкѡ тѣхъ естѣ цртво нѣное.

Распаѡса еси мене ради, да мнѣ источиши ѡставленїе: проводѣнъ былъ еси въ ребра, да
кѡпан жизни источиши мнѣ: гвоздьми пригвоздиѡса еси, да ѡзъ глбѣнною стртѣи
твоѡхъ къ высотѣ державы твоѡѡ оубѣраемь, зовѡ ти: живодавче хртѣ, слава кртѡ
спсе, и стртѣи твоѡѡ.

Плжени естѣ, егда поносѡтъ вѡмъ, и изженѡтъ, и рекѡтъ всѡкъ солъ глаголъ на въ
лжѡще мене ради.

Распинаемѡ тебѣ хртѣ, всѡ тварь вѣдѡщи трепѣташе, ѡновѡнїѡ землѣ колебахѡса,
страхомъ державы твоѡѡ, свѣтїла скривахѡса, и црковнаѡ разраѡса завѣса, горы
вострепѣташа, и каменїе разсѣдеѡса, и разбѡйникъ вѣрный зовѣтъ съ нами спсе: еже
помани во цртвїи твоѡмѡ.

Радуйтсѡ и веселїтсѡ, ѿкѡ мзда вѡша многа на нѣсѣхъ.

Рѡкописанїе наше на кртѣ растерзѡлъ еси гдѣ, и вѣннѡса въ мѣртвѡхъ, тамошнаго
мѡчїтелеѡ свѡзѡлъ еси, и зѡвалъ всѣхъ ѡ оѡзъ смертныхъ воскреснїемъ твоѡмъ, ѿмже
просвѣтїхомсѡ члвѣколюбче гдѣ, и вопїемъ тебѣ: помани и насъ спсе, во цртвїи
твоѡмѡ.

Слава оцѡ и снѡ и стѡмѡ дхѡ.

Оцѡ и снѡ и дхѡ стѡго, всѣ еднѡмѡдреннѡ вѣрнїи словолѡвннїи достѡннѡ помѡлнмсѡ,
еднїицѡ бжествѡ, въ трїехъ ѡщѡю ѡпѡстѡсѣхъ, неслѡннѡ пребывѡющѡ, прѡстѡ,
неразѡдѣльнѡ и непрїстѡпнѡ, еѡже и зѡбѡлаемсѡ ѡгненнагѡ мѡчѣнїѡ.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнїнь.

Бгѡроднченъ:

Мѣрь твоѡ хртѣ, плѡтїю безсѣменнѡ рѡждшѡю тѡ, и дѣѡ воистнннѡ, и по ржѣтвѣ
пребѡвшѡ нечлѣннѡ, сїю тебѣ прибѡднмъ въ млтвѡ вѡко многѡмѡтннѡ, прѡгрѣшенїи
проценїю дарѡвѡтисѡ всѡгда зовѡщымъ: помани насъ спсе, во цртвїи твоѡмѡ.

Тѡже ектенїѡ мѡлѡ.

Дїѡконъ: Пѡки и пѡки мїромъ гдѡ помѡлнмсѡ.

Днѡкъ: Гдѣ, помнїднї.

Дїѡконъ: Застѡпнѣ, спснѣ, помнїднї и сохрани насъ, бжѣ, твоѡю бгѡдатїю.

Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.
Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Пазимо. Премудрост.

Прокимен, глас четврти: Разделише одећу моју међу собом, и за хаљину моју бацише коцку.

Појци: Разделише одећу моју међу собом, и за хаљину моју бацише коцку.

Ђакон: Боже, Боже мој, погледај на мене; Зашто си ме оставио?

Појци: Разделише одећу моју међу собом, и за хаљину моју бацише коцку.

Ђакон: Разделише одећу моју међу собом.

Појци: И за хаљину моју бацише коцку.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље: СЕДМО ЕВАНЂЕЉЕ (Матеј 27:33-54)

Појци: Слава Твојој дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

(Псалм 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој и по обилном милосрђу Свом очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње своје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних, а Ти си праведан у речима Својим и чист у суду Своме. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне свемудрости Своје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се прену кости потрвене. Одврати лице Своје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сагради у мени, Боже, и Дух прав обнови у мени. Не одгурни ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и духом владалачким учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога;

Аікз: Гдн, помнѣи.

Діаконз: Пресѣдѣю, пресѣдѣю, преблгословеннѣю, слабнѣю влчцѣ нашѣ бѣи и принодѣю мрїю, со вѣмн стѣими поманѣше, самн себѣ, и дрѣгз дрѣга, и вѣсь жнвѣтъ нашз хрѣтѣ бгѣ предадѣмз.

Аікз: Тебѣ, гдн.

Возглашѣетз цѣенникз:

Ѣкѡ твоѡ держѡва, и твоѡ ѣсть црѣтво, и сна, и слава, ѡца, и сна, и стѣгѡ дха, нѣнѣ и приенѡ, и во вѣки вѣкѡвз.

Аікз: Амѣнь.

Діаконз: Вѡнмемз. Премѣдростъ.

Прокіменз, глазз д: Раздѣлѣша рѣзы моѡ себѣ, и ѡ ѡдежди моѣи метѡша жрѣбїи.

Стїхз: Бже бже моѡ, вѡмнѣ мн, вѣкѣю ѡставилз мѡ ѣси;

И даѡтсѡ свѣщѣи братїи ѡ ѣкклїейрха.

И погѣмз возглашѣетз діаконз: И ѡ сподѡбѣтисѡ намз слышанїю стѣгѡ ѣвѣліѡ гдѡ бгѡ мѡлнмз.

Аікз: Гдн помнѣи, **трїжды.**

Діаконз: Премѣдростъ, прѡстїи оуслышнмз стѣгѡ ѣвѣліѡ.

И цѣенникз: Мнрз вѣмз.

Аікз: И дхѡвн твоѡмѣ.

Цѣенникз: Ѡ іѡанна стѣгѡ ѣвѣліѡ чтѣнїе. [Зачѡло мѣ.]

Аікз: Слава стрѣтѣмз твоѡмз, гдн.

Діаконз: Вѡнмемз.

Ѣвѣліе 3-е, завѣта стѣхз стрѣтїи.

Аікз: Слава долготерпѣнїю твоѡмѣ гдн.

И полагаѣтсѡ чтѣнїе. Тѡже ѡгалѡмз ѡ.

Помнѣи мѡ бже, по велицѣи мнѡсти твоѣи и по мнѡжествѣ цѣдрѣтъ твоѣхз ѡчїстїи беззакѡнїе моѡ. нанпѡче ѡмѣи мѡ ѡ беззакѡнїѡ моѡгѡ, и ѡ грѣхѡ моѡгѡ ѡчїстїи мѡ. Ѣкѡ беззакѡнїе моѡ ѡзз знѡю, и грѣхз моѡ прѡдо мнѡю ѣсть вѣнѣ. тебѣ ѣднѡмѣ согрѣшнѣхз, и лѣкаѡе прѣдъ тоѡбѡю сотворнѣхз, Ѣкѡ да ѡправднѣсѡ во словѣсѣхз твоѣхз, и побѣднѣшн, внѡгдѡ ѡднѣтн тн. се бо вѣ беззакѡнїнѣхз зачѡтз ѣсмѣ, и во грѣсѣхз родн мѡ матн моѡ. се бо истннѣ возлюбнлз ѣси, безвѣстнѡ и тлїнѡл прѣмѣдрѡстн твоѡл гвнлз мнѣ ѣси. ѡкропншн мѡ ѡсѡпомз, и ѡчнцѣсѡ: ѡмѣишн мѡ, и пѡче снѣга оубѣлѡсѡ. слѡхѣ моѡмѣ дѡсн рѡдѡстъ и вѣсѣліе, возрѡдѡютсѡ кѡстн смнрѣннѣѡ. ѡвратн лнцѣ твоѡе ѡ грѣхз моѣхз, и всѡ беззакѡнїѡ моѡ ѡчїстн. сѣрдцѣ чнстѡ сознѣждн во мнѣ бже, и дхѣ прѡвз ѡновнѣ во оутрѡбѣ моѣи. не ѡвѣржн менѣ ѡ лнцѡ твоѡгѡ, и дха твоѡгѡ стѣгѡ не ѡнмнѣ ѡ менѣ. воздѡждъ мнѣ рѡдѡстъ спсѣнїѡ

обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори уста моја, и она ће казивати славу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и смерно Бог неће одбацити. По доброти Својој, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови јерусалимски. Онда ће Ти бити миле жртве правде, приноси и жртве паљенице; тада ће метати на жртвеник Твој теоце.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље:

ОСМО ЕВАНЂЕЉЕ (Лука 23:32-49)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

Трипеснец

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Пета песма, 6. глас

Ирмос: К Теби јутрењујем, који си из милосрђа себе према паломе понизио неизменљиво, и до страдања бестрадално се приклонио, Речи Божија, мир даруј ми Човекољупче.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Оправши ноге, и предочистивши се сада причешћем божанске твоје тајне Христе, твоји служитељи са Сиона на велику гору маслинску с Тобом узиђоше, певајући Тебе, Човекољупче.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Гледајте пријатељи, рекао си, не бојте се, јер сада се приближи час да ме ухвате, и да будем убијен рукама безаконика. А ви ћете се сви разбежати, мене оставивши, које ћу поново сабрати да проповедају мене Човекољупца.

твоегѡ, и дѡмъ влчннмъ оутверди ма. наѡчѡ беззакѡнныа пѡтѣмъ твоимъ, и нечестивѣи къ тебѣ ѡбратѡтсѡ. и збави ма ѡ кровей бже, бже спсѣнїа моегѡ, возрадѣтсѡ ѡзыкъ мой правѣ твоей. гдѣи, оустнѣ мои ѡверзешн, и оустѡ мои возвѣстѡтъ хвалѡ твою. ѡкъ ѡще бы восхотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ оубо: всеожженїа не блговолїши. жертва бгѡ дѡхъ сокрдшенъ: сердце сокрдшенно и смрѣнно бгѡ не оунчижитъ. оублжи гдѣи, блговолѣнїемъ твоимъ сїѡна, и да созиждѡтсѡ стѣны їерлїмскїа. тогда блговолїши жертвѡ правды, возношенїе и всеожегѡмаа: тогда возложѡтъ на ѡлтарь твой тельцы.

Дїаконъ: И ѡ подобенствѡ намъ слышанїю стѡгѡ євїїа гдѡ бга мѡлнмъ.

Лїкъ: Гдѣи помнѡди, **трїжды.**

Дїаконъ: Премѡдрость, прѡсти оублышнмъ стѡгѡ євїїа.

И сцѣнникъ: Миръ всѣмъ.

Лїкъ: И дѡви твоемѡ.

Сцѣнникъ: Ѡ лѡкѣ стѡгѡ євїїа чтенїе. [Зачїло рлї.]

Лїкъ: Слава стѡтѣмъ твоимъ, гдѣи.

Дїаконъ: Рѡнмемъ.

И поемъ євїїе и-е, завѣта стѡхъ стѡтѣи.

Лїкъ: Слава долготерпѣнїю твоемѡ гдѣи.

И ѡбїе поемъ трнпѣснецъ, творенїе господїна коемъ: їромѡы по двѡжды, тропарѣ на бї. Последнѣ же їромѡсъ ѡба лїка вкѡпѣ. Акростїхїсъ, илї краегранесїе трнпѣснца єсть: Прославѡтѡн те: **єже єсть: Предсббѡтїе же.**

Гласъ 5. Пѣнь 5.

[П] **їромѡсъ:** Къ тебѣ оутреню, мнлосѣрдїа радн себѣ истоцнвшемѡ непрелѡжнѡ, и до стѡтѣи безстѡстнѡ приклѡншемѡ слѡве бжїи, мїръ подѡждь мнѣ падшемѡ, члвѣколѡбче.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

[Р] Оубывшѣ ногн, и предѡчїстнвшесѡ тѡнствѡ причаценїемъ бжѣствннагѡ нынѣ хрїтѣ твоегѡ, слджнтелїе ѡ сїѡна на єлеѡникѡю гѡрѡ великѡю съ тобѡю взыдѡша, поѡще тѡ члвѣколѡбче.

Слава ѡцѡ и снѡ и стѡмѡ дѡхѡ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ, ѡмннѡ.

[О] Зрїте, рѣкѡ єси, дрѡзн, не бѡйтесѡ: нынѣ бо приближнѡ члсъ, ѡтѡ мнѣ быти, и оубїенѡ рѡкѡма беззакѡннхъ: всн же расточнтелѡ, менѣ ѡстѡвнвшѣ, и хже соберѡ проповѣдатн ма члвѣколѡбца.

Ирмос:

К Теби јутрењујем, који си из милосрђа себе према паломе понизио неизменљиво, и до страдања бестрадално се приклонио, Речи Божија, мир даруј ми Човекољупче.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, 8. глас

Ходите сви да певамо Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Икос

Своје јагње овца гледајући на заклање вучено, следоваше Марија, распуштене косе са другим женама овако наричући: Куда идеш, чедо? Ради чега тако брзо пут свој довршаваш? Није ли опет друга свадба у Кани Галилејској, и тамо сада хиташ, да од воде и њима вино учиниш? Хоћу ли и ја с Тобом чедо, или ћу Те овде чекати? Дај ми реч, Речи, немој проћи поред мене ћутећи, који си ме чисту сачувао. Јер си Ти Син и Бог мој.

Осма песма, 6. глас**Ирмос:**

Стуб злобе богопротивне, божанствени младићи поругаше, а против Христа подижући се безакони синедрион, планира празне ствари, смишљаше како да убије Онога који у шаџи живот држи; Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Отресите сан од трепавица, рекао си Христе, ученицима, и у молитви бдите, да не дођете у искушење, а особито Симону, јер на јачега долази веће искушење. Петре, разуми мене, Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

И пакн іромоз:

Къ тебе оутренюю, милосердіа ради себе истощившемъ непреложно, и до стѣи безстрѣстно приклонившемъ слово бжїи, миръ подаждь ми падшемъ, члвчколюбче.

Таже ѡктенїа мѡла.

Дїаконъ: Пакн и пакн миромъ гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнѣи.

Дїаконъ: Застѣни, спаси, помнѣи и сохрани насъ, бже, твоєю блгодѣтїю.

Анѣ: Гдѣ, помнѣи.

Дїаконъ: Престѣю, пречѣтѣю, преблгословеннѣю, славною влчцѣ нашѣ бѣѣ и принодѣѣ мрїю, со вѣки стѣи помандѣше, самъ себе, и дрѣвѣ дрѣва, и вѣсь жнвотъ нашъ хрѣтѣ бгѣ предадѣмъ.

Анѣ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашаетъ цѣнникъ:

Гдѣ твоѡ держава, и твоѡ ѡцѣ црѣтво, и сила, и слава, оца, и сна, и стѣгъ дха, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анѣ: Амѣнъ.

Кондакъ, гласъ ѣ:

Насъ ради распѣтаго, прїидѣте всѣ воспоимъ, того бо видѣ мрїа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѡце и распѣтѣ терпѣши, ты ѡси снъ и бгѣ мой.

Ікосъ:

Своего агнца агнца зрѣши къ заколенїю влекома, послѣдоваше мрїа простѣртымъ власы со инѣми женами, сѣ вопїющи: камъ ѣдешъ чѣдо; чѣсѡ ради скорое течѣнїе совершаешъ, сѣ дрѣвїи бракъ пакн ѡцѣ въ канѣ галїлейскѣи, и тѣмъ нынѣ тѣиши, да ѡ воды ѣмъ вїно сотвориши; нѣдѣ ли съ тобою чѣдо, нѣдѣ пѣче пождѣ тебе; даждь ми слово слово, не молча мимондѣ мене, чѣстѣ солюбый мѣ: ты бо ѡси снъ и бгѣ мой.

Сѣназарь.

Пѣснь ѣ.

[Г] Іромозъ: Столпъ славы бгпротѣвныа, бжѣственнїи отроцы ѡблчїша: на хрѣта же шлѣтѣющеса беззаконныхъ соборнїце, совѣтѣтѣ тѣсѣтнаа, оубѣтѣ подчѣтѣса, жнвотъ держащаго дланїю: сѣгоже всѣ тѣарь блгословѣтѣ, славаши во вѣки.

Прпѣвъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[А] ѡ вѣждеи оутренюю нынѣ сонъ, рекъ снѣ хрѣтѣ, ѡтращѣте, въ млѣтѣ же бдѣте, да не въ напѣсть внѣдѣте, и напѣче сѣмѣне: крѣпчѣишемъ бо болѣи нѣскѣсѣ. раздѣи мѣ пѣтре: сѣгоже всѣ тѣарь блгословѣтѣ, славаши во вѣки.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Нечисту реч усана, никада нећу изрећи против тебе Владико, с Тобом сам готов и умрети као разуман, ако се и сви одрекну, повика Петар. Ни тело, ни крв, но Отац Твој откри ми Тебе, Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Дубину божанске премудрости, и разума, ниси сву испитао, а дубину мојих судова ниси схватио човече, рече Господ. Будући дакле, тело, не хвали се, јер ћеш се трипут одрећи мене, Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Благословим оца и сина и светога духа, Господа и сада и увек и у векове векова. Одричеш се, Симоне Петре, да ћеш учинити брзо, што је речено; и к Теби слушкиња једна пришавши, уплашиће те, рече Господ. Но горко заплакавши, ипак ћеш наћи милостива мене, Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појући и преузносећи у све векове.

Ирмос:

Стуб злобе богопротивне, божанствени младићи поругаше, а против Христа подижући се безакони синедрион, планира празне ствари, смишљаше како да убије Онога који у шаци живот држи; Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Девета песма, 6. глас

Ирмос: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, тебе што Бога Реч непорочно роди, сушту Богородицу величамо.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Погубна чета богомрских, скупина лукавих богоубица, опколи Тебе Христе, и као неправедна вукоше Створитеља свега, Кога ми величамо.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Не разумевајући закон безбожници, гласовима пророчким, учећи се узалуд, као овцу на неправедно заклање вукоше Тебе Господара свих, Кога ми величамо.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Незнабошцима издани живот, свештеници заједно са књижевницима, рањени самоубиственом злобом, предадоше да се убије, природом Животодавац; Кога ми величамо.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Опколише као пси многи, и ударивши Царе, образ твој шамарем, питаху Те, и на Тебе лажно сведочаху, а Ти све претрпевши, све си спасао.

Припевъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[В] Скверна слова оустенъ, никогдаже нзрекѣ тебе вѣко, съ тобою оумрѣ ѣкѡ блгоразуменъ, ѣще и вси ѡвергѣтсѡ, возопи петръ. ни плоть, ниже кровь, но оцъ твои ѡкры ми тѡ: ѣгоже всѡ тварь блгословитъ, славаши во вѣки.

Припевъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[В] Глубенѣ премудрости бжественныѡ и разумѡ, не всю испыталъ ѣси, безданѣ же моихъ сдѣбъ не постыглъ ѣси человекѣ, гдѣ рече. плоть оубо съи не хвалѣсѡ, трижды бо ѡвержешсѡ мене: ѣгоже всѡ тварь блгословитъ, славаши во вѣки.

Блгословимъ оца и сѡи и стѡго дха, гдѡ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнъ.

[А] Ѣрицѡшсѡ сѡмѡне петре, ѣже сотвориши сѡрѡ, ѣкоже речеѡ, и кз тебе отроковѣца ѣдина пришѣдши оустрашитъ тѡ, гдѣ рече. горцѣ пролезѣвъ, ѡбращеши мѡ обѡче млчѣва: ѣгоже всѡ тварь блгословитъ, славаши во вѣки.

Хвалимъ, блгословимъ, поклонѡемсѡ гдѡви, поюще, и превозносѡще во всѡ вѣки.

Тѡже ѡмосъ: Стѡлпъ слѡбы бгопротѣвныѡ, бжественнии отроцы ѡбличѡша: на хртѡ же шатѡущееѡ беззаконныхъ соборѣце, советѣтетъ тцѣтнаѡ, оубѣти подѡаетсѡ, жнвѡтъ держѡщаго длѡнию: ѣгоже всѡ тварь блгословитъ, славаши во вѣки.

Пѣснь ѡ.

[Т] **Ѣмосъ:** Чтѣишю херувѣмъ, и славитишю безъ сравненѡ сѡрафѣмъ, безъ истлѣнѡ бга слѡва рѡждшю, сдѡшю бѡш тѡ величѡемъ.

Припевъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[О] Пѡгубное соборѣце бгомѣрзкихъ, лѡкѡвнѡщихъ бгѡбѣицъ сѡнмице, предстѡ хртѣ тебе, и ѣкѡ неправедника влѡчѡше зиждѡтелѡ всѣхъ, ѣгоже величѡемъ.

Припевъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[Н] Закона не разумѣюще нечестѣиѡи, гласѡмъ пррѡчѣскимъ подѡиющеѡ вѡтщѣ, ѣкѡ обѡ влѡчѡш тѡ всѣхъ вѣкѡ, неправедно заклати, ѣгоже величѡемъ.

Припевъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[Т] Ѣзыкомъ издѡннѡю жнзнь, съ книжники оубѣти сѡѣнницы предѡхѣ, оуазвлени самозавѣтною слѡбомъ, ѣстетвѡмъ живѡтодѡвца, ѣгоже величѡемъ.

Слава оцѣ и сѡи и стѡму дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнъ.

[Б] ѡбыдѡша ѣкѡ пси мнози, и оудѡрѣша, црѣю, ланиш твоею здѡшенѣемъ, вопрошѡхъ тѡ, тебе же лѡжна свѡдѣтельствовахѣ: и всѡ претерпѣвъ, всѣхъ сѡглъ ѣси.

Ирмос:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, тебе што Бога Реч непорочно роди, сушту Богородицу величамо.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Светилан, 3. глас (Трипут)

Разбојника благоразумног, истога дана удостојио си Раја, Господе; и мене дрветом крсним просветли, и спаси ме.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ДЕВЕТО ЕВАНЂЕЉЕ (Јован 19:25-37)**

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

Хвалитне, стихире на 4, 3. глас

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама.

Теби приличи хвала, Боже.

Хвалите Га сви Анђели Његови, хвалите Га све Силе Његове, Теби приличи хвала, Боже.

И іромоз:

Чтнѣишю херувимъ, и славиѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истаѣніа бѣа слова рождшю, сщю ещю тѣ величѣемъ.

Тѣже ѡктеніа мѣла.

Діаконъ: Пѣки и пѣки мѣромъ гдѣ помолнмъ.

Анѣ: Гдѣ, помнѣи.

Діаконъ: Застѣпнѣ, спаснѣ, помнѣи и сохраннѣ нѣсъ, бѣже, твоєю бѣгодѣтїю.

Анѣ: Гдѣ, помнѣи.

Діаконъ: Престѣю, пречѣтѣю, пребѣгословеннѣю, славишю вѣщю нашю ещю и принодѣю мѣю, со вѣѣми стѣими помандѣше, самн себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и вѣсь жнвотъ нашъ хрѣтѣ бѣгъ предадѣмъ.

Анѣ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашѣетъ сщѣнникъ:

Гдѣ твоѣ держава, и твоѣ ѡцѣ црѣтво, и сна, и слава, оцѣ, и сна, и стѣгъ дѣа, нѣиѣ и приенъ, и во вѣки вѣкѣвъ.

Анѣ: Амѣнъ.

Тѣже, ѡзапостѣлѣи, трѣжды:

Разбѣиника бѣгоразѣмнаго, во ѡднѣомъ часѣ рѣеви сподѣбнѣз ѡнѣ гдѣ, и менѣ дрѣвомъ крѣтнѣмъ провѣѣтнѣ, и спсѣ мѣ.

И даѣтѣ свѣщѣи братѣи ѡ ѡкканѣарха.

И посѣмъ возглашѣетъ діаконъ: И ѡ сподѣбнѣнѣ намъ слышанїю стѣгъ ѡвѣла гдѣ бѣа молнмъ.

Анѣ: Гдѣ помнѣи, трѣжды.

Діаконъ: Премѣдрѣсть, прѣстнѣ оѣслѣшнѣмъ стѣгъ ѡвѣла.

И сщѣнникъ: Мѣръ вѣѣмъ.

Анѣ: И дѣовнѣ твоємъ.

Сщѣнникъ: Ѡ іѡанна стѣгъ ѡвѣла чтѣнїе. [Зачѣло мѣс.]

Анѣ: Слава стѣрѣемъ твоимъ, гдѣ.

Діаконъ: Вѣнмемъ.

Тѣже, ѡвѣла дѣ, завѣта стѣихъ стѣрѣнѣ.

Анѣ: Слава долготерпѣнїю твоємъ гдѣ.

И ѡвѣ хвалѣтнѣ.

Чтѣцъ глаголетъ ѡ алмѣ рѣн, рѣд, и рѣн.

Хвалѣте гдѣ съ нѣсъ. Тебѣ подѣбѣетъ пѣснѣ бѣгъ. Хвалѣте гдѣ съ нѣсъ, хвалѣте ѡгѣ вѣ вѣшнѣхъ. Тебѣ подѣбѣетъ пѣснѣ бѣгъ. Хвалѣте ѡгѣ всѣ ѡглѣнѣ ѡгѣ, хвалѣте ѡгѣ всѣ снѣлы ѡгѣ. Тебѣ подѣбѣетъ пѣснѣ бѣгъ.

Хвалите Га, сунце и месече; хвалите Га, све звезде и светлости. Хвалите Га, небеса над небесима, и вода која је изнад небеса, нека хвали Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у вавек века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, и сви бездани. Огањ, град, снег, слана, ветар бурни, који творите реч Његову. Горе и сви хумови, дрвеће родно, и сви кедрни. Звери и сва стока, гмизавци и птице крилате. Цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске. Момци и девојке, старци са децом, да хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега Јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Свога, песму свима вернима Његовим, синовима Израиљевим, народу који се приближују Њему.

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у Цркви верних.

Да се узвесели Израиљ Створитељу своме, и синови Сиона обрадоваће се Цару своме. Да хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир да Му псалмопоју. Јер Господ благоволе народ Његов, и узнеће кротке у спасење. Похвалиће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим. Узношења Божја су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету међу незнабошцима, изобличење међу народима. Да вежу цареве њихове у ланце, и славне њихове за руке окове железне. Да изврше на њима суд написан, слава ће ова бити свима вернима Његовим. Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи Силе Његове.

Хвалите га за многе моћи Његове, хвалите Га по мноштву величанства Његовог.

Два зла учини, прворођени син мој Израиљ: остави мене извор воде живе, и ископа себи бунар испроваљиван. Мене на дрвету распе, а Вараву измоли и отпусти. Ужасну се небо због тога, и сунце зраке сакри. А ти, Израиљу, ниси се постидео, него си ме смрти предао. Опрости им, Оче свети, јер не знадоше шта учинише.

Хвалите Га уз глас трубни, хвалите Га уз псалтир и гусле.

Два зла учини, прворођени син мој Израиљ: остави мене извор воде живе, и ископа себи бунар испроваљиван. Мене на дрвету распе, а Вараву измоли и отпусти. Ужасну се небо због тога, и сунце зраке сакри. А ти, Израиљу, ниси се постидео, него си ме смрти предао. Опрости им, Оче свети, јер не знадоше шта учинише.

Хвалите єго солнце и лѣна, хвалите єго всѣ звезды и свѣтъ. Хвалите єго нѣба нѣба, и вода ѡже превыше нѣба, да восхвалятъ ѡма гдѣне. ѡкѡ тои рече, и быша: тои повелѣ, и создаша. постави ѡ възвѣкъ, и възвѣкъ вѣка: повелѣнїе положи, и не мнѡм ѡдетъ. хвалите гдѣ ѡ землю смѣвѣ, и всѣ бѣзданы: ѡгнь, градъ, инѣгъ, голоть, дѡхъ вѣренъ, творѣща слово єгѡ: горы и всѣ холми, древа плодонѡсна, и всѣ кѣдри: свѣрїе и всѣ скѡти, гдѣ и птїцы пернѡты: царїе зѣмстїи, и всѣ людїе, князи, и всѣ сдѣи зѣмстїи: ѡнѡши и дѣвы, старцы и юнѡтаи да восхвалятъ ѡма гдѣне: ѡкѡ вознесѣа ѡма тогѡ єдинагѡ. исповѣданїе єгѡ на землю и на нѣба, и вознесѣтъ рѡгъ людѣи своѣхъ. пѣснь вѣмъ прѣбнымъ єгѡ, синовѡмъ ѡнѣвымъ, людѣмъ прѣближающымъ ємѡ.

Воспойте гдѣви пѣснь новѡ, хвалѣнїе єгѡ въз цркви прѣбныхъ. да возвеселїтѣа ѡнѡ ѡ сотворшѣмъ єго, и синове ѡнѡи возрадѡютѣа ѡ црѣи своѣмъ: да восхвалятъ ѡма єгѡ въз лицѣ, въз тѣмпѡнѣ и ѡлтири да поютъ ємѡ. ѡкѡ блговолїтѣа гдѣ въз людѣхъ своѣхъ, и вознесѣтъ крѡткїа во спѣнїе. восхвалятѣа прѣбнїи во слѡвѣ, и возрадѡютѣа на лѡжахъ своѣхъ. возношѣнїа бжїа въз гортѡни ѡхъ, и мечѡ ѡбоудѡ ѡстры въз рѡкѡхъ ѡхъ: сотворїти ѡмщѣнїе во ѡзыцѣхъ, ѡблнчѣнїа въз людѣхъ: свазѡти царѡ ѡхъ пѡты, и слѡвныа ѡхъ рѡчными ѡкѡвы желѣзными. сотворїти въз нѡхъ сдѡз написанъ: слѡва ѡнѡ бѡдетъ вѣмъ прѣбнымъ єгѡ. Хвалите бга во стѣихъ єгѡ, хвалите єго во ѡтверженїи сїлы єгѡ.

На ѡ: Хвалите єго на сїлахъ єгѡ, хвалите єго по множествѡ величествїа єгѡ.

На глѡсѣ г, поставнмъ стїхѡ ѡ.

И поѣмъ стїхѡры самоглѡсны трїи, повторяюще пѣрвыи:

Дѡ и лѡкѡвнаа сотворї, перворождѣнный сынъ мои ѡнѡ: менѣ ѡставн истѡчника воды живѡтныа, и ѡкопѡ себѣ кладенѣцъ сокрѡшеннїи: менѣ на дрѣвѣ распѡтъ, варабѡ же ѡпросї, и ѡпѡстї. ѡжасѣа нѡ ѡ сѣмъ, и солнце лѡчы скры: ты же ѡнѡ не ѡсрамїлѣа єсї, но смѣртн мѡ прѣдалъ єсї. ѡставн ѡмъ ѡче стѣи, не вѣдѡтъ бо, что сотворїша.

Хвалите єго во глѡсѣ трѡбенѣмъ, хвалите єго во ѡлтири и глѡсѣхъ.

Дѡ и лѡкѡвнаа сотворї, перворождѣнный сынъ мои ѡнѡ: менѣ ѡставн истѡчника воды живѡтныа, и ѡкопѡ себѣ кладенѣцъ сокрѡшеннїи: менѣ на дрѣвѣ распѡтъ, варабѡ же ѡпросї, и ѡпѡстї. ѡжасѣа нѡ ѡ сѣмъ, и солнце лѡчы скры: ты же ѡнѡ не ѡсрамїлѣа єсї, но смѣртн мѡ прѣдалъ єсї. ѡставн ѡмъ ѡче стѣи, не вѣдѡтъ бо, что сотворїша.

Хвалите Га уз бубањ и у хору, хвалите Га уз струне и органе.

Сваки део светог твога тела, срамоту нас ради претрпе: глава трње, лице пљување, вилице шамаре, уста укус жучи с оцтом помешан, уши хуле безбожне, леђа бијење и рука трску, цело тело растезање на крсту, удови клинове и ребра копље. Ти који си за нас пострадао, и од страдања нас ослободио; и који си сишао к нама човекољубљем и подигао нас, свесилни Спасе, помилуј нас.

Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале с поклицима. Све што дише нека хвали Господа.

Када си био разапет Христе, сва твар видећи дрхташе, темељи земље се поколебаше страхом силе твоје; јер због Тебе који си данас подигнут, род Јеврејски погибе; црквена завеса се раздера на двоје, гробови се отворише и мртви из гробова васкрснуше. Сотник видевши чудо, ужасну се; а Мати твоја стојећи присутна викаше ридајући матерински: Како да не плачем и груди своје не бијем, гледајући Те нага, као осуђеника на крсту обешена? Ти који си распет и погребен, и васкрсао из мртвих, Господе, слава Теби.

6. глас

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Свукоше с мене одећу моју, и обукоше ме у хаљину црвену, ставише на главу моју венац од трња, и у десну моју руку дадоше трску, да их разбијем, као сасуде грнчарске.

Сада и увек и у векове векова. Амин.

Леђа моја дадох на ране, а лице моје не окренух од пљувања, на суду Пилатову стадох, и Крст претрпех, за спасење света.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ДЕСЕТО ЕВАНЂЕЉЕ (Марко 15:43-47)**

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

На ѣ: Хвалите ѣго въ тѣмъпѣхъ и лицѣхъ, хвалите ѣго во стрѣнахъ и оргѣнѣхъ.

Кѣждо оѣдъ стѣхъ твоѣхъ плѣти, безчѣстїе насъ ради претерпѣхъ: тѣрнїе, глава: лице, ѡплебанїа: чѣлустн, зашѣнїа: оѣста во оцѣхъ растворѣннѣхъ желчь въѣсомъ: оѣшеса, хлѣнїа слочестнїа: плещн, бїснїа, и рѣка, трѣстѣ. всегѣ тѣлесѣ прочлѣжнїа на крѣтѣхъ: членове, гвѣздїа: и ребра, копїе. пострадавѣхъ за ны, и ѡ страстѣхъ свободнѣхъ насъ, снншѣдѣхъ къ намъ члѣвѣколѣбѣмъ, и вознесѣхъ насъ всечлѣвнѣ спсе, помнѣхъ насъ.

Хвалите ѣго въ кѣмвалѣхъхъ доброгласнѣхъ. хвалите ѣго въ кѣмвалѣхъхъ восклицанїа. вѣское дыханїе да хвалнтъ гдѣ.

Распѣншѣса тн хрѣтѣ, всѣ тѣвѣрѣ видѣши трепетѣше, ѡсновѣнїа землн позыбѣшасѣ страхомъ державѣ твоѣхъ: тѣбѣ во вознесѣшѣсѣ днѣсѣ, родъ ѣврѣйскїхъ погнѣе, црѣковнѣа завѣса раздрѣса на двѣе, и мѣртвѣн ѡ грѣшнѣхъ воскресѣша: сѣтннкѣхъ видѣвѣхъ члѣдо, оѣжасѣса. предстоѣши же мѣтн твоѣхъ вопїѣше, рыдѣющн мѣтрскн: кѣкѣ не возрыдѣю, и оѣтробѣ моеѣ не бїю, зрѣши тѣхъ нага ѣкѣ ѡдѣждѣна, на дрѣвѣхъ внѣса; распнѣнѣса и погребѣнѣса, и воскресѣннѣхъ нз мѣртвѣхъхъ, гдѣ слава тѣбѣ.

Слава оцѣхъ и снѣхъ и стѣомѣхъ дхѣхъ.

Гласъ ѣ: Сवलѣкѣша сѣ мене рнзы моѣхъ, и ѡвлѣкѣша мѣ въ рнзѣхъ червлѣнѣхъ, возложнѣша на главѣхъ моѣхъ вѣнѣцѣхъ ѡ тѣрнїхъ, и въ деснѣхъ моѣхъ рѣкѣхъ вѣдѣша трѣстѣ, да сокрѣдѣхъ нѣхъ, ѣкѣ создѣды кѣдѣльннчн.

И нынѣхъ и прнснѣхъ и во вѣкѣхъ вѣкѣхъ. ѣмнѣхъ.

Гласъ тѣхъже: Плещн моѣхъ дѣхъ на рѣны, лицѣ же моѣхъ не ѡвратнѣхъ ѡ заплебанїхъ, сдѣншѣхъ пїлатѣхъ предстоѣхъ, и крѣтѣхъ претерпѣхъхъ за спсѣнїе мїра.

И даѣтѣса свѣщнѣхъ братнѣхъ ѡ ѣкклнїарѣхъ.

И поѣмѣхъ возглашѣетѣхъ дїаконѣхъ: И ѡ сподѣбнтнѣса намъ слышанїю стѣгѣхъ ѣвлїа гдѣ вѣа мѣлнмъ.

Анѣхъ: Гдѣ помнѣхъ, трнжды.

Дїаконѣхъ: Премѣдрѣстѣ, прѣстн оѣслышнмъ стѣгѣхъ ѣвлїа.

И сѣѣнннѣхъ: Мнрѣхъ всѣмъ.

Анѣхъ: И дхѣхъ твоѣхъ.

Сѣѣнннѣхъ: Ѣ ѡ ѡаннѣ стѣгѣхъ ѣвлїа чтѣнїе. [Зачѣало мѣс.]

Анѣхъ: Слава стѣгѣмъ твоѣмъ, гдѣ.

Дїаконѣхъ: Рѣнмѣмъ.

Тѣже ѣвлїе гѣ, завѣта стѣхъхъ стѣгѣхъ.

Анѣхъ: Слава долготерпѣнїю твоѣмъ гдѣ.

Мало Славословље

Свештеник: Слава Теби Показавшему нам светлост.

Чтец: Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божје, Сине Оче, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, Ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века.

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, Теби прибегох, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших; и хваљено је и прослављано Име Твоје у векове. Амин.

Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе.

Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим.

Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим.

Благословен си, Свети, просветли ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Јектенија:

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Славогловіе вседнѣное.

Сщѣнникъ: Слава тебе показавшемъ намъ свѣтъ.

Чтецъ: Слава въ вышнихъ бгѣхъ, и на земли мирѣхъ, въ челоѣцѣхъ бгѣголеніе. хвалымъ тѣ, бгѣгловнмъ тѣ, кланемъ ти еѣ, славогловнмъ тѣ, бгѣгодарнмъ тѣ, великіѣ радн славы твоеѣ. гдн црѣю нбннй, бже оѣе вседержнтелю, гдн снѣ ѣдннородннй, исе хрѣте, и стѣи дше. гдн бже, агнче бжнй, снѣ оѣе, вземлай грѣхъ мнра, помнлай насъ: вземлай грѣхн мнра, прнмн млтѣв нашѣ: сѣдѣи ѡцѣ, помнлай насъ. ѡкѣ ты ѣсн ѣдннѣ стѣхъ, ты ѣсн ѣдннѣ гдѣ, исе хрѣтоѣс, во слаѣ бга оцѣ, амннѣ.

На всѣхъ дѣнь бгѣгловлю тѣ, и восхвалю нма твоѣ во вѣкн, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдн, прнеѣжнще бѣлѣ ѣсн намъ въ родѣ и родѣ. ѡзѣ рѣхъ: гдн, помнлай мѣ, ищѣлн дшѣ моѣ, ѡкѣ согрѣшнхъ тебе. гдн, кѣ тебе прнеѣгѣохъ, наѣчн ма творнчн волю твоѣ, ѡкѣ ты ѣсн бгѣ моѣ: ѡкѣ оѣ тебе нстѣчннкѣ жнвотѣ, во свѣтѣ твоемъ оѣзрнмъ свѣтъ. пробѣн млтѣ твоѣ вѣдѣщымъ тѣ.

Тѣже: Сподѣбн гдн, въ дѣнь сѣе безъ грѣхѣ сохрннчнса намъ. бгѣгловѣнѣ ѣсн гдн бже оѣѣцѣ нашнхъ, и хвалнно и прослаѣлено нма твоѣ во вѣкн, амннѣ.

Бѣдн гдн, млтѣ твоѣ на насъ, ѡкѣже оѣповѣхомъ на тѣ. бгѣгловѣнѣ ѣсн гдн, наѣчн ма ѡправдѣннѣсн твоенмъ. бгѣгловѣнѣ ѣсн вѣко, вразумн ма ѡправдѣннѣсн твоенмъ. бгѣгловѣнѣ ѣсн стѣи, просѣтн ма ѡправдѣннѣ твоенн.

Гдн, млтѣ твоѣ во вѣкѣхъ, дѣлѣ рѣкѣ твоеѣ не прѣзрн: тебе подобѣтѣ хвала, тебе подобѣтѣ пѣннѣ, тебе слава подобѣтѣ, оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прнснѣ и во вѣкн вѣкѣхъ, амннѣ.

Тѣже ѣктеннѣ:

Днѣконъ: Исполннмъ оутренинню молнѣв нашѣ гдѣн.

Днѣкѣ: Гдн помнлай.

Днѣконъ: Застѣпн, спасн, помнлай и сохрнн насъ бже твоеѣ бгѣглатннѣ.

Днѣкѣ: Гдн помнлай.

Днѣконъ: Днѣ всегѣ совершенна, свѣта, мнрна и безгрѣшна, оѣ гдѣ проѣнмъ.

Днѣкѣ: Подѣи гдн.

Днѣконъ: ѡггѣла мнрна, вѣрна настѣвннка, хрнннтеля дшѣхъ и тѣлѣсѣхъ нашнхъ, оѣ гдѣ проѣнмъ.

Днѣкѣ: Подѣи гдн.

Днѣконъ: Проѣннѣ и ѡстѣвлѣннѣ грѣхѣхъ и прѣгрѣшеннѣ нашнхъ, оѣ гдѣ проѣнмъ.

Днѣкѣ: Подѣи гдн.

Днѣконъ: Добрыхъ и полѣзныхъ дшѣамъ нашымъ, и мнра мнровн, оѣ гдѣ проѣнмъ.

Днѣкѣ: Подѣи гдн.

Днѣконъ: Прѣѣе времѣ жнвотѣ нашегѣ въ мнрѣ и поканннн скончѣтн. оѣ гдѣ проѣнмъ.

Днѣкѣ: Подѣи гдн.

Народ: Подај, Господе.
Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.
Народ: Подај, Господе.
Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.
Народ: Теби, Господе.
 Свештеник:
 Јер си Ти Бог милости, и милосрђа, и човекољубља, и Теби славу узносимо, са Оцем и Сином и Светим Духом, сада и увек и у векове векова.
Народ: Амин.
 Свештеник: Мир свима.
Народ: И духу твоме.
Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.
Народ: Теби, Господе.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.
Појци: Господе, помилуј. (Трипут)
Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.
 Свештеник: Мир свима.
Народ: И духу твоме.
 Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.
Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.
Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље: ЈЕДАНАЕСТО ЕВАНЂЕЉЕ (Јован 19:38-42)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

Стиховње стихире,

1. глас

Сва твар измени се страхом, гледајући Те на крсту обешена Христe. Сунце се помрачи, и основи земље се задрмаше. Све састрадаваше Саздатељу свега. Драговољно претрпевши нас ради, Господе, слава теби.

2. глас

Стих: Разделише хаљине моје између себе, и за хаљину моју бацише коцку.
 Народ безбожни и безакони, зашто смишља узалудне ствари? Зашто живот свих на смрт осуди? Велико чудо! Јер се Саздатељ света предаје у руке безаконика, и на дрво се подиже Човекољубац, да би ослободио сужње у аду који вичу: Дуготрпеливи Господе, слава Теби.

Діакоуз: Хрїстїанскїа кончіны жнвотà нàшегѡ, безболѣзнены, непостыдны, мїрны и добрагѡ ѡвѣта на страшнѣмъ сдѣици хрїтоуѣ просимъ.

Аікз: Подѣи гдѣи.

Діакоуз: Престѣю, пречѣю, преблгословеннѣю, славноу влчцу нашу бѣю и принодѣю мрїю со всѣми стѣими помандѣше, самн себе, и дрѣгздрѣга, и весь жнвотъ нашъ хрїту бѣю предадїмъ.

Аікз: Тебѣ гдѣи.

Возглашѣетъ іерей:

Гѣкѡ бѣз мїлостн, щедротъ и члѣвколѡбїа єси, и тебѣ славу возсылѣмъ, оцѣю, и снѣю, и стѡмѣю дхѣю, нынѣ и прїенѡ, и во вѣкн вѣкѡвѡвѡ.

Аікз: Амїнь.

Сщїенникъ: Мїръ всѣмъ.

Аікз: И дхѡвн твоємѣю.

Діакоуз: Главы наша гдѣи приклонимъ.

Аікз: Тебѣ, гдѣи.

Діакоуз: И ѡ сподобитнїа намъ слышанїю стѣгѡ євѣліа гдѣа бѣа мѡлимъ.

Аікз: Гдѣи помнѣи, **трїжды.**

Діакоуз: Премѣдростъ, прѡстн оуслышнмъ стѣгѡ євѣліа.

И сщїенникъ: Мїръ всѣмъ.

Аікз: И дхѡвн твоємѣю.

Сщїенникъ: Ѡ іѡанна стѣгѡ євѣліа чтенїе. [Зачало жѣв.]

Аікз: Слава стрѣтемъ твоимъ, гдѣи.

Діакоуз: Рѡнмемъ.

Аікз: **Ѡвѣе, євѣліе аї, завѣта стѣихъ стрѣтїи.**

И поемъ стѣихѣры самогласны, ѡба лїка вкѡпѣ.

Гласъ а:

Всѣа тѣварь и змѣнѣшесѡ стрѣхомъ, зрѣици тѣа на крѣтѣ вїснма хрїтѣ: солнце ѡмрачѣшесѡ, и землн ѡсновѣнїа соотрадѣхѣсѡ, всѣа соотрадѣхѣ создѣвшемѣю всѣа. волею нѣез радн претерпѣвнн, гдѣи слава тебѣ.

Гласъ б.

Стѣихъ: Раздѣлнша рнзы моѣ тебѣ, и ѡ ѡдѣждн моѣй метѣша жрѣбїи.

Людїе слочестнвїи и беззаконнїи, вскѡю подѣиютсѡ тщїтнмъ; вскѡю жнвотà всѣхъ на смѣртъ ѡсдѣиша; велїе чѣдо, гѣкѡ создѣтель мїра вѡ рѣкн беззаконннхъ предѣетсѡ, и на дрѣво возвышѣетсѡ члѣвколѡбецъ, да гѣже во аѣтѣ юзникн свободнѣтъ зѡвѣщнмъ: долготерпѣлнке гдѣи слава тебѣ.

Стих: Дадоше ми за храну жуч, у жеђи мојој напојише ме оцтом.

Данас те гледаше, непорочна Дјева, Речи, на Крсту подигнута, ридајући материнском утробом, кидаше срце горко, и уздишући болно из дубине душе, лице са косом кидаше. Зато и груди бијући, викаше жалосно: Авај мени, чедо божанско, авај мени, светлости света! Зашто си зашао од очију мојих, Јагње Божије? Стога војске бестелесних беху обузете страхом, говорећи: Непостижни Господе, слава Теби.

Стих: А Бог цар наш пре векова, изврши спасење на сред Земље.

Видећи Те на дрвету да висиш, Тебе Саздатеља свих и Бога, Христе, она која Те је бесемено родила, вапијаше горко: Сине мој, где зађе лепота лица твога? Не могу поднети гледајући Те, неправедно распета. Похитај, дакле, васкрсни, да видим и ја Твоје из мртвих тридневно васкрсење.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

8. глас: Господе, када си Ти узлазио на Крст, страх и трепет обузе твар; и земљи си, дакле, забранио да прогута оне који Те распињаху, а аду си заповедио да отпусти сужње на препород људи. Судијо живих и мртвих, дошао си да дарујеш живот а не смрт. Човекољупче, слава Теби.

Сада и увек и у векове векова. Амин.

6. глас: Већ судије неправедне, умачу трску за одлуку, и Исус бива суђен и осуђује се на крст; и твар страда, гледајући на Крсту Господа. Но Ти који природом тела страдаш мене ради, Господе благи, слава Теби.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље: ДВАНАЕСТО ЕВАНЂЕЉЕ (Матеј 27:62-66)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

Стѣхъ: Даша въз инѣдь мою жельчъ, и въз жаждѣ мою напоиша мѧ ѡцта.

Днесь зрѣши тѧ непорочнаѧ дѣла на крѣтѣхъ словѣхъ возвышѧема, рыдающе мѣтрнею оутробою, оуазвлѧшесѧ сѣрдцемъ горцеѣ, и стенѧщи болѣзненнѡ нѣз глѣбннѣ дѣшнѣ, лице со власѣи терзѧюще. тѣмже и перси бѣюще, възываше жалостнѡ: оубѣи мнѣ, бжѣественное чѧдо, оубѣи мнѣ, свѣте мѣра: что зашелъ еси ѿ ѡчию моѣю ѧгиче бжѣи; тѣмже вѡннства безплѣтнѣхъ, трѣпетомъ содержимнѣ бѧхѣ, глаголюще: непостижимѣ гдѣ слава тебѣ.

Стѣхъ: Бѣз же црѣвѣ нашѣхъ прѣжде вѣка, содѣла спсѣние посредеѣ земли.

На дрѣвѣхъ видѧщи видѣма хрѣтѣ, тебѣ вѣхѣхъ зиждѧтелеѧ и бѣга, безвѣменнѡ рѣждшаѧ тѧ, вопѣаше горькѡ: снѣ мой, гдѣ добрѣта зѧнде зрѣка твоегѡ; не терпѣю зрѣти тѧ неправеднѡ распнѧема: потщѣсѧ оубо, востѧни, ѧкѡ да видѣхѣ и ѧзъ твоѣ нѣз мѣртвѣхъхъ триднѣвное воскресѣние.

Слава ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дѣхѣ.

Глѣсъ ѧ: Гдѣ, восходѧщѣ тѣ на крѣтѣхъ, стрѧхѣхъ и трѣпетѣхъ нападе на тѣварѣ, и земли оубо възбранѧхъ еси поглѣтити распнѧющехъ тѧ, ѧдѣ же повелѣвалъ еси исплѣтити ѡзникнѣ, на ѡбновленѣе челоѣкѡвѣхъ, сдѣте живѣхъхъ и мѣртвѣхъхъ, жнѣзнь прншелъ еси подѧти, ѧ не смѣрть: члѣвѣколѣбче слава тебѣ.

И нынѣ и прнсиѡ и во вѣки вѣкѡвѣхъ. ѧминѣ.

Глѣсъ ѡ: Оубѣе ѡмакѣетсѧ трѣстѣ нѣзречѣнѣѧ, ѿ сдѣей неправеднѣхъ, ииѣсѣ сдѣнѣмъ бѣвалѣтѣхъ, и ѡсдѣждѣетсѧ на крѣтѣхъ, и стрѧждетѣхъ тѣварѣ, на крѣтѣхъ видѧщи гдѣ. но естествомъ тѣлесѣе, менѣ раднѣ стрѧждѧи бѣгнѣ, гдѣ, слава тебѣ.

И даѡтсѧ свѣщѣи братѣи ѿ еѣкклѣсѣѧрха.

И посѣмъ възглашѣетѣхъ дѣаконѣхъ: И ѡ сподѣбнѣтсѧ намъ слышанѣю стѣгѡ еѣвѣлѣѧ гдѣ бѣга мѡлнѣмъ.

Анѣсъ: Гдѣ помнѣднѣ, **трижды.**

Дѣаконѣхъ: Премѣдрѡстѣ, прѣстѣи оубѣишнѣмъ стѣгѡ еѣвѣлѣѧ.

И сѣѣннѣкѣхъ: Мнѣрѣхъ вѣѣмъ.

Анѣсъ: И дѣховнѣ твоѣмъ.

Сѣѣннѣкѣхъ: ѿ ѡѧнна стѣгѡ еѣвѣлѣѧ чтѣнѣе. [Зачѣло мѣс.]

Анѣсъ: Слава стѣрѣтѣмъ твоѣмъ, гдѣ.

Дѣаконѣхъ: Вѡннѣмъ.

Тѧже, еѣвѣлѣѧ бѣ, завѣта стѣхъхъ стѣрѣтѣнѣ.

Анѣсъ: Слава долготерпѣнѣю твоѣмъ гдѣ.

Добро је исповедати се Господу, и певати Имену Твоме, Вишњи; објављивати ујутру милосг Твоју, и истину Твоју сваке ноћи.

Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

Тропар, 4. глас

Искупио си нас пречасном Крвљу својом од клетве законске; на Крсту прикован и копљем прободен, излио си бесмртност људима, Спаситељу наш, слава Ти.

Јектенија:

Бакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. **(Трипут)**

Бакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј. **(Трипут)**

Бакон: Још се молимо за преосвештеног епископа нашег (ИМЕ), и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе, помилуј. **(Трипут)**

Бакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за све у Христу братство наше. **(у манастиру:** Још се молимо за настојатеља ове свете обитељи **(име)**, и за све у Христу братство његово.)

Народ: Господе, помилуј. **(Трипут)**

Бакон: Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење, опроштај и отпуштење грехова слугу Божјих, браће овога светога храма **(у манастиру:** ове свете обитељи).

Народ: Господе, помилуј. **(Трипут)**

Тѣже чтецъ:

Блго ѣсть исповѣдатиса гдѣви, и пѣти ѥмени твоемѹ, вѣшній: возвѣщати заутра
мѣть твою, и истинѹ твою на всѣхъ нощь.

Стѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безмертвнии, помилѹи насъ. **Трижды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѹомѹ дхѹ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѹвъ, аминь.

Престѣла трѣце, помилѹи насъ: гдѣи, ѡчиисти грѣхѹи наша: вѣко, прости беззакѹнїа наша:
стѣи, посети и исцѣли немощи наша, ѥмене твоегѹ радѣи.

Гдѣи помилѹи, **трижды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѹомѹ дхѹ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѹвъ. аминь.

Оче нашъ, ѥже єси на небѣхъ, да свѣтитсѹ ѥма твоє, да прїидетъ црѣтвїе твоє, да
вѣдетъ вола твоє, ѥкѹ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѹщный даждь намъ днесь,
и ѡстави намъ долги наша, ѥкоже и мы ѡставаемъ должникѹмъ нашимъ: и не
ведеи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сщєнникъ:

ѥкѹ твоє ѣсть црѣтво и сила и слава, оца и сѣи и стѣгѹ дха, нынѣ и присно и во
вѣки вѣкѹвъ.

Чтецъ: аминь.

Тропарь, гласъ ѡ:

Искушилъ ны єси ѿ клѣтвы законныа честнѹю твоєю кровїю, на крѣтѣ пригвоздѣнса, и
копїемъ пробѣдса, безмертвїе источилъ єси человекѹмъ, єссе нашъ, слава тебѣ.

Тѣже глаголетъ іерей ѡктенїю:

Дїаконъ: Помилѹи насъ бже, по величїи мїлости твоєи, мѹлимъ ти са, оуслыши, и
помилѹи.

Лїкъ: Гдѣи помилѹи, **трижды.**

Дїаконъ: Вще мѹлимса ѡ великомъ господнѣи и оцѣи нашемъ стѣишемъ патрїархѣ
ѥмкѹ, и ѡ господнѣи нашемъ пресвѣщеннѣишемъ митрополїтѣ (**или**
архїепископѣ, **или** епископѣ) (**ѥмкѹ**), и всєи во хрѣтѣ братїи нашей.

Лїкъ: Гдѣи помилѹи, **трижды.**

Дїаконъ: Вще мѹлимса ѡ богохранїмѣи странѣи нашей, властѣхъ и вѹнствѣи єа, да
тїхоє и безмѹлвное житїе поживемъ во всѣкомъ блгочестїи и чѣстѣи.

Лїкъ: Гдѣи помилѹи, **трижды.**

Дїаконъ: Вще мѹлимса ѡ блженнѹхъ и прїснопѣматнѹхъ создателехъ стѣгѹ храма
сегѹ (**ѥще во ѡбѣтелїи:** стѣиа ѡбѣтелїи єа) и ѡ всѣхъ преждепочївшїхъ
оцѣхъ и братїахъ, зѣ лежѹщїхъ и повсюдѹ правослѣвнѹхъ.

Лїкъ: Гдѣи помилѹи, **трижды.**

Дїаконъ: Вще мѹлимса ѡ мїлости, жїзни, мїрѣи, здравїи, спасенїи, посѣщенїи,
прошенїи и ѡставленїи грѣхѹвъ рабѹвъ бжїихъ, братїи стѣгѹ храма сегѹ
(**ѥще во ѡбѣтелїи:** стѣиа ѡбѣтелїи єа).

Ђакон: Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светога Храма (у **манастиру**: свете обитељи ове), и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за православне свуда.

Народ: Господе, помилуј. (**Трипут**)

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овоме (**манастиру**), за оне који се труде, који поју, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе, помилуј. (**Трипут**)

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Отпуст

Ђакон: Премудрост!

Народ: Оче (**свети владико**), благослови.

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Народ:

Амин. Утврди, Боже, свету православну веру православних хришћана у векове векова.

Свештеник: Пресвета Богородице, спаси нас.

Народ:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, тебе што Бога Реч непорочно роди, сушту Богородицу величамо.

Свештеник: Слава Теби Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Народ:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (**Трипут**)

Оче (**свети владико**), благослови.

Свештеник:

Христос истинити Бог наш, који је ради спасења света претрпео пљувања, бијења, ударања, крст и смрт, молитвама Пречисте своје Матере и свих Светих, да нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

Народ: Амин.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, спаси и помилуј нас.

Народ: Амин.

Лікз: Гдн помнѣи, **трѣжды.**

Діаконз: Бже мѡлнмса ѡ плодоносѣицнхъ, и добродѣицнхъ во стѣмъ и всечестнѣмъ храмѣ сѣмъ, трѣждаицнхъ, поицнхъ и предстоѣицнхъ людехъ, ѡжндаицнхъ ѡ тебе великіа и богатыа млчн.

Лікз: Гдн помнѣи, **трѣжды.**

Возглашаетъ іерей:

Гдн мнѡстнвз и члвѣколѡбевз бгъ сн, и тебе славу возсылаемъ, ѡцъ, и сн, и стѡмъ дхъ, нынѣ и прнсн, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікз: Амннь.

Діаконз: Премудрость.

Лікз: Блгословн.

Сщєнникъ:

Сый блгвєнъ хртѡсъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прнсн, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікз:

Амннь. Оутверди бже, и стѣю православною вѣрѣ, православныхъ хртїанъ во вѣкъ вѣка.

Сщєнникъ: Престѡа бже, спасн насъ.

Лікз:

Чтнѣишю херувїмъ, и славноѣишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истаѣнїа бга слова рѡждшю, свщю бцъ тѡ велчѣемъ.

Сщєнникъ: Слава тебе хртѣ бже, оупованїе наше, слава тебе.

Лікз:

Слава ѡцъ и сн и стѡмъ дхъ, и нынѣ и прнсн и во вѣки вѣкѡвъ, амннь. Гдн помнѣи, **трѣжды.** Блгословн.

Сказанїе часѡвъ стѡгѡ и великагѡ патка, творенїе кѡрїлла, архїєпіскопа александрїискагѡ.

ПРВИ ЧАС

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Чтец:

Амин. Слава теби Боже наш, слава теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Животодавче, дођи и усли се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе помилуј **(12 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је

Часъ первый.

Во второмъ часѣ дне знаменуетъ въ кампанѣ. И собравшимся во храмъ, облачнѣе іерей въ фелѣонъ, діаконъ же въ стѣхарь. И поставлаетъ параклисиархъ аналогіи оукрашенъ прѣмъ царскихъ вратъ, и вжнгатъ свѣщѣ на свѣщницѣ. Іерей же нсходнтъ со сѣлаемъ во храмъ, или въ трапѣзѣ, царскимъ враты, предходѣщъ сѣмъ діаконѣмъ съ кадиломъ. И полагаютъ іерей стѣбе сѣлае на аналогіи, и ставъ предъ аналогомъ, творитъ начало по обычаю. И по возгласѣ каднтъ священникъ стѣбе сѣлае на аналогіи окрестъ: и прочыя ікѣны, и храмъ весь, и нарѣдѣла, и братію.

Діаконъ: Благословѣ, вѣко.

Сщѣнникъ: Благословенъ бѣгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣцъ:

Аминь. Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю небный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ съи, и всѣ исполнѣи, сокровнице блгнхъ и жнзни подателю, прѣдн и вселѣе въ ны, и ѡчисти ны ѿ всѣхъ скверны, и спси блже, души наша.

Стѣхъ бже, стѣхъ крѣпкій, стѣхъ безмертвнй, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и сѣи и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Престѣла трѣце, помнѣи насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззакѣнѣа наша: стѣхъ, прости и исцѣли немощи наша, и мене твоегѣ радн.

Гдн помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣи и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Оче нашъ, иже сѣи на небѣхъ, да свати́тѣа и́ма твоѣ, да прѣидетъ црѣтѣе твоѣ, да вѣдетъ вола твоѣ, ѣкѣ на небѣи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долгн наша, ѣкоже и мы ѡставлѣемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лѣкаваго.

Сщѣнникъ:

Ѣкѣ твоѣ сѣтъ црѣтво и сила и слава, оцѣ и сѣи и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣцъ: Аминь.

Гдн помнѣи, **ѣи.**

Слава оцѣ и сѣи и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Прѣидите, поклонѣмъ црѣви нашемъ бѣгѣ.

Прѣидите, поклонѣмъ и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемъ бѣгѣ.

Прѣидите, поклонѣмъ и припадѣмъ самому хрѣтѣ, црѣви и бѣгѣ нашемъ.

Псаломъ ѣ.

Глаголы моѣ видши гдн, разумѣи звѣніе моѣ. вонми гласъ молѣнѣа моего, црю мой и бже мой, ѣкѣ къ тебѣ помолѣеа гдн. заутра оубыши гласъ мой, заутра предстанѣ ти, и оузриши мѣ. ѣкѣ бѣгъ не хотѣи беззакѣнѣа, ты сѣи: не приелѣтѣа къ

гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви који љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 2)

Зашто се буне народи и племена помишљају сујетне ствари? Устају цареви земаљски, и кнезови се скупљају на Господа и на помазаника његова. „Раскинимо свезе њихове и збацимо са себе јарам њихов.“ Онај, што живи на небесима, смије се, Господ им се подсмиева. Па им говори у гњеву својем и јарошћу својом збуњује их: „Ја сам помазао цара својега на Сиону, на светој гори својој.“ Казаћу наредбу Господњу; он рече мени: „ти си син мој, ја те сад родих. Ишти у мене, и даћу ти народе у нашљедство, и крајеве земаљске теби у државу. Ударићеш их гвозденом палицом; разбићеш их као лончарски суд. Сад, цареви, оразумите се; научите се судије земаљске! Служите Господу са страхом, и радујте се с трепетом. Поштујте сина, да се не разгневи, и ви не изгинете на путу своме; јер ће се гњев његов брзо разгорјети. Благо свјема који се у њ уздају!

(Псалам 21)

Боже, Боже мој! за што си ме оставио удаљивши се од спасења мојега, од ријечи вике моје? Боже мој! вичем дању, а ти ме не слушаш, и ноћу, али немам мира. Свети, који живиш у похвалама Израилевим! У тебе се уздаше оци наши, уздаше се, и ти си их избављао. Тебе призиваше, и спасаваше се; у тебе се уздаше, и не остајаше у срамоти. А ја сам црв, а не човјек; подсмиех људима и руг народу. Који ме виде, сви ми се ругају, разваљују уста, машу главом, и говоре: ослонио се на Господа, нека му поможе, нека га избави, ако га милује. Та, ти си ме извадио из утробе; ти си ме умирио на сиси матере моје. За тобом пристајем од рођења, од утробе матере моје ти си Бог мој. Не удаљуј се од мене; јер је невоља близу, а нема помоћника. Оптече ме мноштво телаца; јаки волови Васански опколише ме; Развалише на ме уста своја. Лав је гладан лова и риче. Као вода разлих се; расуше се све кости моје; срце моје поста као восак, растопило се у мени. Сасуши се као цријеп крјепост моја, и језик мој приону за грло, и у прах смртни мећеш ме. Опколише ме пси многи; чета зликоваца иде око мене, прободоше руке моје и ноге моје. Могао бих избројити све кости моје.

тебѣ лѣкавнѣи, ниже пребѣдѣтъ беззаконницы предъ очима твоима. возненавидѣла єси всѣ дѣлающыя беззаконіе, погубиши всѣ глаголющыя лжѣ: мужа кровей и льстива гнѣшающа гдѣ. ѿзъ же множетвомъ млти твоєа, видѣвъ въ домъ твоѣи, поклонюса ко храмѣ стѣомѣ твоємѣ въ стѣи твоємъ. гдѣ, настави мѧ правдою твоєю, вѣрѣи моѣхъ радн исправи предъ тобою пѣтъ моѣ. ѿкъ несть во оустѣхъ ѣхъ истины, сердце ѣхъ суетно, грѣбъ ѿверѣтъ гортани ѣхъ, азъки свои мѣлѣхъ. сдѣи ѣмъ бже, да ѿпадѣтъ ѿ мѣлеи своихъ: по множетвѣ нечестіа ѣхъ ѣзрѣни ѧ, ѿкъ прегорчиша тѧ, гдѣ. и да возвесалятъса вси оуповающіи на тѧ, во вѣкѣхъ возрадѣютса, и вселѣшиса въ нѣхъ: и похвалятъса ѡ тебѣ любящіи ѣма твоє. ѿкъ ты бгословѣши праведника гдѣ, ѿкъ ѡрѣжемъ бгволеніа вѣнчалъ єси насъ.

Псаломъ ѳ.

Вскрю шаташася ѣзыцы, и людіе побѣишася тщѣтнымъ; предсташа царіе зѣмстѣи, и князи собрашася въспѣ на гдѧ и на хртѧ єгѡ: расторгнемъ оубѣи ѣхъ, и ѿвержемъ ѿ насъ ѣго ѣхъ. жнвѣи на нестѣхъ поимѣетса ѣмъ, и гдѣ порѣгнетса ѣмъ. тогда возглаголетъ къ нѣмъ гнѣвомъ своимъ, и ѣротѣю своєю сматѣтъ ѧ. ѿзъ же поставленъ єсмь црѣ ѿ негѡ на єѡномъ горѡю стѣю єгѡ, возвѣщавѣи повелѣніе гдѣне. гдѣ речѣ ко мнѣ: сѣи моѣ єси ты, ѿзъ днѣсь роди хъ тѧ. проси ѿ менѣ, и дамъ ти ѣзыки достоаніе твоє, и ѡдержаніе твоє концы земли. оупасѣши ѧ жезломъ железнымъ, ѿкъ соуды ездѣльничн сокрѣшиши ѧ. и нынѣ царіе разѣмѣйте, накажѣтса вси сдѣащіи земли. работайте гдѣи со стѣхомъ, и радѣйтеся ємѣ съ трѣпетомъ. прѣимѣте наказаніе, да не когда прогнѣветса гдѣ, и погубнетса ѿ пѣти праведнагѡ, єгда возгорѣтъ искѡрѣ ѣротѣ єгѡ. бжѣни вси надѣющіица на нѣ.

Псаломъ ѳа.

Бже бже моѣ, вѣмѣи мнѣ, вскрю ѡставилъ мѧ єси; далече ѿ спсѣніа моєгѡ словеса грѣхопадѣніи моѣхъ. бже моѣ, воззовѣ въ днѣ, и не оупасѣшиши, и въ ноци, и не въ безѣмѣи мнѣ. ты же во стѣхъ жнвѣиши, хвалѡ іѣлева. на тѧ оуповаша ѡтцы наші, оуповаша, и ѣзбавилъ єси ѧ. къ тебѣ воззваша, и спсѡшася: на тѧ оуповаша, и не постыдѣшася. ѿзъ же єсмь червь, ѧ не человекъ, поношеніе человекѡвъ, и оупниженіе людеѣ. вси видѣащіи мѧ порѣгаша мнѣ са, глаголаша оустнѣмѣи, похнѣша главою. оупова на гдѧ, да ѣзбавитъ єгѡ, да спсѣтъ єгѡ, ѿкъ хѡщѣтъ єгѡ. ѿкъ ты єси истѡргѣи мѧ ѣзъ чрѣва: оупованіе моє ѿ соудѣ матери моєа. къ тебѣ прнверженъ єсмь ѿ ложѣи, ѿ чрѣва матери моєа, бгѣ моѣ єси ты. да не ѿстѣпиши ѿ менѣ: ѿкъ искѡрѣ елѣзъ, ѿкъ несть помогаѣи мнѣ. ѡбыдѡша мѧ тельцы мнози, юнцы тѣчнѣи ѡдержаша мѧ. ѿверзѡша на мѧ оустѣ свои, ѿкъ лѣвъ восхнѣа ѧ и рыкаѣи. ѿкъ вода ѣзліахса, и разыпашася всѣ кѡсти моѣ: бысть сердце моє, ѿкъ вѡскъ тѣи посреде чрѣва моєгѡ. ѣзше ѿкъ ездѣль крѣпость моа, и азъки моѣ прнлѣпѣ гортани моємѣ, и въ перѣтъ

Они гледају, и од мене начинише ствар за гледање. Дијеле хаљине моје међу собом, и за доламу моју бацају ждријеб. Али ти, Господе, не удаљуј се. Сило моја, похитај ми у помоћ. Избави од мача душу моју, од пса јединицу моју. Сачувај ме од уста лавовијех, и од рогова биволових, чувши, избави ме. Казујем име твоје браћи; усред скупштине хвалићу те. Који се бојите Господа, хвалите га. Све сјеме Јаковљево! поштуј га. Бој га се, све сјеме Израилјево! Јер се не оглуши молитве ништега нити је одби; не одврати од њега лица својега, него га услиши кад га зазва. Тебе ћу хвалити на скупштини великој; завјете своје свршићу пред онима који се њега боје. Нека једу убоги и насите се, и нека хвале Господа који га траже; живо да буде срце ваше до вијека. Опоменуће се и обратиће се ка Господу сви крајеви земаљски, и поклониће се пред њим сва племена незнабожачка. Јер је Господње Царство; он влада народима. Јешће и поклониће се сви претили на земљи; пред њим ће пасти сви који слазе у прах, који не могу сачувати душе своје у животу. Сјеме ће њихово служити њему. Казиваће се за Господа роду потоњему. Доћи ће, и казиваће правду његову људима његовијем, који ће се родити; јер је он учинио ово.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, **тропар, глас 1 (чита се).**

Када си Ти разапет Христе, укинута би мучење, и згажена би сила непријатељска; јер нити анђео, нити човек, но сам Ти Господе, спасао си нас, слава Теби.

И сада, **Богородичан:**

Како да Те назовемо, о Благодатна? Небо? јер си изгрејала сунце правде. Рај? јер си изникла цвет нетрулежности. Дјева? јер си остала непорочна. Чиста Мати? јер си имала у светим твојим наручјима Сина, Бога свих. Њега моли да се спасу душе наше.

И одмах певамо следеће стихире самогласне, глас 8.

Данас се црквена завеса, раздера на прекор безаконика, и сунце зраке своје сакри гледајући Владикау распињанога.

И опет друга певница, исто то.

Онда прва певница говори стих:

Зашто се буне незнабошци, и народи измишљају узалудне ствари?

смѣртно свѣлз мѧ ѣси. ѿкв ѡбидѡша мѧ пѣн мнѡзи, сономз лѡкѡвѣхз ѡдержѡша мѧ: нѣскопѡша рѡцѣ монѣ н нѡзѣ монѣ. нѣсчѣтѡша всѧ кѡсѣти моѧ, тѣн же смотрѣша, н презрѣша мѧ. раздѣлѣша рѣзы моѧ себѣ, н ѡ ѡдѣжди моѣи метѡша жрѣбѣи. тѣи же гдѣ, не ѡудали поможь твою ѡ мене, на застѣплѣнїе моѣ конни. нзѣвѣн ѡ ѡрѡжѣи дѡшѡ моѡ, н нзѣ рѡкѣ пѣси ѣдннорѡднѡю моѡ. спѣи ма ѡ ѡѣстз львѡвѣхз, н ѡ рѡгз ѣдннорѡжь смирѣнїе моѣ. повѣмз нма твоѣ брѡтѣи моѣи, посредѣ црѣкве воспоѡ тѧ. боѡциисѧ гдѧ восхвалѣте ѣгѡ, всѣ сѣма ѡквѣле прослѡвѣте ѣгѡ. да ѡбѡитѣ же ѡ негѡ всѣ сѣма илѣво: ѿкв не ѡуничижи, ниже негодѡвѡ мѣтѡвы ницагѡ, ниже ѡвратѣ лицѣ своѣ ѡ мене: н ѣгдѡ воззѡвѡхз кз немѡ, ѡслѡбѣша мѧ. ѡ тебе похвалѡ моѧ, вк црѣкѣн велицѣи исповѣмѣ тебѣ: мѣтѡвы моѧ воздѡмз предѣ боѡциисѧ ѣгѡ. ѡдѡтз ѡѡбѡзи, н насытѡтѣ, н восхвалѡтз гдѧ възыскѡции ѣгѡ, живѡ бѡдѡтз сердца нхз вк вѣкз вѣка. помѡнѡтѣ н ѡвратѡтѣ ко гдѡ всѣ концы земли, н поклѡнѡтѣ предѣ нимз всѧ ѡтѣчѣствѡи ѡзыки. ѿкв гдѣне ѣсть црѣтѣе, н тѡи ѡвладѡетз ѡзыки. ѡдѡша н поклѡнишѣсѧ всѣ тѡчѣни земли: предѣ нимз припадѡтз всѣ ниэхѡдѡции вк зѣмлю: н дѡшѡ моѧ томѡ живѣтз. н сѣма моѣ порѡбѡтѡетз ѣмѡ: возвѣстѣтз гдѣн рѡдз гдѡдѡции. н возвѣстѡтз прѡвѡдѡ ѣгѡ людемз рѡждшымѣ, ѡже сотѡри гдѡ.

Слѡва ѡцѡ н снѡ н стѡмѡ дхѡ, н нынѣ н присиѡ н во вѣкѣн вѣкѡвз, ѡминь.
 Ѧллнаѡи, ѡллнаѡи, ѡллнаѡи, слѡва тебѣ бже. **Трѣжды.**

Гдѣ помнѡдѣ, **трѣжды.**

Слѡва ѡцѡ н снѡ н стѡмѡ дхѡ.

Тропѡрь, глѡз ѡ:

Распѣншѡсѧ тебѣ хрѣтѣ, погнѣе мѡчнѣтельствѡ, попрѡна бѣсѣть снѡ вѡрѡжѡ: ниже бо ѡггѡз, ниже челѡвѣкз, но сѡмз гдѣн спѣлз ѣси нѡсз, слѡва тебѣ.
 И нынѣ н присиѡ н во вѣкѣн вѣкѡвз. ѡминь.

Бѡрѡдиченз:

Чтѡ тѧ нарѣчѣмз, ѡ бѡгодѡтнаѡ; нѣо, ѿкв возсѡла ѣси снѡце прѡвды: рѡи, ѿкв прозѡвлѡ ѣси цѡвѣтз нечлѣнѡ: дѡшѡ, ѿкв пребылѡ ѣси нечлѣнна: чнѣстѡю мѣрь, ѿкв нмѣла ѣси на стѡхз твоѡхз ѡбѡтѡхз снѡ, всѣхз бѡ. тогѡ молѣ спѣтнѣсѧ дѡшѡмз нѡшымз.

Тѡже поѣмз трѡпѡри три ѡ двѡдѡдѣти, повтѡрѡюще ѡ. глаголѣмз же пѣрвыи безѣ стѣхѡ, тѡкв бо тѡримз н вк прѡчнхз часѣхз вк пѣрвыи трѡпѡрь. во вторѡи же, глаголѣтз начѣншии лнкз стѣхз, н поѣтз ѡ. тѡже пѡки дрѡгнѣи лнкз стѣхз, н поѣтз н тѡи ѡ. трѣтѣи же глаголѣмз на слѡва, н на И нынѣ.

Стѣхѣра самоглѡсна пѣрѡагѡ часа, глѡз ѡ:

Днѣсь црѣковнѡѡ завѣсѡ, на ѡблнчѣнїе беззакѡннхз раздѡрѡетѣсѧ, н солнѣ лѡчы своѡ скрѡвѡетз, влѣкѡ зрѡ распнѡѣма.

И пѡки тѡже дрѡгнѣи лнкз.

Тѡже глаголѣтз стѣхз пѣрвыи лнкз: Вскѡю шѡтѡшѣсѧ ѡзыцы н людѣе поѡчншѣсѧ тѡѣтнхз;

Као овца на заклање био си вођен, Христе Царе, и као јагње незлобиво прикован на крст од људи безаконих, грехова наших ради, Човекољубче.

Стих: Дођоше цареви земаљски, и кнезови се сабраше заједно на Господа и на Христа његовог.

И опет иста стихира.

Затим, прва певница: Слава, глас исти.

Подносећи све, Господе овако си говорио, безаконцима који су Те ухватили: Ако сте и ударили Пастира, и разјурили дванаест оваца ученике моје, могао сам више од дванаест легеона довести анђела. Но дуго трпим, да се испуни све непознато и тајно што сам вам објавио преко пророка мојих. Господе, слава Теби.

И сада, Исто.

Прокимен пророштва, глас 4.

Срце његово сабра безакоње у себе.

Стих: Блажен је који разуме убогога и сиромаша.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из пророштва Захарије(Глава 1,1-12).

Ђакон:Пазимо.

Чтец:

И узех свој штап, благост, и сломих га да укинем завјет свој који учиних са свијем народима. И укиде се онога дана, и невољни од стада, који гледаху на ме, познаше доиста да бјеше ријеч Господња. И рекох им: ако вам је драго, дајте ми моју плату; ако ли није, немојте; и измјерише ми плату, тридесет сребрника. И рече ми Господ: баци лончару ту часну цијену којом ме прецијенише. И узев тридесет сребрника бацих их у дом Господњи лончару.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из Посланице светог апостола Павла Галатима.

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Браћо, Боже сачувај, да се ја чим другим хвалим осим крстом Господа нашега Исуса Христа, којим се мени разапел свијет и ја свијету. Јер у Христу Исусу нити обрезање што помаже нити необрезање, него нова твар. И који год буду живјели по овоме правилу, мир на њих и милост, и на Израилъ Божији. Убудуће да ми нико не ствара тешкоће, јер ја ране Господа Исуса на тијелу својему носим. Благодат Господа нашега Исуса Христа са духом вашим, браћо. Амин.

И поэмъ настоѣщійи тропарь: **Гѣкѡ Ѡвчѧ на заколеніе ведѣнъ бѣлъ єси хрѣте црѣю, и гѣкѡ агнецъ незлобнвыи пригвоздила єси крѣтѣ, ѡ беззаконныхъ мѡжеи, грѣхъ радн нѧшнхъ члѣтѣколюбче.**

Стѣхъ: Предстѧша царіе зѣмстѣи, и кнѧзи собрашасѧ вкѡпѣ на гѣа и на хрѣта єгѡ.

И поэтъ пакн и дрѡгій ликъ тѡнже стѣхъ. Тѧже пѣрвыи ликъ.

Слѧва Ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Ѣмшымъ тѧ беззакѡннымъ, претерпѣвѧа, еице вопіѧлъ єси гѣн: ѧще и поразнѣте пѧстыра, и расточнѣте дванѧдесѧтъ Ѡвѣцъ оуѣнкѣ моѧ, можахъ вѧщшн, нежелн дванѧдесѧте легѣонѡвъ предстѧвнѣтн аггѣлѡвъ. но долготерплѡ, да испѡлнѧтсѧ, / гѧже гѧвнхъ вѧмъ прѣрѡки моимн, безвѣстнѧа и тѧннѧа: гѣн слѧва тебѣ.

И нынѣ, пакн тѡнже.

Дѣаконъ: Премѡдростъ. Вѡнмемъ.

И чтѣецъ: Прокименъ прѣрѡчѣства, глѧсъ дѣ: Сѣрдце єгѡ собра беззаконіе себѣ. **Стѣхъ:** Пѧженъ разѡмѣвѧаи на ннѣа и оубѡга.

Дѣаконъ: Премѡдростъ.

Чтѣецъ: Прѣрѡчѣства захѧрїнна чтѣніе. [Глѧвѧ ѧи, ст. 171.]

Дѣаконъ: Вѡнмемъ.

Чтѣецъ:

Тѧкѡ глаголетъ гѣдъ: прїмнѣ жѣзлъ моѣ добрый, и ѡвергѣ єгѡ, єже разорнѣтн завѣтъ моѣ, єгѡже завѣщѧхъ ко вѣтѣмъ людемъ: и разорнѣтсѧ вѣ дѣнь Ѡный, и оуразѡмѣютъ хананѣн Ѡвцы хранимыѧ мнѣ, занѣ слѡво гѣне єсть. и рекѣ къ ннмъ: ѧще добрѡ предъ вѧми єсть, даднѣте мзѡ моѡ, илн ѡрецытсѧ: и постѧвнша мзѡ моѡ трнѣдесѧтъ сребрсннкъ. и речѣ гѣдъ ко мнѣ: вложнѣ ѧ вѣ горннло, и смѡтрѣ ѧще нскѡшѣно єсть, илже ѡбразомъ нскѡшенъ бѣхъ ѡ ннхъ. и прїѧхъ трнѣдесѧтъ сребрсннкъ, и вложнхъ нхъ вѣ храмъ гѣдн вѣ горннло.

Дѣаконъ: Премѡдростъ.

Чтѣецъ: Вѣ галѧтѡмъ послѧнїѧ стѧгѡ ѧпѣла пѧвѣа чтѣніе.

И пакн дѣаконъ: Вѡнмемъ.

Тѧже апѡстѡлъ, зачѧло єѣ, ѡ полѡ.

Чтѣецъ:

Брѧтѣе, мнѣ да не бѡдетъ хвалнѣтсѧ, тѡкмѡ ѡ крѣтѣ гѣа нѧшегѡ иїса хрѣта, илже мнѣ мнѣ распѧсѧ, и ѧзъ мнѣ. ѡ хрѣтѣ бо иїсѣ, нн ѡбрѣзаніе чтѡ мѡжетъ, нн неѡбрѣзаніе, но новѧ тѡварь. и єлнцы правнломъ снмъ жнтельствоютъ, мнѣ на ннхъ и млѣтѣ, и на иїли бѣжн. прѡчѣе, трѡды да ннктоже мнѣ даѣтъ: ѧзъ бо гѧзвы гѣа иїса на тѣлѣ моѣмъ ношѣ. блгодѧтѣ гѣа нѧшегѡ иїса хрѣта, со дхѡмъ вѧшнмъ брѧтѣе. ѧмннѣ.

Свештеник: Мир теби читачу.
Чтец: И духу твоме.
 Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!
 Свештеник: Мир свима!
Народ: И духови твојему.
 Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја.
Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.
 Ђакон: Пазимо

Затим Еванђеље од Матеја, зачало 110-113 (глава 27,1-56).

Кад се заврши Еванђеље, певамо: Слава дуготрпљењу твоме Господе.

Тропар

Стопе моје управи по речи твојој, и да не овлада мноме било какво безакоње. Избави ме од клевета људских и сачуваћу заповести твоје. Лицем твојим просвети слугу твога, и научи ме наредбама твојим.

Нека се испуне уста моја хвале твоје, Господе, да би певао славу твоју, сав дан величанственост твоју.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету, и говораше: ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

Сщѣнникъ: Мнръ тѣ.

И чтецъ: И дхъовн твоемѣ.

Діаконъ: Премѣдрость, протѣ, оубльшнмъ стѣгъ ѡвѣла.

Сщѣнникъ: Мнръ вѣѣмъ.

Лікъ: И дхъовн твоемѣ.

Сщѣнникъ: Ѡ матѣдѣа стѣгъ ѡвѣла чтеіе.

Лікъ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Діаконъ: Ронмемъ.

Тѣже ѡвѣла Ѡ матѣдѣа, зачало рѣ.

Лікъ: Слава долготерпѣнію твоемѣ гдѣ.

Тѣже чтецъ:

Стѣпы моѣ направѣ по словесѣ твоемѣ: и да не ѡбладѣетъ мною вѣкое беззаконіе. и збавѣ мѣ Ѡ клеветѣи челоѣческѣа, и сохрани ѡзѣповѣданѣ твоѣ. лицѣ твоѣ просвѣтѣ на раба твоегѣ, и научѣ мѣ ѡправданіемъ твоимъ.

Да исполнатѣа оубѣта моѣ хваленіа твоегѣ гдѣ, ѣкѣ да воспѣю славу твою, вѣсь дѣнь великолѣпіе твоѣ.

Стѣи бже, стѣи крѣпкѣи, стѣи безмертнѣи, помнѣи насъ. **Трѣжды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѡмнѣ.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчѣстѣ грѣхѣи нашѣ: вѣко, протѣ беззаконіа нашѣ: стѣи, протѣ и исцѣлѣи немощѣи нашѣ, ѣмене твоегѣ радѣ.

Гдѣ помнѣи, **трѣжды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѡмнѣ.

Ѡче нашѣ, ѣже ѡсѣ на нѣсѣхѣ, да свѣтѣтѣа ѣма твоѣ, да прѣидетъ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетъ вола твоѣ, ѣкѣ на нѣсѣ и на землѣ. хлѣбѣ нашѣ насѣщнѣи дѣждѣ намъ днѣсь, и ѡстѣви намъ долѣи нашѣ, ѣкоже и мы ѡстѣвѣемъ должнѣкѣмъ нашѣмъ: и не введѣи насъ во искушеніе, но и збавѣи насъ Ѡ лѣкавѣгѣ.

Сщѣнникъ:

ѣкѣ твоѣ ѡсѣ црѣтво и сила и слава, ѡцѣ и снѣ и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ.

Чтецъ: ѡмнѣ.

Кондѣкъ, гласъ ѣ:

Насъ радѣ распѣтаго прѣидѣте всѣи воспѣимъ, того бо видѣ мрѣа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѣще и распѣтѣе терпѣшнѣ, тѣи ѡсѣи и бгѣ моѣ.

Гдѣ помнѣи, **мѣ.**

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпељиви, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут**,

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови оче.

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Молитва:

Христе, светлости истинита, који просвећујеш и освећујеш сваког човека, који долази у свет, нека се покаже на нама сјај лица твога, да у њему видимо светлост неприступну. И управи стопе наше на вршење заповести твојих, молитвама пречисте Твоје Матере, и свих Твојих Светих. Амин.

Иже на всѣкое время, и на всѣкѣхъ часахъ, на небѣхъ и на земли покланѣемый и славиимый, хрѣте бже, долготерпѣливъ, многомлчнвѣ, многоблгоутрѣбнѣ, иже праведныа любѣи, и грѣшныа милѣи, иже всѣхъ зовѣи ко испенію ѡбѣщаніа радн едѣщихъ блгъ. самъ гдн, прїимн и наша въ часъ сей млчвѣ, и исправн жнвѣотъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣтн, тѣлесѣ ѡчїстн, помышлѣніа исправн, мысли ѡчїстн, и избавн насъ ѿ всѣкѣхъ скорбн, сѡлзъ и болѣзней: ѡградн насъ стѣхми твоими агглы, да ѡполченїемъ нхъ соблюдемн и наставлѣемн, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ радѣмъ непрстѣпныа твоєѣ славы: ѡкв блгословенъ сн во вѣкн вѣкѡвъ, амїнь.

Гдн помнѣи, **трижды.**

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣху дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ, амїнь.

Чтнѣишю херувїмъ, и славиѣишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истаѣнїа бга слова рѡждшю, едѣи бѣтѣ велчѣемъ.

Именемъ гднимъ блгословн, Ѡтче.

Сцїенникъ возгласъ:

Бже, ѡщѣдри ны, и блгословн ны, просвѣтн лицѣ твоє на ны, и помнѣи ны.

Чтѣцъ: Амїнь.

И сцїенникъ глаголетъ настоѣщю млчвѣ:

Хрѣте свѣте истинный, просвѣщѣи и ѡсвѣщѣи всѣаго человека граждцаго въ мїрѣ, да знаменаетсѣ на насъ свѣтъ лица твоегѡ, да въ немъ ѡзрїмъ свѣтъ непрстѣпный: и исправн стѡпы наша къ дѣланїю заповѣдей твоихъ, млчвѣми преѣтѣи твоєѣ мѣре, и вѣхъ твоихъ стѣхъ, амїнь.

ТРЕЋИ ЧАС

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 34)

Господе: буди супарник супарницима мојим; удри оне који ударају на ме. Узми оружје и штит, и дигни се мени у помоћ. Потегни копље, и пресијечи пут онима који ме гоне, реци души мојој: ја сам спасење твоје. Нека се постиде и посраме који траже душу моју; нека се одбију натраг и постиде који ми зло хоће. Нека буду као прах пред вјетром, и анђео Господњи нека их прогони. Нека буде пут њихов таман и клизав, и анђео Господњи нека их тјера. Јер ни за што застријеше мрежом јаму за мене, ни за што ископаше јаму души мојој. Нека дође на њега погибао ненадна, и мрежа коју је намјестио нека улови њега, нека он у њу падне на погибао. А душа ће се моја радовати о Господу, и веселиће се за помоћ његову. Све ће кости моје рећи: Господе! ко је као ти, који избављаш страдалца од онога који му досађује, и ништега и убогога од онога који га упропашћује? Усташе на ме лажни свједоци; што не знам, за оно ме питају. Плаћају ми зло за добро, и сиротовање души мојој. Ја се у болести њиховој облачих у врећу, мучих постом душу своју, и молитва се моја враћаше у прсима мојима. Као пријатељ, као брат поступах; бијах сјетан и с обореном главом као онај који за матером жали: А они се радују кад се ја спотакнем, и купе се, купе се на ме, задају ране, не знам за што, чупају и не престају. С неваљалијем и подругљивијем беспосличарима шкргућу на ме зубима својима. Господе! хоћеш ли дуго гледати? Отми душу моју од нападања њихова, од овијех лавова јединицу моју. Признаваћу те у сабору великом, усред многога народа хвалићу те: Да ми се не би светили који ми злобе неправедно, и намигивали очима који мрзе на ме ни за што. Јер они не говоре о миру, него на мирне на земљи измишљају лажне ствари. Разваљују на ме уста своја, и говоре: добро! добро! види око наше. Видиш, Господе! немој мучати; Господе немој одступити од мене. Пробуди се, устани на суд мој, Боже мој и Господе, и на парницу моју. Суди ми по правди својој, Господе, Боже мој, да ми се не свете. Не дај да говоре у срцу својем: добро! то смо хтјели! Не дај да говоре: прождријесмо га. Нек се постиде и посраме сви који се радују злу мојему, нек се обуку у стид и у срам који се размећу нада мном. Нека се радују и веселе који ми желе правду, и говоре једнако: велик Господ, који жели мира служи својему! И мој ће језик казивати правду твоју, и хвалу теби сваки дан.

Трѣтїи часъ.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз самоѸ хрѣтѸ, црѣви и бгѸ нашемѸ.

И ѡслово ѡд.

СѸди гдн, ѡбѣдащыа мѧ, побори борющыа мѧ. прїими ѡрѡжїе и щїтѸ, и
востѧни въ поѡмощь мою. и зсѣхни мѣчь, и заключи сопротївз гонѧщїхъ мѧ: рци дѡшн
моѣй: спсѣнїе твоѣ ѣсмь ѧзъ. да постыдѧтса и посрамѧтса ищѡщїи дѡшѸ мою: да
возвратѧтса вспѧть, и постыдѧтса мыслащїи мнѣ зла. да бѡдѡтз ѧкѡ прѧхъ прѣдѣ
лицѣмъ вѣтра, и ѧггѧз гднѡ ѡкорѣлаа и хъ. да бѡдетз пѡть и хъ тьма и ползокъ, и
ѧггѧз гднѡ погонѧа и хъ. ѧкѡ тѡне скрыша мнѣ пагѡбѸ сѣти своеѧ, вѣдѣ поносїша дѡшн
моѣй. да прїидѡтз ѣмѸ сѣть, ѡже не вѣстѸ, и ловїтѡ, ѡже скры, да ѡбѣметз и: и въ
сѣть да впадѡтз въ нѡ: дѡшѧ же моѧ возрѧдѡтса ѡ гдѣ, возвеселїтса ѡ спсѣнїи ѣгѡ.
всѧ кѡсти моѧ рекѡтз: гдн, гдн, ктѡ подобенъ тебѣ; и збавлаа и нїца и зѣ рѡкн
крѣпльшїхъ ѣгѡ, и нїца и ѡубѡга ѡ рѧхнїцѧющїхъ ѣгѡ. востѧвше на мѧ свндѣтелѣ
непрѧведнїи, ѧже не вѣдѣхъ, вопрошѧхѸ мѧ. воздѧша мнѣ лѡкѧваа возѣ бѧгѧа, и безчѧдїе
дѡшн моѣй. ѧзъ же, ввѣгда ѡнн стѡжѧхѸ мнѣ, ѡблѧчѧса во врѣтнїце, и смнрѧхъ постѡмъ
дѡшѸ мою, и мѡтѡ моѧ въ нѣдро моѣ возвратїтса. ѧкѡ бѧнжнемѸ, ѧкѡ брѧтѸ
нашемѸ, тѧкѡ ѡгождѧхъ: ѧкѡ плача и сѣтѡа, тѧкѡ смнрѧхѧ. и на мѧ
возвеселїшасѧ, и собрѧшасѧ, собрѧшасѧ на мѧ рѧны, и не познахъ: раздѣлїшасѧ, и не
ѡмнїлїшасѧ. и сѡдѣша мѧ, подражнїша мѧ подражнѣнїемъ, покрежетѧша на мѧ зѡбы
своїми. гдн, когдѧ ѡзрїши; ѡстрѡи дѡшѸ мою ѡ слѡдѣнїтѡа и хъ, ѡ лѣвз ѣдннорѡднѡю
моѡ. и спѡвѣмса тебѣ въ црѣви мнѡзѣ, въ людѣхъ тѧжцѣхъ восхвалю тѧ. да не
возрѧдѡтса ѡ мнѣ враждѡщїи мнѣ непрѧведнѡ. ненавїдѧщїи мѧ тѡне, и помнзѡщїи
ѡчїма. ѧкѡ мнѣ ѡѡ мнрнѧа глагѡлахѸ, и на гнѣвз лѣсти помышлѧхѸ. разшнрїша на
мѧ ѡста своѧ, рѣша: бѧгоже бѧгоже, вндѣша ѡчи нашн. вндѣлз ѣсн гдн, да не
премолчнїши: гдн не ѡстѡпнѣ ѡ менѣ. востѧни гдн, и воннн сѡдѸ моемѸ, бѡже моѡ, и гдн
моѡ, на прїѡ мою. сѸдн мнѣ гдн, по прѧвдѣ твоѣй, гдн бѡже моѡ, и да не возрѧдѡтса ѡ
мнѣ. да не рекѡтз въ сердцахъ своїхъ: бѧгоже бѧгоже дѡшн нашн: ннжѣ да рекѡтз:
пожрѡхомъ ѣгѡ. да постыдѧтса и посрамѧтса вкѡпѣ рѧдѡщїнса слѡмъ моїмъ: да
ѡблѣкѡтса въ стѡдъ и сѧмъ велерѣчѡщїи на мѧ. да возрѧдѡтса и возвеселѧтса
хѡтѧщїи прѧвды моѧ: и да рекѡтз въ нѡ, да возвелнчїтса гдѣ, хѡтѧщїи мнрѧ рѧвѸ
ѣгѡ. и ѡзыкъ моѡ поднчїтса прѧвдѣ твоѣй, всѣхъ дѣнь хвалѣ твоѣй.

(Псалам 108).

Воже, славо моја, немој мучати, јер се уста безбожничка и уста лукава на ме отворише; говоре са мном језиком лажљивијем. Ријечима злбнијем са свијех страна гоне ме, и оружају се на ме ни за што. За љубав моју устају на мене, а ја се молим. Враћају ми зло за добро, и мржњу за љубав моју. Постави над њим старјешину безбожника, и противник нека му стане с десне стране. Кад се стане судити, нека изађе крив, и молитва његова нека буде гријех. Нека буду дани његови кратки, и власт његову нека добије други. Дјеца његова нек буду сироте, и жена његова удовица. Дјеца његова нек се потуцају и просе, и нека траже хљеба изван својих пустолина. Нека му узме дужник све што има, и нека разграбе туђини муку његову. Нек се не нађе нико ко би га љубио, ни ко би се смиловао на сироте његове. Натражје његово нек се затре, у другом кољену нека погине име њихово. Безакоње старијех његовијех нек се спомене у Господа, и гријех матере његове нек се не избрише. Нека буду свагда пред Господом, и он нека истријеби спомен њихов на земљи; За то што се није сјећао чинити милост, него је гонио човјека ништега и убогога, и тужноме у срцу тражио смрт. Љубио је клетву, нека га и стигне; није марио за благослов, нека и отиде од њега. Нек се обуче у клетву као у хаљину, и она нек уђе у њега као вода, и као уље у кости њихове. Нек му она буде као хаљина, у коју се облачи, и као појас, којим се свагда паше. Така плата нек буде од Господа онима који ме нанавиде, и који говоре зло на душу моју. А мени, Господе, Господе, учини што приличи имену твојему. Ти си добар, милошћу својом избави ме. Јер сам невољан и ништ, и срце је моје рањено у мени. Нестаје ме као сјена, кад се одмиче; тјерају ме као скакавце. Кољена моја изнемогоше од поста, и тијело моје омрша. Постадох подсмјех њима; видећи ме машу главом својом. Помози ми Господе, Боже мој, спаси ме по милости својој. Нека познаду да је ово твоја рука, и ти, Господе, да си ово учинио. Они куну, а ти благослови; устају, али нек се постиде, и слуга се твој обрадује. Нек се противници моји обуку у срамоту, и као хаљином нек се покрију стидом својим. Хвалићу Господа веома устима својима, и усред многих славићу га, јер стоји с десне стране убогоме, да би га спасао од онијех који осуђују душу његову.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују

Псаломъ рн.

Бже, хвалы моеа не премолчи. ѿкъ оустъ грѣшника, и оустъ льстиваго на мѧ ѿверзѡша, глаголаша на мѧ ѡзыкомъ льстивымъ: и словеса ненавистными ѡбыдѡша мѧ, и брашася со мною тѣе. вмѣстѣ же любити мѧ, ѡболгѧхъ мѧ, ѡзъ же молаха. и положиша на мѧ слѧа за блга, и ненависть за возлюбленіе моє. постави на него грѣшника, и дѡволъ да стѧнетъ ѡдеснѡу егѡ. внигда ѡдѡстася емѡ, да ѡзыдетъ ѡдѡженъ, и мѡтѡ егѡ да бѡдетъ въ грѣхъ. да бѡдѡтъ днѡ егѡ мѧли, и епископство егѡ да прѡиметъ ѡнъ. да бѡдѡтъ сынове егѡ сѡри, и жена егѡ вдова. движѡщася да преселѡтсѧ сынове егѡ, и воспрѡсѡтсѧ, да ѡзгнѧни бѡдѡтъ ѡзъ домѡвъ своѡхъ. да възыщѡтъ занмѡдѡвецъ всѧ, елика ѡтъ егѡ, и да восхѡтѡтъ чѡждѡи трѡды егѡ. да не бѡдетъ емѡ застѡпника, ниже да бѡдетъ ѡцѡдрѡмѡи сирѡты егѡ. да бѡдѡтъ чѡда егѡ въ погѡбленіе, въ рѡдѣ едѡномъ да потребѡтсѧ ѡмѧ егѡ. да воспомѡнетсѧ беззакѡнѡе ѡтѡца егѡ предъ гѡемъ, и грѣхъ мѡтере егѡ да не ѡчѡстѡтсѧ. да бѡдѡтъ предъ гѡемъ вѡнѡ, и да потребѡтсѧ ѡ землѡ пѡмѡтъ ѡхъ. занѡже не помѡнѡ сотворѡти мѡтъ, и погна чѡлѡвѡка ница и ѡубѡга, и ѡмнѡлена сѡрѡцемъ ѡмертѡвѡити. и возлюбѡ клѡтѡ, и прѡидѡтъ емѡ: и не восхѡтѣ блгословѡніѡ, и ѡдѡлѡтсѧ ѡ него. и ѡблѡчѡса въ клѡтѡ ѡкъ въ рѡзѡ, и вниде ѡкъ вода во ѡтѡробѡ егѡ, и ѡкъ елѡи въ кѡсти егѡ. да бѡдетъ емѡ ѡкъ рѡза, въ нѡже ѡблѡчѡтсѧ, и ѡкъ пѡлесъ, ѡмѡже вѡнѡ ѡпомѡжетсѧ. сѡе дѡло ѡболгѡющѡхъ мѧ ѡу гѡа, и глаголющѡхъ ѡкѡла на дѡшѡ моѡ. и ты гѡи гѡи, сотвори со мною ѡмене рѡди твоегѡ, ѡкъ блга мѡтъ твоѡ. ѡзѡбѡи мѧ, ѡкъ ницѡ и ѡубѡгѡ есмь ѡзъ, и сѡрѡце моє смѡтѡса внѡтърь менѡ. ѡкъ сѡбѡи внигда ѡкѡлонѡтсѧ еѡ, ѡаха, стѡрѡсѡха ѡкъ прѡзи. кѡлѡна моѡ ѡзнемѡгѡста ѡ постѡ, и плѡтъ моѡ ѡзмѡнѡса елѡа рѡди. и ѡзъ бѡхъ поношеніе ѡмъ: внидѡша мѧ, покнѡѡша глабѡми своѡми. помѡзи ми гѡи бже моѡ, и сѡси мѡ по мѡтъ твоѡи. и да разѡмѡютъ, ѡкъ рѡка твоѡа сѡа, и ты гѡи, сотвори ѡ сѡи ѡ. прокленѡтъ тѡи, и ты блгословѡши: востѡющѡи на мѧ да постѡдѡтсѧ, рѡбъ же твоѡи возвесѡлѡтсѧ. да ѡблѡкѡтсѧ ѡболгѡющѡи мѧ въ сѡмотѡ, и ѡдѡждѡтсѧ ѡкъ ѡдѡждею стѡдѡмъ своѡмъ. ѡповѡмѡса гѡи сѡлѡ оустѡи моѡми, и посѡредѣ многѡхъ восхѡлѡ егѡ. ѡкъ предѡтѡ ѡдеснѡу ѡубѡгѡгѡ, еже сѡсти ѡ гѡнѡщѡхъ дѡшѡ моѡ.

Псаломъ н.

Помѡлѡи мѧ бже, по велицѡи мѡлѡсти твоѡи и по множѡствѡ цѡдрѡтъ твоѡхъ ѡчѡсти беззакѡнѡе моє. нанпѡче ѡмѡи мѧ ѡ беззакѡнѡмъ моегѡ, и ѡ грѣхѡ моегѡ ѡчѡсти мѧ. ѡкъ беззакѡнѡе моє ѡзъ зѡиѡ, и грѣхъ моѡ предѡ мною естѡ вѡнѡ. тѡбѣ едѡномѡ согрѡшѡхъ, и ѡкѡвое предъ тобѡю сотворѡхъ, ѡкъ да ѡправѡнѡсѡса во словѡсѡхъ твоѡхъ, и повѡдѡши, внигда ѡдѡити тѡи. сѡе бо въ беззакѡнѡихъ зачѡтъ есмь, и во грѡсѡхъ рѡди мѡа мѡтъ моѡ. сѡе бо ѡстѡнѡ возлюбѡлъ еси, безвѡстѡла и тѡнна

кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. (3 пута.)
Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, **тропар, глас 6.**

Господе, Животе свих, осудише Те Јудеји на смрт; који помоћу штапа пређоше пешке Црвено море, на Крст Те приковаше; и који из камена мед сисаху, жуч Теби принеше. Но драговољно си све претрпео, да нас ослободиш од робовања непријатељу; Христе Боже, слава Теби.

И сада, **Богородичан.**

Богородице, Ти си виноград истинити, која си произвела плод живота. Теби се молимо, моли се, Владичице, са Апостолима и свима Светима, да буду помиловане душе наше.

После овога певамо следеће стихире, самогласно, глас 8.

Страха ради Јудејског, пријатељ твој и ближњи Петар, одрече се Тебе, Господе, и ридајући овако вапијаше: Сузе моје не прећути, јер рекох, Милосрдни, да ћу веру сачувати, и не сачувах. И наше покајање, тако прими, и помилуј нас. **Двапут.**

Стих: Речи моје чуј Господе, и разуми вику моју.

Пре часнога Крста твога, док се војници ругаху Теби, Господе, умне силе се ужасаваху. Јер си понео венац поруге, Ти који си земљу живописао цвећем; и хаљину срама си обукао, Ти који облацима заодеваш небо; јер таквим старањем, познаде се твоје милосрђе, Христе. Велика је твоја милост, слава Теби.

премудрости твоеѧ ѡбнѣхъ мнѣ ѣси. ѡкропиши мѧ ѹсѡпомъ, и ѡчищуеши мѧ, и паче снѣга ѡбѣлюеши. гл҃хѣ моему даеши радость и веселіе, возрадуются кости смиренныя. ѡврати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и всѧ беззаконїа моя ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во ѹтробѣ моеи. не ѡвержи мене ѡ лице твое, и доха твоего стѣгъ не ѡмни ѡ мене. воздаждь ми радость спасенїа твоего, и дохъмъ влчнимъ ѹтверди мѧ. нахѣхъ беззаконныя плчѣмъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡбратятся. избави мѧ ѡ кровей бже, бже спасенїа моего, возрадуются ѡзыки мои правдѣ твоеи. гди, ѹсрѣтѣ мои ѡверзеша, и ѹсрѣта мои возвестятъ хвалѣ твою. ѡакъ аще бы вохотѣхъ ѣси жертвы, дахъ быхъ ѡбѣ: всесожженїа не блговолїши. жертва бл҃гъ доухъ сокрушенъ: сердце сокрушенно и смиренно бл҃гъ не ѹничижитъ. ѹблжи гди, блговолїемъ твоимъ сїѡна, и да созиждутся стѣны іерлїмскїа. тогда блговолїши жертвѣ правды, возношенїе и всесожегашама: тогда возложатъ на олтарь твой тельцы.

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.
 Аллѣлѣа, аллѣлѣа, аллѣлѣа, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Гди помилуй, **трижды.**

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣмъ дхѣ.

Тропарь, гласъ 5:

Гди, ѡсудїша тѧ іудее на смерть, жизнь вѣхъ, иже черное море желомъ прошедши, на крѣтѣ тѧ пригвоздїша: и иже ѡ камене медъ славши, желчь тебѣ принесѡша. но волю претерпѣхъ ѣси, да насъ свободиши ѡ работы вражїа, хрѣте бже, слава тебѣ.

И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Бѣгуненъ:

Бже, ты ѣси лоза истиннаа, возрастїишаа намъ плодъ животѧ, тебѣ молимся, молимся влчце со стѣми аплы, помилувати души наша.

И поемъ три тропари ѡ двнадеcati, повторяюще ѧ.

Гласъ 6:

Стрѣха ради іудейскаго, др҃вѣ твои и ближнїи петръ ѡвержеша тебѣ гди, и рыдала сице вопїаше: слезъ моихъ не премолчи, рѣхъ бо сохранити вѣрѣ цѣдре, и не сохранихъ: и наше покаенїе такожде приими, и помилуй насъ.

Пакѣ **тоѡже.**

Таже стѣхъ: Глаголы мои видши гди, разумѣи званїе мое.

Прежде чтиаго твоего крѣта, конномъ рдгаюцимъ тебѣ гди, ѡмнаа вѡнства двлѣхъ: ѡбложїа бо ѣси вѣнцѣмъ пордганїа, землю живописавый цветы, багрянїцею пордганїа ѡдѣлаа ѣси, ѡблаки ѡдѣлааи твердь. таковымъ бо смотренїемъ разумѣеши твое блгодтробїе хрѣте, велїа твоѧ млчѣ, слава тебѣ.

Стих: Почуј глас молитве моје, царе мој и Боже мој.

И опет: Исто.

Пре часнога Крста твога, док се војници ругаху Теби, Господе, умне силе се ужасаваху. Јер си понео венац поруге, Ти који си земљу живописао цвећем; и хаљину срама си обукао, Ти који облацима заодеваш небо; јер таквим старањем, познаде се твоје милосрђе, Христе. Велика је твоја милост, слава Теби.

Слава, **глас 5.**

Вучен на Крст, овако си говорио Господе: За које дело хоћете да ме разапнете, Јудеји? јер што ослабљене ваше учврстих? што мртве као од сна подигох? Крвоточиву исцелих, а Хананејку помиловах? За које дело хоћете да ме убијете, Јудеји? Но угледаћете, безаконици, Христа, кога сада пробадате.

И сада, **опет исто.**

Ђакон: Премудрост. Пазимо.

Чтец: Прокимен глас 4: Јер сам ја на ране готов, и страдање је моје стално пред мном.

Стих: Господе, немој ме јарошћу твојом изобличити, нити ме гневом твојим казнити.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из пророштава Исаије.

Ђакон: Пазимо.

Читање из Пророштава Исаије (глава 50,4-11).

Господ Господ даде ми језик учен да умијем проговорити згодну ријеч уморном; буди свако јутро, буди ми уши, да слушавам као ученици. Господ Господ отвори ми уши, и ја се не противих, не отступих натраг. Леђа своја подметох онима који ме бијаху и образе своје онима који ме чупаху; не заклоних лица својега од руга ни од запљувања. Јер ми Господ Господ помаже, зато се не осрамотих, зато ставих чело своје као кремен, и знам да се нећу постидјети. Близу је онај који ме правда; ко ће се прети са мном? станимо заједно; ко је супарник мој? нека приступи к мени. Гле, Господ Господ помагаће ми: ко ће ме осудити? Гле, сви ће они као хаљина оветшати, мољац ће их изјести. Ко се међу вама боји Господа и слуша глас слуге његова? Ко ходи по мраку и нема видјела, нека се узда у име Господње и нека се ослања на Бога својега. Гле, сви који ложите огањ, и опасујете се искрама, идите у свјетлости огња својега и у искрама које распалисте. То вам је из моје руке, у мукама ћете лежати.

Стѣхъ: Вонмѣ гласъ молѣнїа моего, црѣю мой и бже мой.

И пакн тоѣже.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

Гласъ ѿ:

Влекомъ на крѣтѣице вопїалъ єси гдѣ: за кое дѣло хочете мѧ распѣти иудеѣ; ѣкѡ разслабѣнныа вѣша стагнухъ, занѣ мертвецѣи ѣки ѿ сна возстѣвнхъ, кровоточїевѣю ищѣлїхъ, хананїю помнїловахъ. за кое дѣло хочете мѧ оубѣити иудеѣ; но оузрите, въ негоже нынѣ прободаете хрѣта, беззаконнїи.

И нынѣ, пакн тоѣже:

И кадїтѣ дїаконѣ ѿвїле и икѡны, и настоѣтеле, и лїки токѡв.

Дїаконѣ: Премѣдрость. Вонмемъ.

Чтѣецъ: Прокїменъ, гласъ д: ѣкѡ ѣз на рѣны готѡвѣ, и болѣзнь моѧ предо мною єсть вѣнѣ.

Стѣхъ: Гдѣ, да не ѣроствїю твоєю ѡблнчїши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ накажеши мене.

Дїаконѣ: Премѣдрость.

Чтѣецъ: Пррочества иєлїнна чтѣнїе. [Главѣ и, ст. д. ѣ.]

Дїаконѣ: Вонмемъ.

Чтѣецъ:

Гдѣ даѣтъ мнѣ ѡзбыкъ надчѣнїа, ѣже разумѣти, єгда подобѣтъ рещи слово: положї ма оутрѡ оутрѡ, приложї ми оухѡ єже слышатї. и наказанїе гдѣне ѡверзѣтъ оуши мои, ѣз же не протнѣблю, ни протнѡглабѡлю. плещї мои вдѣхъ на рѣны и лннїтѣ мои на задшѣнїа, лнцѣ же моего не ѡвратнїхъ ѡ стѣдѣ заплеванїи. и гдѣ гдѣ помѡщникъ ми бѣсть: сегѡ радн не оуєрамнїхъ, но положнхъ лнцѣ свое ѣки твѣрдыи камѣнь, и разумѣхъ, ѣкѡ не постыжадѣа. занѣ приближѣетѣа ѡправдѣвыи мѧ: ктѡ прѣнїа со мною; да сопротнѡствѣнетѣ мнѣ кѡпнѡ: и ктѡ сѣдѣнїа со мною; да приближнїтѣа ко мнѣ. єє гдѣ гдѣ помѡжетѣ мнѣ: ктѡ ѡслобнтѣ мѧ; єє всѣ вѣ ѣкѡ рїза ѡветшѣете, и ѣкѡ молїе изѣстѣ вѣ. ктѡ въ вѣсѣ боанїа гдѣ; да послѣшетѣ гласѣ оутрока єгѡ: ходѣнїи во тѣмѣ, и нѣсть нмъ свѣта: надѣнїтѣа на нма гдѣне, и оутвѣрднїтѣа ѡ бѣтѣ. єє всѣ вѣ огнѣ ражднзѣете, и оукрѣплѣете плѣмень: ходнѣте свѣтомъ огнѣа вѣшегѡ, и плѣменемъ, єгѡже разжегѡстѣ: мене радн бѣша сїѧ вѣмъ, въ печѣлн оуспнѣте.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из Посланице светог апостола Павла Римљанима.

Ђакон: Пазимо.

Браћо, Христос, још док бјесмо немоћни, умрије у одређено вријеме за безбожнике. Јер једва ће ко умријети за праведника; а за доброга можда би се ко и усудио да умре. Али Бог показује своју љубав према нама, јер још док бијасмо грјешници, Христос умрије за нас. Много ћемо, дакле, прије бити кроз њега спасени од гњева сада када смо оправдани крвљу његовом. Јер када смо се као непријатељи помирили са Богом кроз смрт Сина његова, много ћемо се прије, већ помирени, спасти животом његовим.

Свештеник: Мир теби читачу.

Чтец: И духови твојему.

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима!

Појац: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Марка.

Појац: Слава Тебје, Господи, слава Тебје.

Ђакон: Пазимо

Кад се заврши Еванђеље, певамо: Слава дуготрпљењу твоме Господе.

Господ Бог благословен, благословен, Господ сваког дана, похитаће нама Бог спасења наших, Бог који спасава.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Діаконы: Премудрость.

Чтецъ: Въ римляномъ посланіи стѣго апла павла чтеніе.

И пакн діаконы: Вонмемъ.

Таже апостолъ, зачало пн ѿ полѸ.

Чтецъ:

Братіе, хрѣтоу същымъ намъ немоцимъ, по времени за нечестивыхъ оумре. Едва бо за праведника ктò оумретъ, за бл҃го бо негли ктò и дерзнетъ оумрети. составлетъ же своò любовь въ насъ бгъ, ѿкъ същє грѣшникомъ същымъ намъ, хрѣтоу за ны оумре: многу же оубо паче оправдани бывше нынѣ кровію егò, спасемса ѿмъ ѿ гнѣва. ѿще бо врази бывше, примирхомса бгѸ смертію снѧ егò, множае паче примирившесѧ, спасемса въ животѣ егò.

Сщєнникъ: Миръ ти.

И чтецъ: И дхòви твоемѸ.

Діаконы: Премудрость, прости, оуслышнмъ стѣго евліа.

Сщєнникъ: Миръ всѣмъ.

Лікъ: И дхòви твоемѸ.

Сщєнникъ: Ѽ марка стѣго евліа чтеніе.

Лікъ: Слава тебѣ гдн, слава тебѣ.

Діаконы: Вонмемъ.

И посемъ чтемъ по сказаніи, ѿже ѿ матѣа, слово крѣное. Таже чтецъ:

Гдъ бгъ бл҃гословенъ, бл҃гословенъ гдъ день дне, поспѣшитъ намъ бгъ спсєніи нашихъ: бгъ нашихъ, бгъ спсѣти.

Стѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безмертныи, помилѸ насъ. **Трижды.**

Слава оцѸ и снѸ и стòму дхѸ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкòвъ. ѧминь.

Престѧа трѣце, помилѸ насъ: гдн, ѡчишти грѣхн наша: влко, прости беззаконіа наша: стѣи, посети и исцѣли немощи наша, ѿмене твоегò радн.

Гдн помилѸ, **трижды.**

Слава оцѸ и снѸ и стòму дхѸ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкòвъ, ѧминь.

Ѽче нашихъ, ѿже еси на небѣхъ, да свѣтитса ѿма твоє, да прїидетъ црѣтвїе твоє: да едетъ вола твоа, ѿкъ на небсн и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долги наша, ѿкоже и мы ѡставаемъ должникòмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сщєнникъ:

ѿкъ твоє естъ црѣтво и сила и слава, оцѧ и снѧ и стѣго дхѧ, нынѣ и присно и во вѣки вѣкòвъ, ѧминь.

Чтецъ: ѧминь.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпељиви, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови оче.

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Молитва:

Владико Боже, Оче Сведржитељу, Господе Сине Јединородни, Исусе Христе и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и како год знаш, спаси ме недостојног слугу твога; јер си благословен у векове векова. Амин

Вондѣкъ, гласъ ѿ:

Насъ ради распѣтаго прїидїте всѣхъ воспоимъ, того бо видѣ мрїа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѿце и распѣтїе терпїши, ты ѣси си и бгъ мой.

Гдѣ помнѣи, **м.**

Иже на всѣкое время, и на всѣкїи часъ, на небѣи и на землїи покланѣемый и славымый, хрїтѣ бже, долготерпѣливъ, многомлчїивъ, многоблгоушрѣбнъ, иже правѣдныа любѣи, и грѣшныа милѣи, иже всѣхъ зовѣи ко спсѣнїю ѡбѣщанїа ради вѣдѣщихъ блгъ. самъ гдѣ, прїимѣи и наша въ часъ сей млчїивы, и испрѣви живѣотъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣтїи, тѣлесѣ ѡчїстїи, помышлѣнїа испрѣви, мѣсли ѡчїстїи, и нзбѣви насъ ѿ всѣкїа скорѣи, зѡлъ и болѣзней: ѡградѣ насъ стѣими твоими агглы, да ѡполчѣнемъ ихъ соблюдемъ и наставлѣемъ, достїгнемъ въ соединѣнїе вѣры, и въ радѣмъ непрїстѣпныа твоѣа славы: ѿкъ блгословѣнъ ѣси во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Чтївѣишю херувїмъ, и славыѣишю безъ сравнѣнїа серафїмъ, безъ истаѣнїа бга слова рѡждшю, вѣщю вѣщѣмъ велчѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ блгословѣи, Отче.

Сщѣнникъ возгласъ:

Бже, оущедри ны, и блгословѣи ны, просвѣтїи лицѣ твоѣ на ны, и помнѣи ны.

Чтѣцъ: Амѣнь.

Млчтва стѣгѡ мардарїа:

Влїко бже Отче вседержїтелю, гдѣ си едннорѡдный иже хрїтѣ, и стѣи душе, едїно бжество едїна сила, помнѣи мѣ грѣшнаго, и ѿмнже вѣси вѣдѣбамъ, спсїи мѣ недостѡйнаго раба твоего: ѿкъ блгословѣнъ ѣси во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

ШЕСТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(Поклона 3)**

(Псалам 53).

Боже! именов својим помози ми, и крјепошћу својом одбрани ме на суду. Боже! услиши молитву моју, чуј ријечи уста мојих. Јер туђини усташе на ме, и силни траже душу моју; немају Бога пред собом. Гле, Бог је помоћник мој, Господ даје снагу души мојој. Обратиће зло на непријатеље моје, истином својом истријебиће их. Радо ћу принијети жртву, прославићу име твоје, Господе, јер је добро. Јер ме избављаш из сваке невоље, и на непријатеље моје без страха гледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спаса-ва од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и сваћу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мном, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мном наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сићу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојаху Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у ја-му пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

Часъ шестїи

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз самоѸ хрѣтѸ, црѣви и бгѸ нашемѸ. **Поклоны три.**

Псаломъ ѿг.

Бже,* во ѿма твоє спси ма, и въ силѣ твоєи сди ми: бже, оуслыши млтвѸ мою, вндши глаголы оустъ моихъ. Гакъ чжди восташи на ма, и крѣпцынъ взыкаша дшѸ мою, и не предложша бга предъ собою. Се бо бгъ помогаетъ ми, и гдъ заступникъ дшн моєи. Обратитъ сла врагомъ моихъ, истинноу твоєю потребн ихъ. Волею пожрѸ тебе, исповѣмса имени твоеѸ гдн, гакъ блго. Гакъ ѿ всакїа печали и забавил ма єси, и на врагн мо. воззрѣ око моє.

Псаломъ ѿд.

Вндши. бже млтвѸ мою, и не презри моленїа моего. Конми ми, и оуслыши ма: возикорѣхъ печалїю мою, и сматочса ѿ гласа вражїа и ѿ стуженїа грѣшника. Гакъ оуклонїша на ма беззаконїе, и во гнѣвѣ враждоваш ми. Сердце моє сматѣса во мнѣ, и боазнь смѣрти нападе на ма. Страхъ и трѣпетъ прїиде на ма, и покры ма тьма. И рѣхъ: кто дастъ ми крнлѣ гакъ голубїнѣ, и полещѸ и почи; Се оудалихса бггма, и водворїхса въ пѣстыни. Чашъ бга, спїающаго ма ѿ младшїа и ѿ вдрн. Почопн гдн, и раздѣли языки ихъ, гакъ вндѣхъ беззаконїе, и прерѣканїе во градѣ. Днѣмъ и нощїю ѡбѣдетъ и по стѣнамъ єгѡ: беззаконїе и трѣдъ посреде єгѡ, и неправда: и не ѡскдѣ ѿ стогнъ єгѡ лихва и лѣсть. Гакъ аще бы врагъ поносилъ ми, претерпѣлъ быхъ оубо: и аще бы ненавидѣи ма на ма велерѣчевалъ, оукрїилъ быхъ са ѿ него. Ты же человекѣ равнодшн, владыко мой, и знаемый мой: Иже кдпнш наслаждалса єси со мною бршнш, въ домѸ вжїи ходїхомъ єдиномышленїемъ. Да прїидетъ же смѣрть на тѣ, и да снїдѣтъ во адъ живн: гакъ лѣквство въ жнлицехъ ихъ, посреде ихъ: Изи къ бгѸ воззвахъ, и гдъ оуслыша ма. Вечеръ и здрн и полдне повѣмз, и возвѣщѸ, и оуслышнтъ гласъ мой. И забвнтъ мїромъ дшѸ мою ѿ приближающихса мнѣ: гакъ во мнозѣ баш со мною. Оуслышнтъ бгъ, и смрїтъ ѿ, сїи прежде вѣкз: нѣсть бо имъ измѣненїа, гакъ не оубоашса бга. Прострѣ рѣкѸ свою на возданиє, ѡсквернїша завѣтъ єгѡ. Раздѣлишася ѿ гнѣва лица єгѡ, и приближншася сердца ихъ: оумакнѣша словеса ихъ паче єлеа, и т. сѣтъ стрѣлы. Возвѣрзи на гда печаль твою, и тои тѣ препнтѣетъ, не дастъ въ вѣкз молвы праведникѸ. Ты же бже, низведеши ѿ въ стдненецъ истлѣнїа. Мжїе кровей и лстн не преполовѣтъ днїи своихъ: ѡзъ же гдн оуповаю на тѣ.

(Псалам 90).

Који живи у заклону вишњега, у сјену свемогућега почива. Говори Господу: ти си уточиште моје и бранич мој, Бог мој, у којег се уздам. Он ће те избавити из замке птичарева, и од љутога помора; Перјем својим осјениће те, и под крилима његовијем заклонићеш се; истина је његова штит и ограда. Нећеш се бојати страхоте ноћне, стријеле, која лети дању, помора, који иде по мраку, болести, која у подне мори. Пашће поред тебе тисућа и десет тисућа с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи. Само ћеш гледати очима својима, и видјећеш плату безбожницима. Јер си ти, Господе, поуздање моје. Вишњега си изабрао себи за уточиште. Неће те зло задесити, и ударац неће досегнути до колибе твоје. Јер анђелима својим заповиједа за тебе да те чувају по свијем путовима твојим. На руке ће те узети да гдје не запнеш ногом својом. На лава и на аспиду наступаћеш и газићеш лавића и змаја. „Кад ме љуби, избавићу га; заклонићу га, кад је познао име моје. Зазваће ме, и услишићу га; с њим ћу бити у невољи, избавићу га и прославићу га, дуга живота наситићу га, и показаћу му спасење своје.“

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава, **тропар, глас 2.**

Извршио си спасење, посред земље, Христе Боже, раширио си на Крсту твоје пречисте руке, сабирајући све народе, који вичу: Господе, слава Теби.

И сада, **Богородичан:**

Зато што немамо смелост због мноштва грехова наших, Ти, Богородице Дјево, моли од Тебе Рођенога, јер много може молитва Матере према милосрђу Владике. Не превиди, Свечиста, молбе нас грешних, јер је милостив, и моћан да спасе, Онај који је изволео да пострада за нас.

После овога певамо следеће стихире, самогласно, глас 8.

Ово говори Господ Јудејцима: Народе мој, шта ти учиних, или чиме ти досадих? Слепце твоје просветлих, губавце твоје очистих, човека који лежао је на одру подигох. Народе мој, шта ти учиних, и чиме ми узврати? Уместо мане - жуч, уместо воде - оцат, уместо да ме волите - на крст ме приковасте. Нећу више подносити, но позваћу моје народе и они ће ме прославити са Оцем и Духом, и ја ћу им даровати живот вечни.

Двапут.

Стих: Дадоше ми за храну жуч, и у жеђи мојој напојише ме оцтом.

Псаломъ ѿ.

Живѣи* въ по́моци вѣшнаго, въ крѣвѣ бѣга нѣнаго водворѣнъ. Речѣтъ гдѣви: застѣпникъ мой єси, и пренежнице мое, бѣгъ мой, и оуповаю на него. Ёакъ тои иже вѣки тѣ ѿ сѣчи лѣвчи, и ѿ словесѣ матѣжна. Плещма своиа ѿрѣнѣтъ тѣ, и подъ крилѣ ѿгѣ надѣшнѣ. Орѣжемъ ѿбѣдетъ тѣ истина ѿгѣ, не ѿбоишиа ѿ страха ноциаго, ѿ стрѣлы летѣща во дни, ѿ вѣщи во тѣмѣ преходѣща, ѿ сраца и бѣла полденнаго. Падѣтъ ѿ страны твоѣа тѣсаца, и тѣма ѿдеишю тебе, кз тебѣ же не пренежнѣнъ. Обаче очѣма твоима смѣтриши, и воздаише грѣшникъвъ оузриши. Ёакъ ты гдѣ, оупованѣ мое, вѣшнаго положиа єси пренежнице твоѣ. Не приидѣтъ кз тебѣ зло, и рана не пренежнѣнъ тѣлесѣ твоѣмѣ. Ёакъ аггѣломъ своиа заповѣсть ѿ тебѣ, сохрани ти тѣ во всѣхъ пѣтѣхъ твоихъ. На рѣкахъ возмѣтъ тѣ, да не когда прѣткнѣши ѿ камень ногѣ твоѣ. На ѣпѣа и вѣлика настѣпши, и попереши льва и зміа. Ёакъ на ма оупова, и иже вѣваю и: покрѣю и, ёакъ позна ѣма мое: Воззовѣтъ ко мнѣ, и оуслѣшѣ ѿгѣ: єз нимъ єсмѣ въ корѣн, иже ѿгѣ: и прославаю ѿгѣ: Долготю днѣи исполню ѿгѣ, и явлю ємѣ спѣнѣе мое.

Слава оуцѣ и сиу и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прише и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебѣ бже. **трѣжды.**

Анкъ: Гдѣ помѣди, **трѣжды.**

Слава, тропарь, гласъ ѿ:

Спѣнѣе содѣлаа єси посредѣ земли хрѣте бже, на крѣтѣ прѣчиствѣи рѣцѣ твоѣи простѣраа єси, собираа всѣ ѣзыки зовѣщыа: гдѣ, слава тебѣ.

И нынѣ, бѣгородиченъ:

Ёакъ не ѣмамы дерзновѣнѣа за премнѣгѣа грѣхѣи наша, ты ѣже ѿ тебе рѣждашася молѣи бѣе дѣо: многѣ бо мѣжетъ молѣнѣе мѣрнее ко бѣгосѣрдѣю вѣки. не прѣзри грѣшныхъ мольбыи всѣтѣа, ёакъ млчнѣвъ єсть, и спѣтии мѣгѣи, ѣже и страда ти ѿ насъ иже вѣболнѣи.

И поѣмъ ѿ тропарѣи ѿ двѣнадцати, гласъ и, повторающе ѿ.

Сѣа глаголетъ гдѣ иже ѿдѣемъ: людѣи мои, что сотвориахъ вамъ; илѣи чѣмъ вамъ стѣжнѣхъ; слѣпцыи вашиа просѣвѣтнѣхъ, прокаженныа ѿчѣстнѣхъ: мѣжа єща на одрѣи исправнѣхъ. людѣи мои, что сотвориахъ вамъ; илѣи что мнѣи воздаете; за мѣнѣи жѣлѣи, за бѣдѣи оцѣтѣ: за єже любѣти ма, ко крѣтѣ ма пригвоздите. ктомѣ не терпѣю прѣче, призовѣи моѣи ѣзыки, и тѣи ма прославаа съ оуцѣмъ и дхѣмъ, и ѣзѣи ѣмъ дѣрѣю живѣотѣ вѣчнѣи.

Стѣхъ: Дѣша въ єнѣдѣ моѣи жѣлѣи, и въ жаждѣ моѣи напоиша ма оцѣта.

Законодавци Израилеви Јудеји и фарисеји, скуп Апостола виче к вама; Ево Храма којег ви разористе; ево Јагњета које ви распесте и гробу, предадосте; но влашћу својом васкрсе. Не варајте се, Јудеји, јер то је Онај који је у мору спасао, и у пустињи хранио. Он је живот, и светлост, и мир света.

Стих: Спаси ме Боже, јер дођоше воде до душе моје.

Опет, Иста стихира.

Слава, **глас 5.**

Ходите, христоносни народи, видимо шта је уговорио Јуда издајник, са свештеницима незаконим против Спаса нашега. Данас су учинили заслужним смрти бесмртног Логоса, и Пилату предавши, на месту Лобање разапели. И ово страдајући, Спас наш, викаше говорећи: Отпусти им, Оче, грех овај, да би разумели народи, моје из мртвих Васкрсење.

И сада. **Исто.**

Прокимен, глас 4.

Господе, Господе наш, како је дивно име твоје по свој земљи.

Стих: Јер се узнесе красота твоја изнад небеса.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из пророштава Исаије.

Ђакон: Пазимо.

Читање из пророштава Исаије (глава 52,13-54,1).

Гле, слуга ће мој бити срећан, подигнуће се и узвисиће се и прославиће се. Како се многи зачудише теби, што бијаше нагрђен у лицу мимо свакога човјека, и у стасу мимо синове човјечије, тако ће опет удивити многе народе, цареви ће пред њим затиснути уста своја, јер ће видјети што им није казивано и разумјеће што нијесу слушали. Ко вјерова проповиједању нашем, и мишица Господња коме се откри? Јер изниче пред њим као шибљика, и као коријен из сухе земље; не би обличја ни љепоте у њега; и видјесмо га, и не бјеше ништа на очима, чега ради бисмо га пожељели. Презрен бјеше и одбачен између људи, болник и вичан болестима, и као један од кога свак заклања лице, презрен да га ни за што не узимасмо. А он болести наше носи и немоћи наше узе на се, а ми мишљасмо да је рањен, да га Бог бије и мучи. Али он би рањен за наше пријеступе, избијен за наша безакоња; кар бјеше на њему нашега мира ради, и раном његовом ми се исцијелисмо. Сви ми као овце зађосмо, сваки нас се окрену својим путем, и Господ пусти на њ безакоње свијех нас. Мучен би и злостављен, али не отвори уста својих; као јагње на заклање вођен би и као овца нијема пред онијем који је стриже не отвори уста својих. Од тјескобе и од суда узе се, а род његов ко ће исказати? јер се истрже из земље живијех и за пријеступе народа мојега би рањен. Одредише му гроб са злочинцима, али на смрти би с богатијем, јер не учини неправде, нити се нађе пријевара у устима његовијем. Али Господу би воља да га бије, и даде га на муке; кад положи душу своју у принос за гријех, видјеће натражје, продуљиће дане, и што је Господу угодно напредоваће

Законоположницы инавы, иудеи и фарисеи, лики апльскѣи вопіетъ къ вамъ: се храмъ, егѡже вы разорште: се агнецъ, егѡже вы распаште, грѣхъ предасте: но властїю своєю воискрсе. не льстїтеса иудеи: тои во естѣ, иже въ мѡри еписыи, и въ пдстѣхъи пнтѣвыи, тои естѣ живѡтъ, и свѣтъ, и миръ мірови.

Стїхъ: Еписѣ ма еже, ѡкъ внидоша воды до души моеѣ.

Пакн тѣхъже стїхѣхъ.

Слава, гласъ е:

Прїидите хрѣтоноснїи людеи, видимъ, что совѣща иуда предатель, со сѣнники беззаконнымн, на еписѣ нашего: днесь повинна смѣрти, безсмѣртнаго слова сотвориша, и пилатъ предавше, на мѣстѣхъ лѡбенѣхъ распаша. и сѣа страждѣ вопїаше еписѣ нашъ, глагола: ѡстави мѣхъ оѣ грѣхъ сѣи, да раздѣлѣютъхъ ѡзыцы и зѣ мѣртвыхъ мое воискрїне.

И нынѣ, тоиже:

Прокїменъ, гласъ д:

Гдѣ гдѣ нашъ, ѡкъ чдоно има твоѡ по всеи земли.

Стїхъ: ѡкъ взѡтѣа великолѣпїе твоѡ превыше небс.

Прѡрочества исаїина чтенїе.

[Гл. ив, ст. гл. е: гл. ив, ст. а-б: гл. ив, ст. а.]

Такъ глаголетъ гдѣ: се оураздѣетъ отрокъ мой, и вознесѣтса и прославитса сѣлѡ. ѡкоже оужаснѣтса ѡ тебѣ мнози, такъ ѡбезславитса ѡ человекѣхъ видъ твои, и слава твоѡ ѡ сынѡхъ человекѣхъхъ. такъ оуднѣтса ѡзыцы мнози ѡ немъ, и заградѣтъ царїе оустѣа своѡ. ѡкъ иже не возвѣстїтса ѡ немъ, оузрадѣт, и иже не слышаша, оураздѣютъ. гдѣ, ктѡ вѣрова слѡхъ нашемъ; и мышца гдѣна комъ ѡкрыса; возвѣстїхомъ, ѡкъ отрѡчѣа предѣ нимъ, ѡкъ корень въ земли жаждущей, нѣстѣ видѣ емъ, ниже славы: и видѣхомъ егѡ, и не имѡше видѣа, ни доброты: но видѣ егѡ безчѣстнѣхъ, оумаленъ паче вѣхъхъ сынѡхъ человекѣхъхъ: человекѣхъ въ ѡзвѣхъ сынѣ, и вѣдѣи терпѣти болѣзнь, ѡкъ ѡвратїтса лице егѡ, безчѣстнѣ бытѣ и не вѣнїтса. сѣи грѣхѣи наша носитъ, и ѡ насъ болѣзнѣетъ, и мы вѣнїхомъ егѡ быти въ трѣдѣ, и въ ѡзвѣхъ ѡ бѣа, и во ѡслобленїи. тои же ѡзвенъ бытѣ за грѣхѣи наша, и мѡченъ бытѣ за беззаконїѡ наша, наказанїе мѣра нашего на немъ, ѡзвѡю егѡ мы и сѣлѣхомъ. всѣи ѡкъ овыи заблѣдїхомъ: человекѣхъ ѡ пдти своегѡ заблѣдї, и гдѣ предадѣ егѡ грѣхъхъ радѣи нашихъ. и тои, занѣ ѡслобленъ бытѣ, не ѡверзѣетъ оустѣа своихъ: ѡкъ овѣа на заколенїе ведѣа, и ѡкъ агнецъ предѣ стрїгѣщимъ егѡ безгласенъ, такъ не ѡверзѣетъ оустѣа своихъ. во смнрѣнїи егѡ иудѣ егѡ взѡтѣа, родъ же егѡ ктѡ исповѣтѣ; ѡкъ взѣмлетса ѡ земли живѡтъ егѡ, радѣи беззаконїи людеи моихъ ведѣа на смѣртѣ. и дамъ лѡкѣвыѡ вѣстѣа погребенїѡ егѡ. и богѡтыѡ вѣстѣа смѣрти егѡ: ѡкъ

његовом руком. Видјеће труд душе своје и наситиће се; праведни слуга мој оправдаће многе својим познањем, и сам ће носити безакоња њихова. Зато ћу му дати дио за многе, и са силнима ће дијелити плијен, јер је дао душу своју на смрт, и би метнут међу злочинце, и сам носи гријехе многих, и за злочинце се моли. Весели се, нероткињо која не рађаш, запјевај и покликни ти, која не трпиш мука од порођаја, јер пуста има више дјеце него ли она која има мужа, вели Господ.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из Посланице светог апостола Павла Галатима.

Ђакон: Пазимо.

Браћо, и Онај који освећује и они који се освећују сви су од једнога; зато се не стиди да их назива браћом, говорећи: Објавићу Име твоје браћи својој, усред сабора пјесмом ћу те величати. И опет: Ја ћу се уздати у Њега. И опет: Ево ја и дјеца коју ми даде Бог. А пошто та дјеца имају заједницу у крви и месу, и Он узе најприснијег удјела у томе, да смрћу сатре онога који има моћ смрти, то јест ђавола. И да избави оне који из страха од смрти цијелога живота бијаху кривци за своје робовање. Јер, заиста се не присаједини анђелима, него се присаједини сјемени Аврамову. Стога је требало да у свему буде подобан браћи, да би био милостив и вјеран првосвештеник у служби Богу, како би очистио гријехе народа. Јер пошто је и сам страдао будући кушан, зато може помоћи онима који бивају кушани.

Свештеник: Мир теби читачу.

Чтец: И духови твојему.

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима!

Појац: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Луке.

Појац: Слава Тебје, Господи, слава Тебје.

Ђакон: Пазимо

Кад се заврши Еванђеље, певамо: Слава дуготрпљењу твоме Господе.

И одмах чтец:

Нека нас брзо претекну милости твоје Господе, јер веома осиромашисмо. Помози нам, Боже, Спаситељу наш, славе ради имена твога. Господе, избави нас и очисти грехе наше имена твога ради.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Беззаконіа не сотвори, ниже ѡбрътѣса лѣтъ во оустѣхъ єгѡ. и гдѣ хощетъ ѡчистити єгѡ ѡ ѡзвы: ѡце дастъ ѡ грѣсѣ, душа вѣша оўзрѣтъ сѣма долгожнѡтнѡе. и хощетъ гдѣ рѡкою своєю ѡати болѣзнь ѡ души єгѡ, ѡвѣсти ємѡ свѣтъ, и создати рѣшомъ, ѡправдати прѣнаго бл҃гослѡжѣца мнѡгнмъ, и грѣхѣ ѡхъ тоѡ понесѣтъ. єгѡ радѣ тоѡ наслѣдитъ мнѡгнхъ, и крѣпкнхъ раздѣлитъ корысти: занѣ предана бѣсть на смѣртъ душа єгѡ, и со беззаконными вмѣнилъ, и тоѡ грѣхѣ мнѡгнхъ вознесѣ, и за беззаконіа ѡхъ преданъ бѣсть. возвелъ неплѡды нераждающа, возгласѣ и возопѣ нечревоболѣвша, ѡкѡ мнѡга чѣда пѡстыа пѣче, нежелѣ и мѡщѣ мѡжа.

Апѡстолъ ко єврѣемъ, зачало пѣс.

Братіе, стѣи и ѡсѡлѣмѣи, ѡ єдинагѡ вѣс: єже радѣ вни не стѣдѣтъ братію нарицати ѡхъ, глагола: возвѣщѡ ѡма твоѡ братію моѡ, посредѣ цркви воспоѡ чл. и пѣки: ѡзъ бѡдѡ надѣса нѣнь. и пѣки: єє ѡзъ и дѣти, ѡже мѣ далъ єтъ бѣ. понѣже оўев дѣти прѡвѣщѣша плѡти и кровѣ, и тоѡ прѣискрѣнѣ прѡвѣщѣса тѣхъже, да смѣртію оўпразднѣтъ и мѡщаго державѡ смѣрти, сѣрѣчь, діабѡла: и ѡзбѣвѣтъ сѣхъ, єлѣцы стѣрахомъ смѣрти чрезъ вѣсѣ жнѣтѣ повѣнни бѣша рабѡтѣ. не ѡ ѡглѡ оўев когда прѣемлетъ, но ѡ сѣмене ѡвраѡмова прѣемлетъ: ѡнѡдѡже дѡлженъ бѣ по вѣсѡ подѡбнѣса братію, да мѣлѡстнѣвъ бѡдетъ и вѣренъ перѡсѡѣннѣкѡ вѡ тѣхъ, ѡже кѡ бѣ, во єже ѡчистити грѣхѣ людскѣа. вѡ нѣмѣже во постѣрадѣ сѣмъ ѡскѡшенъ бѣвѡ, мѡжетъ и ѡскѡшѣемъ помѡщѣ.

И посѣмъ чтѣніе.

Тѣже, Скорѡ да предѡварѣтъ нѣи щедрѡты твоѡ гдѣ, ѡкѡ ѡбнѣщѡхомъ сѣлѡ: помѡщѣ намъ бѣє сѣє нѡшъ, сѣавы радѣ ѡмене твоегѡ гдѣ, ѡзбѣвѣ нѡсѡ, и ѡчистити грѣхѣ нѡша, ѡмене радѣ твоегѡ.

Тѣже, Сѣи бѣє, сѣи крѣпкѣи, сѣи безсмѣртнѣи, помѣлѡи нѡсѡ. **Трѣжды.**

Сѣава ѡцѡ и сѣи и сѣѡмѡ дѡхѡ, и нѣнѣ и прѣсѡ и во вѣкѣ вѣкѡвѡ. ѡмѣнь.

Прѣсѣа тѣце, помѣлѡи нѡсѡ: гдѣ, ѡчистити грѣхѣ нѡша: вѣко, прѡстѣи беззаконіа нѡша: сѣи, посѣтѣи и ѡсѣлѣи нѣмѡщѣи нѡша, ѡмене твоегѡ радѣ.

Гдѣ помѣлѡи, **трѣжды.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

Молитва

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпељиви, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови оче.

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

Народ: Амин.

Затим, Молитва светог Василија Великог.

Боже и Господе сила, и Творче сваке твари, који си због милосрђа неупоредиве милости твоје, Твог Јединородног Сина, Господа нашега Исуса Христа, низпослао на спасење рода нашега, и Часним Крстом његовим подерао списак грехова наших, и њиме победио начала и власти таме. Ти сам, Владико Човекољубче, прими и од нас грешних благодарстве не ове и прозбене молитве, и избави нас од сваког пагубног и мрачног греха и свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам науде. Прикуј за страх твој тела наша и не дај да се срца наша приклоне речима или

Слава, и нынѣ:

Оче нашъ, ѿже еси на небѣхъ, да свѣтитъ ѿма твоё, да прійдетъ црѣтѣе твоё: да вѣдетъ вола твоа, ѿкъ на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и остави намъ долги наша, якоже и мы оставимъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщеникъ: Гакъ твоё естъ црѣтѣо:

И мы: Аминь.

Кондакъ, гласъ ѱ:

Насъ ради распятаго прійдите вси воспоимъ, того бо видѣ мрѣа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѿце и распятіе терпѣши, ты еси си и бгъ мой.

Таже, Гдн помилѡи, м.

Иже на всякое время, и на всякій часъ, на небѣ и на земли покланяемый и славымый, хрѣте бже, долготерпеливе, многомлчнве, многоблгодѣроуне, иже правдыа любѣи, и грѣшныа милѡи, иже всѣ зовѣи ко спсѣнію ѡбѣщаніа ради вѣдущихъ блгъ. самъ гдн, прійми и наша въ часъ сей млтвы, и исправи жнвотъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѣ ѡчисти, помышленіа исправи, мысли ѡчисти, и избави насъ ѿ всякіа скорби, зѡлы и болѣзней: ѡгради насъ стѣими твоими агглы, да ѡполченіемъ ѿхъ соблюдемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ разумъ непрстѣпныа твоѣа славы: гакъ блгословенъ еси во вѣки вѣковъ, аминь.

Гдн помилѡи, **трижды.**

Слава, и нынѣ:

Чтнѣишю херувимъ, и славнѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истлѣніа бга слова рождшю, сщю вцѣ тѣ величавемъ.

Именемъ гднимъ блгословн, Отче.

Сщеникъ возгласъ: Бже, оуцѣдри ны:

И мы глаголемъ: Аминь.

Таже, млтва стѣгъ великагъ васіліа:

Бже и гдн силъ, и всеѣ тварн создѣтелю, иже за многосердіе безприкладныа милости твоѣа, единороднаго сѣа твоего, гда нашего ина хрѣта низполавыи на спсѣніе рода нашего: и чтнымъ егѡ крѣтомъ, рѣкописаніе грѣхъ нашихъ растерзавый, и побѣднвыи тѣмъ начала и власти тьмы: самъ влѣко члвѣколюбче, прійми и насъ грѣшныхъ блгодарствєнныа сѣа и молѣбныа молнтвы, и избави насъ ѿ всякагъ вседѣнтельнагъ и мрачнагъ прегрѣшеніа, и всѣхъ ѡслобнчи насъ ѿцѣщихъ, видныхъ и невидныхъ вргъ. пригвозди стѣхъ твоѣмъ плѣти наша, и не ѡклонн сердецъ нашихъ въ словеса,

помислима рђавим, него љубављу твојом рани душе наше, да би увек гледајући к Теби, и вођени светлошћу која је од Тебе, посматрајући Тебе неприступну и вечну светлост, непрестано исповедање и благодарење узносили Теби, беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и свесветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

нлн помышлѣнїа лѣкѣствїа, но любѣю твоєю оуздн души нѣшн: да кз тебѣ всегда
взрѣюще, и ѣже ѿ тебѣ свѣтомз наставляемн, тебѣ непрестѣпнаго и прїсносѣщнаго
зрѣще свѣта, непрестѣнное тебѣ исповѣданїе, и бл҃годарѣнїе возсылаемз безначальному
оцѣ, со еднороднымз твоимз еномз и вестѣимз и бл҃гнмз и животворѣщнмз
твоимз дхомз, нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

ДЕВЕТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 68).

Спаси ме, Боже, јер дође вода до душе. Пропадам у дубоком глибу; гдје нема дна; тонем води у дубине, и вали ме затрпавају. Изнемогах вичући, промуче ми грло, побијељеше ми очи погледајући Бога. Онијех који мрзе на ме ни за што има више него косе на глави мојој; осилише који хоће да ме погубе, лажљиви непријатељи моји. Што нијесам отимао, ваља да вратим. Боже! ти знаш је ли у мени безумље, и кривице моје нијесу сакривене од тебе. Немој да се постиде у мени који се уздају у тебе, Господе, Господе над војскама! Немој да се посраме у мени који траже тебе, Боже Израилев! Јер тебе ради подносим руг, и срамота попаде лице моје. Туђин постадох браћи својој, и незнан синовима матере своје. Јер ревност за кућу твоју једе ме, и ружења онијех који тебе руже падају на ме. Плачем, постим се душом својом, и то ми се прима за зло; мјесто хаљине облачим врећу, и бивам им прича. О мени се разговарају сједећи на вратима, пијући вино пјевају ме. А ја се молим теби, Господе; вријеме је да се смилујеш, Боже; по великој милости својој услиши ме, јер је истинито спасење твоје. Извади ме из глиба, да не пропаднем; да се избавим од ненавидника и из дубоке воде; да ме не узме вода на матицу, да ме не прождре пучина, и да не склопи јама нада мношћу ждријела својега. Услиши ме, Господе, јер је благост твоја милосрдна, по великој доброты својој погледај ме. Немој одвратити лица својега од слуге својега; јер ме је туга; похитај, услиши ме. Приближи се души мојој, избави је; на супрот непријатељима мојим избави ме. Ти знаш под каквим сам ругом, стидом и срамотом; пред тобом су сви непријатељи моји. Срамота сатр срце моје, изнемогах; чекам хоће ли се коме сажалити, али нема никога; хоће ли ме ко потјешити, али не налазим. Дају ми жуч да једем, и у жеђи мојој поје ме оцтом. Трпеза њихова нека им буде мрежа и замка, то нека им буде плата. Нека им потамне очи њихове, да не виде, и њихове бедре раслаби за свагда. Излиј на њих јарост своју, и пламен гњева твојега нека их обузме! Стан њихов нека опусти, и у њиховијем шаторима нека не буде никога да живи. Јер кога си ти поразио, они гоне, и умножавају јаде онима које си ти ранио. Мећи на њих кривицу за кривицом, да не дођу до правде твоје. Нека се избришу из књиге живијех, и с праведницима нек не буду записани. А ја сам ништ и болан; помоћ твоја, Боже, нек ме заклони. Славићу име Божије у пјесми, величаћу га у хвали. То је Богу милије од вола, од телета с роговима и с папцима. Видјеће ништи и радоваће се. Који тражите Бога, оживјеће срце ваше. Јер Бог чује убоге, и сужања својих не оглуша се. Нека га хвале небеса и земља, мора и све што се у њима миче! Јер ће Бог спасти Сион, сазидаће градове Јудине; и људи ће се ондје населити и наслиједиће га. И натражје ће се слуга његовијех утврдити у њему, и који љубе име његово наставаће на њему.

Девѣтый часъ.

Прїидїте, поклонїмся црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмся и припадѣмъ хртѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмся и припадѣмъ самомѸ хртѸ, црѣви и бгѸ нашемѸ.

Ѳаломъ ѿн.

Спсї ма, бже, ѿкв внидоша воды до дшнї моеѧ. оуглѣбохъ въ тмѣнїи глбени, и нѣсть постоѧнїѧ: прїидохъ во глбени морскїѧ, и брѧ потопї ма. оутрѣдїхѧ зовїи, и змолчѣ гортѧнї монї: ичезоути ѿчи монї, ѿ ѣже оуповѧти ми на бгѧ моегѸ. оумножїшасѧ пѧче влїсѧ главы моеѧ ненавиждѧщїи ма тѸне: оукрѣпїшасѧ врази монї, и згонѧщїи ма неправеднѸ: ѿже не вохнїцѧхъ, тогда воздѧхъ. бже, ты оувѣдѣлѧ ѣсї бездмїе моѸ, и прегрѣшѣнїѧ моѧ ѿ тебе не оутѧнїшасѧ. да не постыдѧтсѧ ѿ мнѣ терпѧщїи тебе, гдн, гдн силз: нїже да порамѧтсѧ ѿ мнѣ ищѧщїи тебе, бже иїлевз. ѿкв тебе радн претерпѣхъ поношенїе, покрѧи срамѸ лицевѸ моеѸ. чждѸ быхъ братїи моѣи и страненз сыновѸмъ мѧтере моеѧ: ѿкв ревностъ домѸ твоегѸ снѣдѣ ма, и поношенїѧ поносѧщїихъ тнї нападѸша на ма. и покрѧхъ постѸмъ дшѸ моѸ, и быти въ поношенїе мнѣ: и положїхъ ѿдѣлїе моѸ вретнїце, и быхъ имъ въ прїтчѸ. ѿ мнѣ глѧмлѧхѸ сѣдѧщїи во вратѣхъ, и ѿ мнѣ поѧхѸ пїющїи вїно. ѧзъ же молїтвѸю моѣю къ тебе, бже: время бгѸволенїѧ, бже: во множествѣ млчїи твоеѧ оуслышї ма, во истинѣ спсѣнїѧ твоегѸ. спсї ма ѿ брѣнїѧ, да не оуглѣбнѸ: да и збѧвлюсѧ ѿ ненавиждѧщїихъ ма и ѿ глѣбокихъ водъ. да не потопїтѧ мене брѧ воднѧѧ, нїже да пожрѣтѧ мене глбени, нїже сведѣтѧ ѿ мнѣ ровѣнникъ оуцѧхъ. оуслышї ма, гдн, ѿкв бгѧ млчїи твоеѧ: по множествѸ щедрѸтѧ твоеѧхъ прїзри на ма. не ѿвратнї лицевѸ твоегѸ ѿ оутрока твоегѸ, ѿкв искорблѸ: искорѸ оуслышї ма. воннї дшнї моѣи и и збѧвнї ю: вѧргъ моѧхъ радн и збѧвнї ма. ты во вѣсї поношенїе моѸ, и стѸдъ моѧ, и срамѸ моѸ: предѸ тобою вснѸ ѿискорблѧющїи ма. поношенїе чѧше дшѧ моѧ и стѸдѸ: и ждѧхъ искорбѧщагѸ, и не бѣ, и оутѣшѧющїихъ, и не ѿвѣтѸхъ. и дѧша въ снѣдѸ моѸ желчь, и въ жѧждѸ моѸ напоїша ма Ѹцѧ. да бѣдетѧ трапѣза и хъ предѸ нїми въ сѣть и въ воздѧнїе и въ соблѧзнѸ. да помрачѧтсѧ Ѹчи и хъ, ѣже не вїдѣти, и хребѣтѧ и хъ вѧнѸ слѧцы. пролѣнї на нѧ гнѣвз твоѧ, и ѿросѣ гнѣвѧ твоегѸ да постїгнѣтѧ и хъ. да бѣдетѧ двѸрѧ и хъ пѣтѧ, и въ жнлїцахъ и хъ да не бѣдетѧ жнвїи. занѣ ѣгоже ты поразїлѧ ѣснѸ, тнї погнѧша, и къ болѣзнї ѧзвѧ моѧхъ приложїша. приложнї беззаконїе къ беззаконїю и хъ, и да не внїдѣтѧ въ правдѸ твоѸ. да потребѧтсѧ ѿ кнїги жнвїихъ, и сѧ прѣвнїми да не напїшѸтсѧ. нїцѧ и болѧнї ѣсмѸ ѧзъ: спсѣнїе твоеѸ, бже, да прїимѣтѧ ма. вохвалю и ма бгѧ моегѸ сѧ пѣснїю, возвелѧхѸ ѣгѸ во хвалѣнїи: и оугѸдно бѣдетѧ бгѸ пѧче тельца юна, рѸгн и зноѧща и пѧзнѸктнї. да оузрѧтѧ нїцїи и возвеселѧтсѧ: взыщнїте бгѧ, и жнвѧ бѣдетѧ дшѧ вѧша. ѿкв оуслышѧ оувѸгїѧ гдѸ, и ѿковѧннїѧ своѧ не оуннїжнї. да вохвалѧтѧ ѣгѸ нѣсѧ и землѧ, море и всѧ жнвѸщаѧ въ нѣмъ. ѿкв бгѧ спсѣтѧ сїѸна, и сознѧждѣтсѧ граднї и дѣнїстнї, и вселѧтсѧ тамѸ и наслѣдѧтѧ и: и сѣма рабѸмъ твоѧхъ оудержнїтѧ и, и любѧщїи и ма твоеѸ вселѧтсѧ въ нѣмъ.

(Псалам 69).

Боже, похитај да ме избавиш, Господе, да ми помогнеш! Нек се постиде и посраме који траже душу моју! Нек уступе натраг, и осрамоте се који ми зло желе! Са стидом нек се врате натраг који ми говоре: ха! ха! Нек се тјеше и веселе тобом који траже тебе, и који љубе спасење твоје, нека једнако говоре: велик је Бог! А ја сам ништ и убог, Боже, похитај к мени! ти си помоћ моја и избавитељ мој, Господе, не часи!

(Псалам 85).

Пригни, Господе, ухо своје и услиши ме, јер сам невољан и ништ. Сачувај душу моју, јер сам твој поклоник. Спаси слугу својега, Боже мој, који се у те узда. Смилуј се на ме, Господе, јер к теби вичем вас дан. Обесели душу слуге својега, јер к теби, Господе, подижем душу своју. Јер си ти, Господе, добар и милосрдан и веома милостив свима који те призивљу. Чуј, Господе, молитву моју, и слушај глас мољења мојега. У дан туге своје призивљем те, јер ћеш ме услишити. Нема међу боговима такога какав си ти, Господе, и нема дјела такијех каква су твоја. Сви народи, које си створио, доћи ће и поклонити се пред тобом, Господе, и славити име твоје. Јер си ти велик и твориш чудеса; ти си један Бог. Покажи ми, Господе, пут свој, и ићи ћу у истини твојој; учини нека се мили срцу мојему бојати се имена твојега. Славићу те, Господе Боже мој, свијем срцем својим, и поштоваћу име твоје до вијека. Јер је милост твоја велика нада мнома, и извадио си душу моју из пакла најдубљега. Боже, охолице усташе на мене, и гомила насилника тражи душу моју, и немају тебе пред собом. Али ти, Господе, Боже милостиви и благи, стрпљиви и богати добротом и истином, погледај на ме и смилуј ми се, дај силу своју слуги својој, и помози сину слушкиње своје; учини са мнома чудо доброте. Нека виде који ме ненавиде, и постиде се, што си ми, Господе, помогао и утјешо ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава, тропар, глас 8.

Видећи разбојник Господара живота на крсту висећа, говораше: Кад Он не би био Бог оваплоћени, који је са нама разапет, не би сунце зраке своје сакрило, нити би земља дршћући се тресла. Но Ти, Господе, који све трпиш, сети ме се, у Царству твојем.

Псаломъ ѡд.

Бже, въ по́мощь мою вонми: гди, помощіи ми потщиса. да постыда́тца и погра́матца ищущіи души мою, да возвратятца вспа́ть и постыда́тца хота́щіи ми сла́ва: да возвратятца ѡбѣ стыда́щеца глаголющіи ми: благоже, благоже. да возра́дуютца и возвеселя́тца ѡ тебѣ вси ищущіи тебѣ, бже: и да глаголютъ выи́дъ, да возвеличатца гди, любящіи спсѣніе твоѣ. ѡзъ же нищъ ѡсмь и оубо́гъ, бже, помози ми: помощникъ мой и избавитель мой сн ты, гди, не законн.

Псаломъ пс.

Приклонн гди о́ухо твоѣ, и оуслыши ма, ѡакъ нищъ и оубо́гъ ѡсмь ѡзъ. сохрани души мою, ѡакъ прѣбенъ ѡсмь: спсн раба твоего бже мой, оупова́ющаго на та. помилуи ма гди, ѡакъ къ тебѣ воззовъ весь де́нь. возвесели души раба твоего, ѡакъ къ тебѣ взыхъ души мою. ѡакъ ты гди, блгъ и кро́токъ, и многомлѣтнвъ всѣмъ призыва́ющимъ та. вниши гди млтвъ мою, и вонми глаго́лю молѣніа моего. въ де́нь скорби моеа воззва́хъ къ тебѣ, ѡакъ оуслышалъ ма сн. нѣсть подобенъ тебѣ въ возвѣхъ гди, и нѣсть по дѣломъ твоимъ. вси ѡзыцы, ѡлики сотвори́а сн, прѣидутъ и поклонатца прѣдъ тобою гди, и просла́вятъ ѡма твоѣ: ѡакъ велии сн ты, и творѣи чудеса, ты сн блгъ сдинъ. настави ма гди, на путь твои, и поидъ во истинѣ твоѣй: да возвеселитца се́рдце моѣ, бо́атца ѡмене твоего. исповѣмца тебѣ гди бже мой, всѣмъ се́рдцемъ моимъ, и просла́влю ѡма твоѣ въ вѣкъ. ѡакъ млть твоа велиа на мнѣ, и избавилъ сн души мою ѡ ѡда пренеподнѣйшаго. бже законопрестѣпницы воста́ша на ма, и со́нмъ державныхъ взыка́ша души мою, и не предложіша тебѣ прѣдъ собою. и ты гди бже мой ще́дрый и млтнвыи долготерпѣливыи и многомлѣтнвыи, и истинный: призри на ма, и помилуи ма: даждь держа́в твою о́трокѣ твоему, и спсн сына рабы твоеа. сотвори со мною зна́меніе во блго: и да видатъ ненави́дщіи ма, и постыда́тца, ѡакъ ты гди помо́гаи ми, и оутѣшилъ ма сн.

И пакн: Сотвори со мною зна́меніе во блго: и да видатъ ненави́дщіи ма, и постыда́тца, ѡакъ ты гди помо́гаи ми, и оутѣшилъ ма сн.

Сла́ва о́цъ и снъ и стѣомъ дхъ, и нынѣ и прѣснъ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Аллилу́иа, аллилу́иа, аллилу́иа, сла́ва тебѣ бже. Трѣжды.

Гди помилуи, **трѣжды.**

Тропа́рь, гласъ и:

Ви́дѣ разбо́йникъ нача́льника жи́зни на крѣтѣ вѣсаца, глаго́лаше: ѡце не бы блгъ былъ вопло́щсѣ, ѡже съ нами распныи́сѣ, не бы со́лнце лучы [своа] потаило, ниже бы земля́ трепѣщщи трасла́сѣ. но вса́ терпѣи, помани ма гди во црѣтвѣи твоѣмъ.

И сада, Богородичан.

Ти који си нас ради рођен од Дјеве, и распеће претрпео, Благи, који си смрћу смрт разрушио, и васкрсење показао као Бог; не презри оне које си саздао руком својом; покажи човекољубље твоје, Милостиви; прими Богородицу која Те је родила и која се моли за све, и спаси Спасе наш народ очајни.

**После овога певамо следеће стихире. Самогласне,
глас 7.**

Ужас беше гледати, Творца неба и земље на крсту обешена, сунце помрчало, а дан опет у ноћ претворен, и земљу која из гробова враћа тела мртвих; са којима се клањамо Теби, спаси нас. **Двапут.**

Стих: Разделише хаљине моје између себе, и за хаљину моју бацише коцку.

Глас 2.

Када Те безаконици приковаше на крст, Господа Славе, викао си к њима: Чиме сам вас увредио? или чиме прогневио? Пре мене ко вас је ослободио од туге? И сада шта ми узвраћате? Зло за добро; за стуб огњени, на крст ме приковасте; за облак, гроб ми ископасте; за ману, жуч ми принесосте; за воду, оцтом ме напојисте. Дакле, призваћу незнабошце, и они ће ме прославити, са Оцем и Светим Духом.

Стих: Дадосе ми за храну жуч, и у жеђи мојој напојисте ме оцтом.

И опет исто.

Слава, глас 6.

Данас виси на дрвету, Онај који је на води земљу утврдио (**трипут**). Венцем од трња се крунише, Онај који је цар Анђела. Лажном порфиром огрће се, Онај који је огрнуо небо облацима. Шамаре прима, Онај који је у Јордану ослободио Адама. Клинцима би прикован, Женик Цркве. Копљем би прободен Син Дјеве. Поклањамо се страдањима твојим, Христе. Поклањамо се страдањима твојим, Христе. Полањамо се страдањима твојим, Христе. Покажи нам и славно твоје Васкрсење.

И опет исто.

Ђакон: Премудрост. Пазимо.

Чтец: Прокимен, глас 6: Рече безуман у срцу своме: нема Бога.

Стих: Нема га који чини добро, нема ни једнога.

Ђакон: **Премудрост.**

Чтец: Читање из пророштава Јеремина.

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Господ ми објави, те знам; ти ми показа дјела њихова. А ја бијех као јагње и теле које се води на клање, јер не знадијех да се договарају на ме: оборимо дрво с родом његовијем, и истријемимо га из земље живијех, да му се име не спомиње

Гѣорѣдиченъ:

Иже насъ ради рождѣна ѿ дѣвы, и распѣтѣ претерпѣвъ блгїи, испровергїи смѣртїю смѣртъ, и воскресїе гл҃лѣи ѣкѡ бг҃ъ, не презри, ѣже содѣлаъ єси рѣкою твоєю: гл҃вн чл҃вѣколюбїе твоє мл҃тнѣе, прїимн рождшю тѣмъ бг҃ъмъ молащюся за ны, и сп҃си сп҃се насъ, людн ѿчл҃аннѣмъ.

И поэмъ тропарн трн ѿ двѣнадцати.

Гласъ 3:

Оужасъ бѣ видѣти, нѣсе и землн творца на кр҃стѣ вѣсаща, солнце померкшее, день же пакн въ нощь преложшїица, и землю нзъ гробѡвъ возылающю тѣлесѣ мѣртвѡхъ: съ нимже покланѣемса тебѣ, сп҃си насъ.

Пакн тоѣже.

Стїхъ: Раздѣлиша ризы моѣ себѣ, и ѡ одеждн моєй метѡша жребїи.

Гласъ 6:

Бгда на кр҃стѣ пригвоздиша беззаконнїи гдѣ славы, вопїаше къ нимъ: чїмъ вѣсѡ скорѣнхъ; или ѡ чѣмъ прогнѣвахъ; прежде мене кто вѣсѡ иже вѣнѡ ѿ корѣн; и нынѣ что мнѣ воздаете, слава за блг҃га; за столпъ огненнїи, на кр҃стѣ ма пригвоздите: за облакъ, гробѡв мнѣ ископайте: за мѣннѡ, желчь мнѣ принесете: за водѡ, ѡцтомъ ма напоите. прочее призовѡ гл҃зѣкн, и тїи ма прославаѡтъ со ѡцѣмъ и со стѣмъ дх҃омъ.

Стїхъ: Дѡша въ снѣдъ мою желчь, и въ жаждѡ мою напоиша ма ѡцта.

И пакн тоѣже.

Гласъ 5:

Днесъ вѣснѡтъ на дрѣвѣ, иже на водѡхъ землю повѣсивнїи: вѣнцѣмъ ѿ тернїѡ ѡблагѣетса, иже аггловъ цр҃ь: въ ложнѡ багрянцѡ ѡблачнѡтъса, ѡдѣвѡнн нѣо облакн: зашѣнїе прїѡтъ, иже во іорданѣ свободнѡи адѡма: гвоздьмн пригвоздица жєннхъ цр҃ковннхъ: копїемъ прободеца сп҃сѡ дѣвѡмъ. покланѣемса стр҃тѣмъ твоимъ хр҃тѣ: покланѣемса стр҃тѣмъ твоимъ хр҃тѣ: покланѣемса стр҃тѣмъ твоимъ хр҃тѣ: покажи намъ и славноє твоє воскресїе.

И кадитъ дїаконъ ҃вїлїе и ікѡны, и настоѡтелѡ, и лики токѡмъ.

Дїаконъ: Премдрость. Рѡнмемъ.

Чтѣецъ: Прокїменъ, гласъ 5: Речѣ бездѡменъ въ сѣрдцѣ своємъ: нѣсть бг҃ъ. **Стїхъ:** Нѣсть творѡн блгостнїю:

Стїхъ: Нѣсть творѡн блгостнїю:

Дїаконъ: Премдрость.

Чтѣецъ: Пррѡчєства ієремїнна чтѣнїе. [Гл҃вѡ ѡї, ст. нї-к҃г: гл҃вѡ вї, ст. ѡ-҃ї.]

Дїаконъ: Рѡнмемъ.

Чтѣецъ:

Гдн, скажи ми, и оуразумѣю: тогда видѣхъ начинѡннѡ ихъ. ѡзъ же ѣкѡ аггнѡ неслобѣнвоє вѣдомое на заколенїе не разумѣхъ, ѣкѡ на ма помыслиша помысли

више. Али, Господе над војскама, судијо праведни, који испитујеш бубреге и срце, дај да видим освету твоју на њима, јер теби казах парбу своју. Зато овако вели Господ за Анатођане, који траже душу твоју говорећи: не пророкуј у име Господње, да не погинеш од наших руку; зато овако вели Господ над војскама; ево, ја ћу их походити: младићи ће њихови изгинути од мача, синови њихови и кћери њихове изгинуће од глади. И неће бити од њих остатка; јер ћу пустити зло на Анатођане кад их походим. Праведан си, Господе, ако бих се правдао с тобом; али ћу проговорити о судовима твојим. Зашто је пут безбожнички срећан? зашто живе у миру сви који чине невјеру? Ти их посади, и они се укоријенише, расту и род рађају; ти си им близу уста али далеко од бубрега. Али, Господе, ти ме познајеш, разгледаш ме и окушао си срце моје како је према теби; одвучи их као овце на клање, и приправи их за дан кад ће се убити. Докле ће тужити земља, и трава свега поља сахнути са злоће онијех који живе у њој? неста све стоке и птица, јер говоре: не види краја нашега. Кад си трчао с пјешацама па те уморише, како ћеш се утркивати с коњима? и кад ти је тако у земљи мирној, у коју се уздаш, шта ћеш чинити кад устане Јордан? Нашљедство моје поста ми птица грабљива; птице, слетите се на њу, скупите се сви звјерови пољски, ходите да једете. Пастири многи поквариће мој виноград, потлачиће дио мој, мили дио мој обратиће у голу пустош. Обратиће га у пустош, опустошен плакаће преда мнош; сва ће та земља опустјети, јер нико не узима на ум. Овако говори Господ за све зле сусједице моје, који дирају нашљедство што дадох народу својему Израилу: ево, ја ћу их почупати из земље њихове, и дом Јудин ишчупаћу испред њих. А кад их ишчупам, опет ћу се смилovati на њих, и довјешћу опет свакога њих на нашљедство његово и свакога у земљу његову.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из Посланице светог апостола Павла Јеврејима.

Ђакон: Пазимо.

Браћо, имајући слободу за улазак у Светињу крвљу Исусовом путем новим и живим, који нам је Он отворио завјесом, то јест тијелом својим, и Свештеника великога над домом Божијим, приступајмо истинитим срцем, у пуној вјери, са срцима очишћеним од зле савјести и тијелом опраним водом чистом, држимо се чврсто у исповиједању наде без колебања, јер је поуздан Онај који је обећао; и старајмо се један о другоме у подстицању на љубав и добра дјела. Немојмо изостајати са скупова наших, као што неки имају обичај, него се узајамно бодримо, и утолико више колико видите да се приближује Дан онај. Јер ако ми гријешимо хотимице и послје примљеног познања истине, ту више нема жртве за гријехе, него само страшно очекивање суда и јарост огња који ће прогутати противнике. Кад неко преступи Закон Мојсејев, по исказу два или три свједока, има да умре без милости; замислите колико ће сада тежу казну заслужити онај који гази Сина Божијега, и крв

лѣкавыи, глаголюще: прїидїте и вложимъ древо въ хлѣбъ ѿгъ, и истребимъ ѿгъ ѿ земли живущихъ, и имѧ ѿгъ да не поманѣтсѧ ктоу. гдѣ савѡдъ, сдѡдѣ праведнѡ, испытѡдѣ сердца и оутрѡбы, да вѣждѣ мщенїе твоѡ на нѣхъ, ѣкѡ къ тебѣ ѡкрѣхъ ѡправданїе моѡ. сего радѣ сїѧ глаголетъ гдѣ на мѡжы анадѡдѣ, и цѣщыѧ душѣ моѡ, глаголющыѧ: да не пророчествѣши ѡ имени гдѣни: ѡце ли же нѣ, оумрешѣ въ рѣкѣхъ нашихъ. сего радѣ сїѧ глаголетъ гдѣ сїѧ: сѣ ѡзъ посѣщѣ на нѣхъ: ѡнѡши нѣхъ мечѣмъ оумрѣтѣ, и сынове нѣхъ и дщѣри нѣхъ скончѡтсѧ гладомъ: и ѡстанка не вѣдетъ ѿ нѣхъ, навѣдѣ бо слѡѧ на живущыѧ во анадѡдѣ, въ лѣто посѣщенїѧ нѣхъ. праведенъ ѿ гдѣни, ѣкѡ ѡвѣщѡю къ тебѣ, ѡвѣче сдѣбѣ възглаголю къ тебѣ: что ѣкѡ пѣть нечестивыхъ спѣетсѧ; оубо зѣнѣла всѣ творѡщїи беззакѡнїѧ; нагадѣлъ ѿ нѣхъ, и оукоренїшѣ: чѡда сотвориша, и сотвориша плодъ: близъ ѿ ты оустъ нѣхъ, далече же ѿ оутрѡбъ нѣхъ. и ты, гдѣни, разумѣши мѧ, вѣдѣлъ мѧ ѿ нѣхъ, и искѡсилъ ѿ нѣхъ сердце моѡ предѣ тобою, соверѣи нѣхъ ѣкѡ ѡвцы на заколенїе, и ѡчїсти нѣхъ въ дѣнь заколенїѧ нѣхъ. доколѣ плакатѣ имѡть землю, и травѧ всѧ сѣльнаѧ и зѣхнѣтъ ѿ слѡбы живущихъ на нѣхъ; погнѡша скѡти и птїцы, ѣкѡ рекѡша: не оузрїтѣ бѣгъ пѣтѣи нашихъ. нѡзи твоѣ текѣтъ, и разслабѡютъ тѧ. идѣте, соверѣте всѧ свѣри сѣльныѧ, и да прїидѣтъ снѣсти ѿ. пастыриѣ мнози растлїша вїноградъ моѣ, ѡквернїша часть моѡ, дѡша часть желѡемѡю моѡ въ пѣтѣиѡ непроходѣю. положиша въ потрѣбленїе пѡгѣбы. ѣкѡ сїѧ глаголетъ гдѣ ѡ всѣхъ соудѣхъ лѣкавыхъ, приклѡущихѣ наслѣдїю моѡ, ѡже раздѣлѣхъ людемъ моимъ иѣлю: сѣ ѡзъ истѡргнѣ нѣхъ ѿ земли нѣхъ, и дѡмъ иѣдннъ и зѣргнѣ ѿ средѣ нѣхъ. и вѣдетъ ѿ гдѣни истѡргнѣ нѣхъ, ѡбращѣсѧ и помнѡю нѣхъ, и вселѡ нѣхъ, когѡждѡ въ достоѡнїе своѡ, и когѡждѡ въ зѣмлю своѡ.

Дїѡконъ: Премѡдрость.

Чтѣецъ: Во ѡвремѣ посланїѧ стѡгѡ апѡла пѡла чтѣнїе.

И пѡки дїѡконъ: Вѡнмемъ.

ѡплъ, зачѡло тѣдѡ.

Братїе, имѡще дерзновѣнїе вхѡдїти во стѡлѡ крѡвїю иѣсѡ хрїтѡвою, пѣтѣмъ нѡвымъ и живымъ, ѡгѡже ѡновнѡлъ ѡстѣ намъ завѣсою, снѣчь, плѡтїю своѡю: и иерѣѡ великѡ надѣ дѡмомъ бѣжїмъ, да прїстѡпѡемъ со истиннымъ сердцемъ, во и зѣщѣнїи вѣры, ѡкроплѣнїи сердца ѿ ѡвѣсти лѣкавыѧ, и и змѡвѣннѣ тѣлесѡ водѡю чїстѡю, да держимъ испѡвѣданїе оупѡвѡнїѧ недклѡннѡе: вѣренъ бо ѡстѣ ѡвѣщѡвыи. и да разумѣвѡемъ дрѡгздрѡга въ пощрѣнїи любвѣ, и добрыхъ дѣлъ, не ѡстѡвѡлюще собрѡнїѧ своѡгѡ, ѣкоже ѡстѣ нѣкїмъ ѡвѣчѡмъ, но дрѡгздрѡга подвнзѡюще: и толикѡ пѡче, ѡликѡ вѣдѣте прнблнжѡущѣ дѣнь сдѡннѡ. вѡлею бо согрѣшѡущыѧ намъ по прїѡтїи рѡзѡма истинны, ктоу ѿ грѣсѣхъ не ѡбѣтѡетсѧ жѣртѡ: стѡшно же нѣкѡе чѡнїе сдѡдѣ, и ѡгнѡ рѣвнѡсть, пѡѡсти хотѡщѡгѡ сопрѡтївнѡмъ. ѡвѣрглѡ ктѡ законѡ мѡуїсѡвѡ, безѣ мнѡсердїѡ прѣ двѡмъ илѣ трїѣхъ свнѣтѣлѣхъ оумнрѡетъ: колѣкѡ, мннѣ, гѡршїѧ

Завјета којом је освећен за несвету држи, и Духа благодати вријеђа? Јер знамо Онога који рече: Моја је освета, ја ћу узвратити, говори Господ. И опет: Господ ће судити народу својему. Страшно је пасти у руке Бога живота.

Свештеник Мир теби читачу.

Чтец: И духови твојему.

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Јована.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо

Кад се заврши Еванђеље, певамо: Слава дуготрпљењу твоме Господе.

И одмах чтец:

Не предај нас до краја, Имена твога светог ради, и не разори завет твој, и не удаљи милост твоју од нас, ради Авраама којег си заволео, и ради Исаака слуге твога, и Израиља светитеља твога.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светог Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

сподобитца мѣки, ѣже сѣа бѣжѣа поправый, и крѡвь завѣтнѡю сквернѣ возмнѣвъ, въ нѣйже ѡсвѣтѣа, и дѣа елгодѣти оуборнѣый; вѣмы бо рѣкшаго: мнѣ ѡмщѣнїе, ѡзъ воздѣмъ, глаголетъ гдѣ. и пакн: ѣако сдѣнѣтъ гдѣ людемъ своимъ. страшно ѣсть ѣже впасти въ рѣцѣ бѣа живѣагъ.

Сщ҃енникъ: Миръ ти.

И чтецъ: И дѣови твоемѣ.

Діаконъ: Премѣдрость, прости, оубо слышнмъ стѣагъ сѣла.

Сщ҃енникъ: Миръ вѣмъ.

Аицъ: И дѣови твоемѣ.

Сщ҃енникъ: Ѡ іоанна стѣагъ сѣла чтенїе.

Аицъ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Діаконъ: Ронемъ.

Аицъ: Слава долготерпѣнїю твоемѣ гдѣ.

Тѣже предлагаѣтца чтенїе: Слово крѣтное.

Тѣже чтецъ:

Не предаждь насъ до конца, ѣмене твоегѡ радн, и не разорн завѣта твоегѡ, и не ѡстѣви мѣти твоеѡ ѡ насъ, авраѣма радн возлюбленнагѡ ѡ тебѣ, и за ісаѣа раба твоегѡ, и ина стѣаго твоегѡ.

Ст҃ый бже, ст҃ый крѣпкій, ст҃ый безмертвый, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дѣхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззакѡнїа наша: ст҃ый, посети и исцѣли немощн наша, ѣмене твоегѡ радн.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дѣхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Оте нашъ, ѣже сѣи на небѣхъ, да свѣтитца ѣма твоѣ, да прїидетъ црѣтвѣе твоѣ: да бѣдетъ вола твоѡ, ѣако на небѣи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстѣви намъ долги наша, ѣакоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣавагъ.

Сщ҃енникъ:

ѣако твоѣ ѣсть црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и стѣагѡ дѣа, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Чтецъ: ѡминь.

Кондакъ, гласъ ѣ:

Насъ радн распѣтаго прїидите всн воспоимъ, того бо видѣ мрїа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѡце и распѣтите терпѣши, ты сѣи снѣ и бѣз мой.

Гдѣ помнѣи, **мѣ.**

Молитва

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпељиви, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови оче.

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Молитва:

Владико Господе, Исусе Христе Боже наш, који дуго трпиш грехе наше, и довео си нас чак до овога часа, у којем висећи на животворном дрвету, пропутио си улаз у Рај благоразумном разбојнику, и смрћу си смрт разрушио, очисти нас грешне, и недостојне слуге твоје. Јер, сагрешисмо и безаконовасмо, и нисмо достојни да подигнемо очи наше, и погледамо на висину небесну, зато што смо оставили пут правде твоје, и ходисмо по вољи срдаца наших. Но молимо твоју неизмерену доброту: поштеди нас, Господе, по мноштву милости твоје и спаси нас Имена твога светога ради, јер исчилеше у сујети дани наши. Отми нас из руку непријатеља, и опрости нам грехе наше, и умртви телесно наше умовање, да одбацивши старог човека, обучемо се у новог, и поживимо Теби, нашем Владици и добротвору, и да тако, ходећи по твојим заповестима, достигнемо у вечни покој; где је обиталиште свих који се веселе. Јер си Ти истинито весеље и радост оних који љубе Тебе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо са беспочетним Твојим Оцем, и свесветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Иже на всякое время, и на всякій часъ, на нѣси и на земли покланяемый и славымый, хрѣте бже, долготерпеливе, многомилтнве, многоблгодѣтробне, иже праведныа любяи, и грѣшныа милуаи, иже всѣ зовыи ко спсѣнію ѡбѣщаніа ради вѣдущихъ благу. самъ гдн, прїимн и наша въ часъ сей млтвы, и исправн животъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѣ ѡчисти, помыслѣніа исправн, мысли ѡчисти, и избавн насъ ѿ всякаго скорби, злы и болѣзней: ѡградн насъ стѣими твоими агглы, да ѡполчѣнемъ ихъ соблюдаемн и наставаемн, достигнемъ въ соединѣніе вѣры, и въ разумъ неприступныа твоеѣ славы: ѡкъ блгословенъ єси во вѣки вѣковъ, аминь.

Гдн помилуи, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и стѣому дху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Чтнѣишю херувимъ, и славыѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истаѣніа бга слова рождашю, сущю ецѣ тѣ величѣемъ.

Именемъ гднимъ блгословн, Отче.

Сщєнникъ возгласъ:

Бже, оцѣдри ны, и блгословн ны, просвѣти лице твое на ны, и помилуи ны.

Чтєцъ: Аминь.

И млтва:

Вѣко гдн иже хрѣте бже нашъ, долготерпѣвыи ѡ нашихъ согрѣшенїихъ, и даже до нынѣшнаго часа приведыи насъ, вонъже на животворѣемъ дрѣвѣ вѣса, блгоразумномъ разбойникѣ, иже въ рай пѣтесотворилъ єси вхѣдъ, и смѣртїю смѣртъ разрѣшилъ єси, ѡчисти насъ грѣшныхъ, и недостѣйныхъ рабъ твоихъ: согрѣшихомъ бо и беззаконновахомъ, и нѣсмы достѣйни возвестн очесѣ наша, и воззрѣти на высотѣ нѣндо, занѣ ѡставахомъ пѣть правды твоеѣ, и ходихомъ въ волахъ сердецъ нашихъ. но мѣлимъ твою безмѣрндо блгостъ, пощадн насъ гдн, по множествѣ милти твоеѣ, и спси насъ имене твоего ради стѣаго, ѡкъ ичезѣша въ сѣтѣ днїе наши. и зми насъ и зѣ рѣки сопротивнаго, и ѡстави намъ грѣхн наша, и ѡмертви плотское наше мѣдрованїе, да вѣтхаго ѡложнвшѣ человека, въ нѣбаго ѡблецемъ, и тебѣ пожнѣмъ нашимъ влцѣ и блгодѣтелю: и такъ твоимъ послѣдующе повелѣнїемъ, въ вѣчный покой достигнемъ, и дѣже єсть всѣхъ веселѣщихъ жнлице. ты бо єси воистиннѣ истинное веселїе, и радость любящихъ тѣ хрѣте бже нашъ, и тебѣ славу возсылаемъ, со безначальнымъ твоимъ оцѣмъ и пресѣтымъ и блгимъ и животворѣющимъ твоимъ дхомъ, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

ИЗОБРАЗИТЕЉНА

Блажена побрже: после сваког стиха понавља се.

У Царству твоме, сети се нас Господе, када дођеш у Царству твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Блажени милостиви, јер ће помиловани бити.

Блажени чисти срцем, јер ће Бога видети.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати.

Блажени изгнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Блажени сте када вас узасрамоте, и успрогоне и рекну сваку рђаву реч против вас, лажући мене ради.

Радуйте се и веселите се, јер је велика ваша награда на небесима.

Слава, и сада:

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.

Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Збор небесни пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ сила, пуно је небо и земља, славе твоје.

Стих: Приступите к Њему и просветићете се и лица ваша неће се постидети.
Збор небесни пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ сила, пуно је небо и земља, славе Твоје.

Слава:

Збор светих ангела и архангела, са свим небеским силама пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ сила, пуно је небо и земља славе твоје.

И сада:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијег, Јединородног рођеног од Оца пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало; Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве и постао човек. Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен; И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму; И Који се узнео на небеса и седи с десне стране Оца; И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом Царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа Животворнога, који од Оца исходи, Који се заједно са Оцем и Сином обожава и слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву.

ИЗЪБРАЗИТЕЛЬНАА.

Таже блжєнны скору:

Во црѣтвѣи твоэмъ помани насъ, гди, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блжєни нѣщїи дхомъ, ѡакъ тѣхъ єсть црѣтво нѣное.

Блжєни плѣщїи, ѡакъ тїи оутѣшатца.

Блжєни кротцыи, ѡакъ тїи наследуютъ зємя.

Блжєни алчущїи и жаждущїи правды, ѡакъ тїи насытатца.

Блжєни млчнвїи, ѡакъ тїи помилуванн бддѣтца.

Блжєни чїстїи сердцемъ, ѡакъ тїи бга оўзратца.

Блжєни миротворцы, ѡакъ тїи сынове бжїи нарекутца.

Блжєни изгнани правды ради, ѡакъ тѣхъ єсть црѣтво нѣное.

Блжєни єстє, егда поносатца вамъ, и изженѣтца, и рекутца всѣмъ солъ глаголъ, на вы лжѣще менє ради.

Радѣйтеца и веселїтеца, ѡакъ мзда ваша многа на нѣсѣхъ.

Слава оцѣ и сїи и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣмъ. аминь.

Помани насъ гди, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Помани насъ влко, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Помани насъ стѣи, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Анкъ нѣны поѣтца тѣ, и глаголетца: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ саваѣдъ, исполнь нѣо и зємлає славы твоєѣ.

Стїхъ: Прїетѣпнїте къ немѣ и просвѣтїтеца, и лица ваша не постыдѣтца.

Анкъ нѣны поѣтца тѣ, и глаголетца: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ саваѣдъ, исполнь нѣо и зємлає славы твоєѣ.

Слава оцѣ и сїи и стѣомѣ дхѣ.

Анкъ стѣхъ аггѣлъ и архггѣлъ, со вѣмн нѣнымн сїламн поѣтца тѣ, и глаголетца: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ саваѣдъ: исполнь нѣо и зємлає славы твоєѣ.

И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣмъ. аминь.

Исповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бга оцѣ вседержїтеле, творцѣ нѣ и зємнѣ, вїднмымъ же вѣмъ и невїднмымъ. и во єдинаго гда їиса хрїта, сїа бжїа, єдинороднаго, ѡже ѿ оцѣ рожденнаго прєжде вѣхъ вѣкъ: свѣта ѿ свѣта, бга истинна ѿ бга истинна, рожденна, не сотворєнна, єдиноєщїна оцѣ, ѡмже всѣ быша. насъ ради чєловѣкъ, и нашегѣ ради спасєнїа, шєдшаго съ нѣсъ, и воплощєшагосѣ ѿ дха стѣа и мрїи дѣвы, и вочєловѣчшасѣ. распѣтаго же за ны при понтїйстѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погрєвєнна, и вокрѣшаго въ трѣтїи дєнь по писанїємъ. и возшєдшаго на нѣсѣ, и сѣдѣща ѡдєснѣю оцѣ. и пакн грядѣщаго со славою, сдѣнн жнвымъ и мѣртвымъ, єгѣже црѣтвїю не бдѣтца концѣ. и въ дха стѣаго, гда, жнвотворѣщаго, ѡже ѿ оцѣ нєходѣщаго, ѡже со оцѣмъ и сїомъ спокланѣема и славнма, глаголавшаго пррѣкн. во єдннѣ стѣю соборнѣю и апльскѣю

Исповедам једно крштење за отпуштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, остави, опрости Боже, сагрешења наша вољна и невољна, било у речи и у делу, било у знању и у незнању, било у дану и у ноћи, било у уму и у помислима; све нам опрости, као добар и Човекољубац.

Оче наш, који си на небесима, да се свети Име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде Воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од нечастивога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога Који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

И молитва:

Свесвета Тројице, једносушна моћи, нераздељиво царство, узроче свих добара, помилуј и мене грешнога, утврди, уразуми срце моје, и сву нечистоту моју уклони, просвети моју мисао, да увек славим, певам и клањам се, и говорим: један је Свет, један је Господ, Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин.

Нека је благословено Име Господње, од сада и до века.

Слава, и сада: **Псалам 33.**

Благосиљам Господа у свако доба, хвала је његова свагда у устима мојима. Господом се хвали душа моја; нека чују који страдају, па нека се радују. Величајте Господа са мношвом, узвишујмо име његово заједно. Тражих Господа, и чу ме, и свијех невоља мојих опрости ме. Који у њега гледају просвјетљују се, и лица се њихова неће постидјети. Овај страдалац завика, и Господ га чу, и опрости га свијех невоља његовијех. Анђели Господњи станом стоје око онијех који се њега боје, и избављају их. Испитајте и видите како је добар Господ; благо човјеку који се узда у њ. Бојте се Господа, свети његови; јер који се њега боје, њима нема оскудице. Богати осиромашеше и огладнеше, а који траже Господа, не премиче им се ни једнога добра. Ходите, дјецо, послушајте ме; научићу вас страху Господњему. Који човјек

црковь. исповѣдоу єдино крщеніе, во ѡставлєніе грѣхѡвъ. чю воскреснїа мѣртвыхъ: и жизни вѣдущагѡ вѣка. аминь.

ѡслави, ѡстави, прости еже прегрѣшєніа наша, вольнаа и невольнаа, ѡже во словѣ и во дѣлѣ, ѡже во вѣдѣніи и не во вѣдѣніи, ѡже во дни и во ноци, ѡже во оумѣ и во помышлєніи: вса намъ прости, ѡко вѣгъ и члѣвколюбецъ.

Оче нашъ, ѡже єси на небѣхъ, да свати́тсѧ ѡма твоє, да прїидетъ црѣтвїе твоє: да вѣдетъ вола твоа, ѡко на небіи и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡстава́емъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукавагѡ.

Сщєнникъ:

ѡко твоє єсть црѣтво и сила и слава, ѡца и сїа и стѡгѡ дха, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Чтєцъ: аминь.

Кондакъ, гл҃еъ ѱ:

Насъ ради распятаго прїидите вси воспоимъ, того бо видѣ мрїа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѡце и распатїе терпїши, ты єси сїа и бгъ мой.

Г

ди помнѡи, м̃.

И мѡтва:

Всестѡла трїце, єдиносушнаа державо, нераздѣльное црѣтво, всѣхъ бгнхъ вина, бгволи же и ѡ мнѣ грѣшнѣмъ, ѡтверди, вразуми єрдце моє, и всю мою ѡнми сквернѡ. просвѣти мою мысль, да вѣнѡ славою, пою и поклоняюсѧ, и глаголю: єдинъ стѣ, єдинъ гдѣ, ѡнъ хртѡсъ, во славу бга ѡца, аминь.

Буди ѡма гдѣне бгословєно ѡ нынѣ и до вѣка. **Трїжды.**

Слава ѡцу и сїу и стѡму дху, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Псаломъ ѡг.

Бгословлю гда на всакоє время, вѣнѡ хвала єгѡ во ѡстѣхъ моихъ. ѡ гдѣ похва́литсѧ душа моа, да ѡслышатъ крѡтцын, и возвєсѣлѣтсѧ. возвєличите гда со мною, и вознесѣмъ ѡма єгѡ вѡспѣ. взыскахъ гда, и ѡслыша ма, и ѡ всѣхъ скорбєй моихъ избави ма. пристѡпите къ немѡ, и просвѣтитсѧ, и лица ваша не постыдѣтсѧ. сїи нищїи воззва, и гдѣ ѡслыша ѡ, и ѡ всѣхъ скорбєй єгѡ спсє ѡ. ѡполнитсѧ ѡглаз гдѣнъ ѡкрестъ боащнхѣ єгѡ, и избавитъ ѡхъ. вѡдїте и видите, ѡко бгъ гдѣ: бгженъ мѡжъ, ѡже ѡповѣетъ насъ. боитсѧ гда вси стїи єгѡ, ѡко нѣсть лишєніа боащымсѧ єгѡ. богѡтїи ѡбнїаша и взалкаша, взыскающїи же гда не лишѣтсѧ вѣкагѡ бга.

жели живота, љуби дане да би видио добро? Устављај језик свој ода зла, и уста своја од пријеварне ријечи. Клони се ода зла, и чини добро, тражи мира и иди за њим. Очи су Господње обраћене на праведнике, и уши његове на јаук њихов. Али је страшно лице Господње за оне који чине зло, да би истријебио на земљи спомен њихов. Вичу праведни, и Господ их чује, и избавља их од свијех невоља њиховијех. Господ је близу онијех који су скрушена срца, и помаже онима који су смјерна духа. Много невоље има праведник, али га од свијех избавља Господ. Чува Господ све кости његове, ни једна се од њих неће сломити. Безбожника убиће зло, и који ненавиде праведника превариће се. Господ искупљује душу слуга својих, и који се год у њега уздају, неће се преварити.

И ОТПУСТ

А треба и ово знати, да смо примили у Палестини, да се у овај свети дан Великог Петка, не врши Литургија Пређеосвећених дарова, нити опет пуна Литургија, нити се поставља трпеза, нити једемо у овај дан Распећа. А ако неко буде много слаб, или престарео, и не може да издржи да не једе, даје му се хлеб и вода, по заласку сунца. Јер смо овако примили од светих заповести светих Апостола, да се не једе у Велики Петак. Јер је Господња реч, коју рече ка фарисејима Господ: Када се од њих узме Женик, тада ће постити у онај дан. Овако су божански Апостоли примили, и ово ћеш наћи у заповестима апостолским, пажљиво их читајући. А правилна је и посланица најсветијег архиепископа Александријског Дионисија, који ово јавно објављује.

прїидите чѣда, послѣшайте мене, страхѹ гдню наѹчѹ вѣсѹ. кто ѣсть человекъ, хотѣи животъ, любѣи дни вѣдѣти блги; оудержи азѹкѹ твою ѿ слѹ, и оустнѣ твоѣ ѣже не глаголати лѣстѣ. оуклонѣа ѿ слѹ, и сотвори блго: взыщи мѣра и поженѣи ѣ. Очи гднн на праведныа, и оуши ѣгѹ въ млтвѹ ѣхъ: Лице же гдне на творѹщыа слѹа, ѣже потребѣти ѿ земли пѣмать ѣхъ. воззваша праведнѣи, и гдѣ оубѣиша ѣхъ, и ѿ всѣхъ скорбѣи ѣхъ ѣзваѣи ѣхъ. блнз гдѣ сокрѹшенныахъ сѣрдцемъ, и смиренныа дѹхомъ спѣтъ. мнѹги скѹрѣи праведнымъ, и ѿ всѣхъ ѣхъ ѣзваѣитъ ѿ гдѣ. хранитъ гдѣ всѣа кѹстѣи ѣхъ, ни ѣдина ѿ нихъ сокрѹшѣтѣа. смѣртѣ грѣшникѹвъ люта, и ненавѣдаѹщи праведнаго прегрѣшѹтъ. ѣзваѣитъ гдѣ дѹшы рабѹ своѣхъ, и не прегрѣшѹтъ всѣ оупѹваѹщи на него.

Дїаконъ: Премѹдрость.

Анѹ: Достѹио ѣсть, ѣкѹ конѣтннѹ, блжѣтѣи тѣа бѹѹ, присноблженнѹю и пренепорѹчнѹю, и мѣрѣ блга нашегѹ.

Сѹщенникъ: Престѣа бѹѣ, спасѣи насѹ.

Анѹ: Чтнѣишѹ херѹбѣимъ, и слѹвнѣишѹ безъ сравненѣа серафѣимъ, безъ ѣстлѣнѣа блга слѹва рѹждшѹю, сѹщнѹ бѹѹ тѣа велнчѣемъ.

Сѹщенникъ: Слава тебѣ хрѣте бже, оупѹванѣе наше, слава тебѣ.

Анѹ: Слава, и нынѣ: Гдн помнѹѣи, трнжды. Кѣгословнѣ.

И ѿпѹетъ:

Ѣже насѹ радн человекѹвъ и нашегѹ радн спасѣнѣа стрѹшныа стрѣтѣи и животворѹщѣи крѣтѹ, и больное погрѣбенѣе плѹтѣю ѣзѹблнѹи, хрѣтѹсѹ ѣтнннѹи блгѹ нашѹ, молнѣтвами пречнѣстѹа своѣа мѣре, и всѣхъ стѹхъ, помнѹдетъ и спасѣтъ насѹ, ѣкѹ блгѹ и человекѹлюбѣцѹ.

[Зрѣн] Подѹбѣетъ же и сѣе вѣдѣтѣи, ѣкѹ прїахомъ въ палестнѣ, въ сѣи стѣи дѣнь велнкагѹ паткѣа, не творѣтѣи преждесѹщеннѹю, ннже пѣкн совершеннѹю лнѹргнѹ, но ннже трапѣзѹ поставлѣемъ, ннже ѣднмъ въ сѣи дѣнь распѣтѣа. Ѣще же кто бѹдетъ многѹмоцѣнъ, нлн престарѣлѣа, и не могѣи пребѣтѣи пѹстѣнъ, дѣетѣа ѣмѹ хлѣбѹ и водѣа, по захожденнѣи солнца. Снѣе бо прїахомъ ѿ стѹхъ заповѣдѣи стѹхъ аплѹ, не ѣстѣи въ великѣи патокѹ. гдне бо слѹво, ѣже рѣчѣ къ фарнсеѹмъ гдѣ: ѣкѹ ѣгда ѿнѣметѣа ѿ нихъ женѣхъ, тогда постѣтѣа въ тѣа дни. здѣ блженнѣишн аплн воспрѣаша, и сѣе ѿбращѣешн во аплѣскнхъ предѣннхъ. вннмѣтельнѹ сѣа проходѣа. Но и правнльное послѣнѣе стѣишагѹ архнѣпѣкпа александрѣискагѹ дѹонѣа, ѣвѣ сѣе предпоставлѣетъ.

ВЕЧЕРЊЕ

Свештеник: Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава теби Господи, слава теби.

Царе Небесни, утешитељу душе истине, који си свуда присутан и све испуњаваш; ризнице добара и даваоче живота: дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте; и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец Амин.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за

Во сѣбѣ и великіи патокъ вечера.

Ѡ деаѣтомъ часѣ дне клепаецъ. И блгословнѣшъ сѣенникъ, начинаемъ вечерню:

Глаголетъ сѣенникъ: Блгословенъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю нѣный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ съи, и всѣ исполнѣи, сокровище блгнхъ и жнзни подателю, прѣдн и вселнса въ ны, и ѡчнсти ны ѿ всѣхъ скверны, и спси блже, души наша.

Сѣи бже, сѣи крѣпкѣи, сѣи безмертныи, помнѣи насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Пресѣла трѣце, помнѣи насъ: гдн, ѡчнсти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣи, прости и исцѣли немощн наша, и мене твоегѡ радн.

Гдн помнѣи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Ѡче нашъ, иже сн на нѣсѣхъ, да сватнтся нма твоѡ, да прѣдетъ црѣтѣе твоѡ, да вѣдетъ вола твоѡ, ѣкв на нѣсн и на землн. хлѣбъ нашъ насѣщныи дѣждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введн насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сѣенникъ:

ѣкв твоѡ сѣтъ црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь.

Гдн помнѣи, **бѣ.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прѣднте, поклоннмса црѣви нашемъ бгѣ.

Прѣднте, поклоннмса и прнпадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемъ бгѣ.

Прѣднте, поклоннмса и прнпадѣмъ самомъ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемъ.

Псаломъ рѣ.

Блгословн душе моѡ гда: гдн бже мой, возвелнчнса сн сѣлѡ, во исповѣданїе и въ велелѣпотѣ ѡблѣчнса сн. ѡдѣанса свѣтомъ ѣкв рнзою, простиранн нѡ ѣкв кождѣ покрыванн водами превнспреннма своѡ, полагаанн ѡблаки на возхожденїе своѡ, ходанн на крнлѣ вѣтрѣню. творанн аглы своѡ дхн и лдгн своѡ пламень ѡгненный. ѡнованн землю на твердн сѣ, не преклоннтся въ вѣкѣ вѣка. бѣзна, ѣкв рнза ѡдѣанїе сѣ, на горѣхъ стѣнѣтъ воды. ѿ запрещенїа твоегѡ повѣгнѣтъ, ѿ гласа грѡма твоегѡ оубоѡтса. возходѣтъ горы, и низходѣтъ полѡ въ мѣсто, сѣже ѡновалъ сн нмъ. предѣла положилъ сн, сгѡже не прѣйдѣтъ, ниже ѡбратѣтса покрѣти землю. посыланн

жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време (своје), кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је до века слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

источники въ дѣрѣхъ, посредѣ горъ проиждутъ воды. напаяютъ всѣ свѣри сѣльными, ждѣтъ онагри въ жаждѣ своѣ. на тѣхъ птицы нѣныя прилетаютъ, ѿ среды каменіа дадутъ гласъ. напаянъ горы ѿ превыспреннихъ своихъ, ѿ плода дѣлз твоихъ насытитца земля. прозвѣанъ травѣ скотѣмъ, и злакъ на сѣжебѣ челоуѣкомъ, и звестнъ хлѣбъ ѿ земли. и вѣно веселитъ сердце челоуѣка, оумастити лице сѣлемъ, и хлѣбъ сердце челоуѣка оукрепитъ. насытитца дѣла польскіа, кедри лѣванити, и хже сѣн насадилъ. тамъ птицы вогнездатца: сродіево жнище предводительствуетъ имъ. горы вышкѣ сѣленемъ, камень приежнице зѣлцемъ. сотворилъ сѣть лѣнѣ во времена, солнце позна западъ своѣ. положилъ сѣн тѣмѣ, и бысть нощь, въ нѣже проиждѣтъ всѣ свѣри дѣравни: икѣмни рыкающіи вохитити, и взыскати ѿ бѣа пицѣ себѣ. возей солнце, и обраташа, и въ лѣжѣхъ своихъ лѣгѣтъ. и зыдетъ челоуѣкъ на дѣло своѣ, и на дѣланіе своѣ до вечера. ѣкѣ возвеличаша дѣла твоѣ гдѣ, всѣ премудростію сотворилъ сѣн: исполниа земля тѣри твоѣа. сѣ море великое и пространное, тамъ гдѣ, и хже несть числа, живѣтнаа малаа съ великми. тамъ кораблѣ преплаваютъ, смій сѣн, сѣгоже создалъ сѣн рѣгатца сѣмѣ. всѣ къ тебѣ чаютъ, дати пицѣ имъ во бѣго время. давшѣ тебѣ имъ, советѣтъ: ѿверзѣ тебѣ рѣкѣ, всѣчскаа исполнатца бѣгости. ѿвращѣ же тебѣ лице возматѣтъ: ѿнмешн дѣхъ ихъ, и исчезѣтъ, и въ переть своѣ возвратѣтъ. послешн дѣа твоего, и созиждѣтъ, и ѿновѣши лице земли. бѣднъ слава гдѣа во вѣки, возвеселитца гдѣ ѿ дѣлѣхъ своихъ: призираи на землю, и творѣи ю траститца: прикасайа горамъ, и дыматца. вопю гдѣви въ животѣ моѣмъ: пою бѣмѣ моѣмѣ, дондеже сѣмъ. да оуладитца сѣмѣ бѣда моѣа, ѣзъ же возвеселюа ѿ гдѣ. да исчезѣтъ грѣшницы ѿ земли, и беззакѣнницы, ѣкоже не быти имъ: бѣгословнъ дѣшѣ моѣа гдѣа. Солнце позна западъ своѣ: положилъ сѣн тѣмѣ и бысть нощь. ѣкѣ возвеличаша дѣла твоѣа гдѣ, всѣ премудростію сотворилъ сѣн.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебѣ вѣже. **Трижды.**

Тѣже сѣктенѣа великаа.

Діаконъ: Мнромъ гдѣ помолнмѣа.

Анъ: Гдѣ, помнѣи.

Діаконъ: Ѿ свѣшнѣмъ мнрѣ, и спасеніи дѣши нашихъ, гдѣ помолнмѣа.

Анъ: Гдѣ, помнѣи.

Діаконъ: Ѿ мнрѣ всегѣо міра, бѣгостоаннѣ стѣхъ бѣжнхъ црѣкѣнѣ, и соединеннѣи всѣхъ, гдѣ помолнмѣа.

Анъ: Гдѣ, помнѣи.

Діаконъ: Ѿ стѣмъ храмѣ сѣмъ, и съ вѣрою, бѣгоговѣннѣмъ и страхомъ бѣжнмъ вхѣдѣшнхъ вѣнѣ, гдѣ помолнмѣа.

Анъ: Гдѣ, помнѣи.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (**или:** високопреосвештеног митрополита, **или:** преосвештеног епископа) нашега (**име**), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

На: Господе Тебе зовем, узимамо стихове на 10.

И певамо стихире самогласне дана 4 по двапут, а две по једном, глас 1.

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби.

Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих -жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двор ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Діакоуз: Ѡ великомъ господи́нѣ и о́цѣ́ нашемъ, свѣтѣ́ишемъ патріа́рхѣ́ **и́мѣхъ**, и Ѡ господи́нѣ́ нашемъ прешва́щеннѣишемъ **ѣ́пкѣ́** [и́ли архіе́пкѣ́, и́ли митрополі́тѣ́] **и́мѣхъ**, чести́емъ пресвѣ́терствѣ́, во х́рѣ́тѣ́ діаконствѣ́, Ѡ всѣ́мъ пріичтѣ́ и люде́хъ, гдѣ́ помолнмса.

Лікз: Гдн, помнлди.

Діакоуз: Ѡ богохрани́мѣй странѣ́ нашей, властѣ́хъ и вѣ́нствѣ́ **ѣ́а**, гдѣ́ помолнмса.

Лікз: Гдн, помнлди.

Діакоуз: Ѡ гра́дѣ́ семъ [и́ли Ѡ вѣ́и се́й, и́ли Ѡ стѣ́и о́бѣ́тѣи се́й], вса́комъ гра́дѣ́, странѣ́, и вѣ́рою жне́дущихъ въ нѣ́хъ, гдѣ́ помолнмса.

Лікз: Гдн, помнлди.

Діакоуз: Ѡ блгоустворѣ́ни воздѣ́хуемъ, Ѡ нзѡбѣ́лии плодѡ́въ земны́хъ, и вре́менѣ́хъ мѣ́рныхъ, гдѣ́ помолнмса.

Лікз: Гдн, помнлди.

Діакоуз: Ѡ пла́вающимъ, пѣ́тешествующимъ, недрѣ́дующимъ, стра́ждущимъ, плѣ́нннмъ, и Ѡ спасѣ́ни и́хъ, гдѣ́ помолнмса.

Лікз: Гдн, помнлди.

Діакоуз: Ѡ нзбави́тиса́ намъ Ѡ вса́кѣа́ скорби́, гнѣ́ва и нѣ́жды, гдѣ́ помолнмса.

Лікз: Гдн, помнлди.

Діакоуз: Застѣ́пи, спаси́, помнлди́ и сохрани́ насъ, бже́, твоѣ́ю блгодѣ́тїю.

Лікз: Гдн, помнлди.

Діакоуз: Престѣ́длю, пречѣ́длю, преблгословѣ́ннлю, сла́внлю влчцѣ́ нашѣ́ вѣ́хъ и принодѣ́в мѣ́рю, со всѣ́ми стѣ́ими помани́вше, са́ми себѣ́, и дрѣ́гъ дрѣ́га, и вѣ́сь жне́отъ нашъ х́рѣ́стѣ́ бгѣ́ преда́дмъ.

Лікз: Тебѣ́, гдн.

Возглаше́ніе:

Гднъ подо́летъ тебѣ́ вса́каа́ сла́ва, чѣ́сть, и поклонѣ́ніе, о́цѣ́ и снѣ́ и стѣ́омѣ́ дхѣ́, ны́нѣ́ и пріисно́ и во вѣ́ки вѣ́кѡ́въ.

Лікз: Амѣ́нь.

Та́же поѣ́мъ Гднъ воззва́хъ, на гла́сѣ́ ѡ́:

Гдн, воззва́хъ къ тебѣ́, оу́слыши ма́. оу́слыши ма́ гдн.

Гдн, воззва́хъ къ тебѣ́, оу́слыши ма́: вонми́ гла́сѣ́ моленіа́ моего́, внигда́ воззва́ти ми́ къ тебѣ́. оу́слыши ма́ гдн.

Да испра́витсѣа́ мѣ́тва моа́, гднъ кади́ло предѣ́ тобо́ю, воздѣ́аніе́ рѣ́къ моѣ́ю, жѣ́ртва вѣ́чернаа́. оу́слыши ма́ гдн.

И по чинѣ́ стѣ́хн: Положи́, гдн, хранѣ́ніе оустѡ́мъ мои́мъ, и двѣ́рь ѡ́гражденіа́ ѡ́ оустна́хъ мои́хъ. не оу́клони́ се́рдце моѣ́ въ словеса́ лѣ́кавствіа́, неоще́вѣ́ти вни́и ѡ́ грѣ́сѣ́хъ. съ чело́вѣки дѣ́лающими беззако́нїе, и не сочтѣ́са со нзбра́нннми и́хъ. нака́жетъ ма́ пра́ведникъ мѣ́тїю, и ѡ́блчи́тъ ма́: **ѣ́лей же грѣ́шнаго да не нама́ститъ гла́вы моѣ́.**

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим. Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови. Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју. Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.

Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.

Послушај молитву моју, јер се понизих веома.

Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.

Глас 1.

Сва твар измени се од страха, гледајући Тебе Христe, обешена на Крсту: сунце се помрачи, и темељи земље се задрмаше, све састрадаваше Створитељу свега. Ти Који си драговољно све претрпео нас ради, Господе, слава Теби.

Стих: Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

Сва твар измени се од страха, гледајући Тебе Христe, обешена на Крсту: сунце се помрачи, и темељи земље се задрмаше, све састрадаваше Створитељу свега. Ти Који си драговољно све претрпео нас ради, Господе, слава Теби.

Глас 2.

Стих: Од страже јутарње до ноћи, од страже ју-тарње да се узда Израил на Господа.

Народ непобожан и безакони, зашто смишља празне ствари? Зашто живот свих на смрт осуди? Велико је чудо, јер се Творац света предаје у руке безаконика, и на дрво се узноси Човекољубац, да ослободи сужње у Аду који вичу: Дуготрпељиви Господе, слава Теби.

ѣкѡ ѣще и мѣтва моѡ во бѣговолѣнїихъ ѣхъ, пожертвы бѣша при камени едѣи ѣхъ. оубѣшатца глаголи мои, ѣкѡ возмогѡша: ѣкѡ тѡща земли прѡсѣдѣла на земли, расточїшася кѡсти ѣхъ при ѡдѣ. ѣкѡ кѡ тебѣ гдѣ, гдѣ, ѡчи мои, на тѡ оупѡвѣхъ, не ѡнми дѡшѡ мои. сохрани ма ѡ стѣти, ѡже соствѣнша ми, и ѡ совлѡзны дѣлающихъ беззаконїе. падѡтъ во мрежѡ твоѡ грѣшницы: едїнъ ѣсмь ѡзъ, дѡндеже прѣйдѡ.

Гласомъ моїмъ ко гдѡ воззвѣхъ, гласомъ моїмъ ко гдѡ помолїхѡ. прѡлїю прѣдъ нїмъ молѣнїе моѡ, печаль мою прѣдъ нїмъ возвѣщѡ. внигда ичезѡти ѡ менѣ дѡхѡ моемѡ, и ты позналъ еси стѣзи моѡ. на пѡти еѡмъ, по немѡже хождѣхъ, скрѣпѣша стѣты мнѣ. смотрѣхъ ѡдѣнѡю и возгладѣхъ, и не бѣ знѡанї менѣ. погнѣе бѣгство ѡ менѣ, и нѣсть взыкѡанї дѡшѡ мои. воззвѣхъ кѡ тебѣ гдѣ, рѣхъ: ты еси оупѡвѣнїе моѡ, чѡсть моѡ еси на земли живѣхъ. конми молѣнїю моемѡ, ѣкѡ смнрѣхѡ еѡлѡ: и зѣвѣи ма ѡ гонѡщихъ ма, ѣкѡ оукрѣпїшася пѡче менѣ.

На ѣ: И зведи и зѡ темнїцы дѡшѡ мои, и повѣдатца ѣмени твоѡмѡ.
Менѣ ждѡтъ правѣдницы, дѡндеже воздѡи мнѣ.

На и: И зѡ глѡбннѡ воззвѣхъ кѡ тебѣ гдѣ, гдѣ, оубѣши гласъ мой.
Да едѡтъ оѡши твоѡ, внемлющѣ гласѡ молѣнїѡ моѡгѡ.

На ѡ стїхъ: ѡще беззаконїѡ нѡзрїши гдѣ, гдѣ, ктѡ постѡитъ; ѣкѡ оѡ тебѣ ѡчищенїе еѡсть.

Постѡвнмъ стїхѡвъ ѡ: и поѡмъ стїхѡры самогласны, гласъ ѡ:

Всѡ тѡварѡ и змѣнѡшеся стрѡхомъ, зрѡщи тѡ на крѣтѣ внѣнма хрѣтѣ: сѡлнце ѡмрачѡшеся, и земли ѡсновѡнїѡ сотрѡдѣхѡ, всѡ сотрадѣхѡ создѡвшемѡ всѡ. бѡлею нѡсѡ радн прѣтерпѣвнѡ, гдѣ слава тебѣ.

Стїхъ: И мене радн твоѡгѡ потерпѣхъ тѡ, гдѣ, потерпѣ дѡшѡ моѡ вѡ слѡво твоѡ, оупѡвѡ дѡшѡ моѡ на гдѡ.

Всѡ тѡварѡ и змѣнѡшеся стрѡхомъ, зрѡщи тѡ на крѣтѣ внѣнма хрѣтѣ: сѡлнце ѡмрачѡшеся, и земли ѡсновѡнїѡ сотрѡдѣхѡ, всѡ сотрадѣхѡ создѡвшемѡ всѡ. бѡлею нѡсѡ радн прѣтерпѣвнѡ, гдѣ слава тебѣ.

На ѡ стїхъ: ѡ стрѡжн оѡтреннїѡ до нѡщн, ѡ стрѡжн оѡтреннїѡ, да оупѡвѣтъ и нѡль на гдѡ.

Гласъ бѡ: Людїе слѡчетнѣвн и беззаконнн, всѡдѡ подѡчѡютца тѡщѣтнмъ; всѡдѡ животѡ всѣхъ на смѣрть ѡсѡднша; вѣлїе чѡдо, ѣкѡ создѡтель мїра вѡ рѡкн беззаконннхъ прѣдѡетца, и на дрѡво возвышѡетца члѡвѡколюбѡецъ, да ѣже во ѡдѣ ѡзнннн свободнѣтъ, зѡвѡщнѡ: долготѣрпѣлнѡе гдѣ, слава тебѣ.

Стих: Јер је у Господа милост, и много је у Ње-га избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

Данас Те гледаше, непорочна Дјева, Речи, на Крсту подигнута, ридајући материнском утробом, кидаше срце горко, и уздишући болно из дубине душе, лице са косом чупајући кидаше. Зато и груди бијући, викаше жалосно: Авај мени, Чедо Божанско, авај мени, светлости света! Зашто си зашао од очију мојих, Јагње Божије? Стога војске бестелесних беху обузете страхом, говорећи: Непостижни Господе, слава Теби.

Стих: Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Видећи Те на дрвету да висиш, Тебе Саздатеља свих и Бога, Христе, Она која Те је безсемено родила, вапијаше горко: Сине мој, где зађе лепота лица твога? Не могу поднети гледајући Те, неправедно распета. Похитај, дакле, васкрсни, да видим и ја твоје из мртвих тридневно васкрсење.

Глас 6.

Стих: Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

Данас Господар све твари стоји пред Пилатом, и Крсту се предаје Створитељ свих, као јагње се приводи по сопственој вољи. Клинцима Га прикивају, и у ребра пробадају, и сунђером поје Онога који је пуштао ману као кишу, по образима шамарају Избавитеља света, и слуге се ругају Саздатељу свих. О Владикиног човекољубља! За оне који га распињаху мољаше свога Оца, говорећи: Оче, опрости им грех овај, јер не знају безаконици, шта неправедно чине.

Слава, Глас 6.

Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

О како безаконно збориште, Цара твари на смрт осуди, не постидевши се добротинстава која напомињући унапред осигураваше, говорећи к њима: Народе мој, шта сам вам учинио? Не напуних ли Јудеју чудима? Не васкрсох ли мртваце једном речју? Не исцелих ли сваку немоћ и болест? Шта ми дакле узвраћате? Зашто ме се не сећате? За исцелење ране ми нанесте, за живот ме умртвљујете, вешајући на дрво Добротвора као злочинца, Законодавца као безаконика, и Цара свих као осуђеника. Дуготрпељиви Господе, слава Теби.

И сада:

Данас се посматра извршавање страшне и преславне тајне: неопипљиви бива ухваћен, везује се Онај који је разрешио Адама од проклетства, неправедно се испитује Онај Који испитује срца и бубреге, у тамницу се затвара Онај који је затворио бездан. Стаје пред Пилатом, Онај пред ким стоје небеске силе, Творац бива шамаран руком створења, на дрво се осуђује Онај који суди живима и мртвима, у гроб се закључава Разоритељ Ада. Ти који све подносиш састрадално, и све спасаваш од проклетства, незлобиви Господе, слава Теби.

Стѣхъ: ꙗко оу гда млть, и многое оу негѡ иЗбавленіе, и тои иЗбавитъ ила ѡ вѣхъ беззаконіи егѡ.

Днесь зраши тѣ непорочна дѣла, на крѣтѣ словѣ возвышаема, рыдающа мѣрною оутробою, оуазвѣлашеа сердцемъ горцѣ, и стѣнаши болѣзненнѡ иЗ глѣбннѣ души, лице со власи терзающа. тѣмже и перси бѣиши взываше жалостно: оубѣ мнѣ, бжественное чѣдо! оубѣ мнѣ, свѣте міра, что зашелъ еси ѡ оцю мѡсѣю, ѡгнче бжїи; тѣмже вѡннства безплѡтнѣхъ, трѣпетомъ содержнми бѡхъ, глаголюще: неперстижнме гдн, слава тебѣ.

На ѣ стѣхъ: Хвалите гда вси ѡзыцы, похвалите егѡ вси людїе.

На дрѣвѣ видѣши вѣсна хрѣте, тебѣ вѣхъ зиждѣтелѡ и бга, безсѣменнѡ рѡждаша тѣ вопѣаше горькѡ: снѣ мѡи, гдѣ добрѡта зѣнде зрака твоегѡ; не терплю зрѣти тѣ неправеднѡ распнѣма. потщнса оубѡ востѣни, ꙗко да вѣжъ и ѡзъ твоеѣ иЗ мѣртвѣхъ трнднѣвное воскресїе.

Стѣхъ: ꙗко оутверднса млть егѡ на насъ, и истина гднѡ пребывѣетъ во вѣкѣхъ.

Гласъ ѡ: Днесь вѣка тѣарн предстоитъ пѣлѣтѣ, и крѣтѣ предаѣтса зиждѣтель вѣхъ, ꙗко ѡгнецъ прѣводнмъ своѣю вѡлею: гвоздѣмн прѣгвождаѣтса, и вѣ рѣбра прѣводѣтса, и глѣбою напоѣтса мѣннѣ ѡдожднѣвнѣ, по лннѣтѣ зашѣетса иЗбавитель міра, и ѡ свонхъ рѣвз порѣгѣтса создѣтель вѣхъ. ѡ вѣчнагѡ члѣвѣколѡбѣа! ѡ распнѣющнхъ молѣше своего оца, глагола: оче, ѡстави нмъ грѣхъ снѣ: не вѣдаѣтъ во беззаконнѣи, что неправедное содѣваютъ.

Слава оцу и снѣ и стѡму дхѣ.

ѡ какѡ беззаконное соннице, црѣа тѣарн ѡсѣдн на смѣртъ, не оустыдѣвса блгодѣаннѣа, ꙗже воспомнѣа предѣтверждаше, глагола къ нмъ: людїе мои, что сотворнхъ вамъ; не чѣдѣс ли испѡлннхъ иЗдѣю; не мертвецѣ ли воскреснхъ едннѣмъ словомъ; не всѣкѣю ли болѣзнь ищѣлнхъ и недѣгъ; что оубѡ мнѣ воздаѣтѣ; вскѣю не помннѣте мѣ; за ищѣлѣннѣ рѣны мнѣ наложнвшѣ, за жнвѡтъ оумерцѣлающе, вѣшающе на дрѣвѣ, ꙗко слодѣа, блгодѣтѣла: ꙗко беззаконна, законодавца: ꙗко ѡсѣжденна, вѣхъ црѣа. долготерпѣлнѣе гдн, слава тебѣ.

И нынѣ и прнсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмннѣ.

Страшноѣ и прѣславнѡе тѣннство днесь дѣнствѣемо зрнѣтса: неослазѣмый оудержавѣтса: вѣжетса, разрѣшаѣн ѡдѣа ѡ клѣтѣ: испѣтѣаннѣ сердца и оутрѡбѣ, неправеднѡ испѣтѣетса: вѣ темннѣ затѣворѣтса, иже бѣзднѣ затѣворнѣвнѣ: пѣлѣтѣ предстоитъ, едѣже трѣпетомъ предстоѣтъ нѣннѣа снлы: зашѣетса рѣкою создѣннѣа создѣтель: на дрѣво ѡсѣждаѣтса, сѣдѣннѣ жнвѣмъ и мѣртвѣмъ: во грѣбѣ заклѡчѣетса разорнѣтель ѡдѣа. иже всѣа терпѣаннѣ многѣрднѡ, и вѣхъ снѣннѣ ѡ клѣтѣ, неслѡбнѣе гдн, слава тебѣ.

Вход са Еванђељем.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Чтец: Прокимен, Прокимен, Глас 4.

Разделише хаљине моје између себе, и за хаљину моју бацише коцку.

Стих: Блажени су сви који се боје Господа, који ходе путевима Његовим.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Боже, Боже мој, чуј ме, зашто си ме оставио?

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

И Господ говораше с Мојсијем лицем к лицу као што говори човјек с пријатељем својим. Потом се враћаше Мојсије у око, а слуга његов Исус син Навин, момак, не излажаше из шатора. И рече Мојсије Господу: гледај, ти ми кажеш: води тај народ. А нијеси ми казао кога ћеш послати са мном, а рекао си: знам те по имену и нашао си милост преда мном. Ако сам дакле нашао милост пред тобом, покажи ми пут свој, да те познам и нађем милост пред тобом; и види да је овај народ твој народ. И рече Господ: моје ће лице ићи напријед, и даћу ти одмор. А Мојсије му рече: ако неће ићи напријед лице твоје, немој нас кретати одавде. Јер по чему ће се познати да смо нашли милост пред тобом, ја и народ твој? зар не по томе што ти идеш с нама? тако ћемо се разликовати ја и народ твој од свакога народа на земљи. А Господ рече Мојсију: учинићу и то што си казао, јер си нашао милост преда мном и знам те по имену. Опет рече Мојсије: молим те, покажи ми славу своју. А Господ му рече: учинићу да прође све добро моје испред тебе, и повикаћу по имену: Господ пред тобом. Смиволаћу се коме се смилујем, и пожалићу кога пожалим. И рече: али нећеш моћи видјети лица мојега, јер не може човјек мене видјети и остати жив. И рече Господ: ево мјесто код мене, па стани на стијену. И кад стане пролазити слава моја, метнућу те у расјелину камену, и заклонићу те руком својом док не прођем. Потом ћу дигнути руку своју, и видјећеш ме с леђа, а лице се моје не може видјети.

Входъ со ѿліемъ. И сщеникъ, бл҃гвѣла входъ, глаголетъ:

Бл҃гословѣнъ входъ стѣихъ твоихъ, всегда, нѣнѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.
Діаконъ глаголетъ: Премѣдрость, прѡстѣ.

Свѣте тѣхѣи стѣиа славы, безсмертнаго, оца нѣнаго, стѣго бл҃женнаго, иже хрѣте, прѣшеде на западъ солнца, видѣвше свѣтъ вечерній, поемъ оца, сна, и стѣго дха, бга. достѡннъ єси во всѣ времена пѣтъ быти глаголы преподѡбными, иже вѣи, живѡтъ даи: тѣмже мръ тѣ славитъ.

Діаконъ: Кѡнмемъ.

Сщеникъ: Мръ вѣмъ.

Діаконъ: Премѣдрость. Кѡнмемъ.

Прокіменъ, глаголю: Раздѣлиша рѣзы моѣ себѣ, и ѡ ѡдежди моѣ мечѣша жребіи.

Стѣхъ: Бже бже моѣ, кони ми, всѣмъ ѡставилъ мѣ єси;

Діаконъ: Премѣдрость.

Чтецъ: Исхода чтеніе. [Глава ѿг, ст. ѿ_кг].

Діаконъ: Кѡнмемъ.

Чтецъ:

Глагола гдѣ къ мѡисѣю лицемъ къ лицу, ѣкоже ѣще бы къто возглагола къ своему дрѣвѣ, и ѡпѣшѣе въ полкъ: слѣга же иже єи єи навѣнъ, ѡноша не ижеждѣше иже скіи. и рече мѡисѣю къ гдѣ: єе ты мнѣ глаголѣши, ижеведи люди єи, ты же не іавилъ ми єси, когѡ пошлѣши со мною. ты же мнѣ рече єси: вѣмъ тѣ пѣче вѣхъ, и бл҃годѣти иже менѣ. ѣще оубѡ ѡверѣтохъ бл҃годѣти предѣ тобою, іави ми тебѣ самаго, да разѣмѣши видѣти тѣ: іакѡ да ѡверѣтъ єдѣ бл҃годѣти предѣ тобою, и да познаю, іакѡ люди твои іазыкъ великъ єи. и глагола [ємѣ гдѣ] ѣзє самъ предѣ предѣ тобою, и оупкою тѣ. и рече къ немѣ мѡисѣю: ѣще самъ ты не ижеши єи на ми, да не ижеведѣши мѣ ѡста. и какѡ вѣдомо єдетъ воинствѣ, іакѡ ѡверѣтохъ бл҃годѣти оубѡ тебѣ, ѣзє же и люди твои, тоѣю ижедѣти єи єи на ми; и проглавленъ єдѣ, ѣзє же и люди твои, пѣче вѣхъ іазыкъ, єлицы єтъ на земли; рече же гдѣ къ мѡисѣю: и єи тебѣ слово, єже рече єси, сотвори: ѡверѣлъ єси бл҃годѣти предѣ мною, и вѣмъ тѣ пѣче вѣхъ. и глагола мѡисѣю: покажи ми славу твою. и рече [гдѣ къ мѡисѣю]: ѣзє предѣ предѣ тобою славою моєю, и воззовѣ ѡ иже менѣ, гдѣ предѣ тобою: и помилѣю, єгоже ѣще милѣю: и оупѣдрю, єгоже ѣще цѣдрю. и рече: не возмѡжеши видѣти лица моего, не єо оубѡ зрѣтъ человекъ лице моє, и живѣ єдетъ. и рече гдѣ: єе мѣсто оубѡ менѣ, и єтанѣши на каменѣ. єгда же прѣидетъ слава моѣ, и положѣ тѣ въ разѣлнѣ камене, и покрѣю рѣкою моєю надѣ тобою, дѡндеже мнѡнѣ. и ѡнѣ рѣкъ мою, и тогдѣ оубѡ зрѣши зѣдѣла моѣ: лице же моє не іавитѣ тебѣ.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Прокимен, Глас 4. Суди, Господе, онима који ми чине неправду, и ратуј са онима који устају на ме.

Стих: Узми оружје и штит, и устани ми на помоћ.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге о Јову.

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

И Господ благослови пошљедак Јовов више него почетак, те имаше четрнаест тисућа оваца и шест тисућа камила и тисућу јармова волова и тисућу магарица. И имаше седам синова и три кћери. И првој надје име Јемима, а другој Кесија а трећој Керенапуха. И не нахођаше се у свој земљи тако лијепијех дјевојака као кћери Јовове, и отац им даде нашљедство међу браћом њиховом. И послије поживје Јов сто и четрдесет година, и видје синове и унуке до четвртога кољена. И умрије Јов стар и сит живота.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање пророштава Исаије.

Ђакон: Пазимо.

Гле, слуга ће мој бити срећан, подигнуће се и узвисиће се и прославиће се. Како се многи зачудише теби, што бијаше нагрђен у лицу мимо свакога човјека, и у стасу мимо синове човјечије, тако ће опет удивити многе народе, цареви ће пред њим затиснути уста своја, јер ће видјети што им није казивано и разумјеће што нијесу слушали. Ко вјерова проповиједању нашем, и мишица Господња коме се откри?

Діаконы: Кѡнмемз.

Прокіменъ, гласъ д̄: СѸдн̄ гд̄н̄ ѡбѣдащыа мѧ, поборн̄ борющыа мѧ.

Стихъ: Прїимн̄ ѡрѡжїе и щїтъ, и востанн̄ въ по́мощь мою.

Діаконы: Премѡдрость.

Чтѣцъ: Ѳѡва чтенїе. [Глава мѡв, ст. в̄л.к̄.]

Діаконы: Кѡнмемз.

Чтѣцъ:

Гд̄ь бг̄ословн̄ послѣднѧ Ѳѡва, неже прѣжнѧ: бѧхѸ же скѡтн̄ ѡгѡ, ѡвѣцъ четыренѧдесѧтъ тѣсащъ, вельблѡдѡвъ шестъ тѣсащъ, сѡпрѡгъ волѡвъ тѣсаща, ѡслицъ стѧднѡхъ тѣсаща. родн̄ша же са ѡмѸ сынове седмь, и дщѣри трн̄. и наречѣ первѡю ѡѡв, дѣнь: вторѡю же кассїю: третїю же, амалдѣевъ рогъ. и не ѡбрѣтѡша са подобн̄и въ лѣпотѣ дщѣремъ Ѳѡва свымъ въ поднѣнѣн̄: даде же н̄мъ ѡтѣцъ наслѣдіе въ братїи н̄хъ. пожнѣ же Ѳѡвъ по ѡзвѣ лѣтъ стѡ седмьдесѧтъ: вѣхъ же лѣтъ пожнѣ двѣсти четыредесѧтъ ѡсмь. и вндѣ Ѳѡвъ сыны своѧ, и сыны сынѡвъ своѡхъ, да́же до четвѣртагѡ рода: и скончѧ са Ѳѡвъ старъ, и испѡльн̄ днѣй. писано же ѡстѣ пакн̄, востѧтн̄ ѡмѸ, съ нїмн̄же гд̄ь востѧвнтъ н̄: тѧкѡ толкѡветса ѡ сѡрскѧ кнїгн̄. въ землн̄ ѡѡв жнвѡн̄ ѡсѡтїдїнѣн̄, на предѣлѣхъ идѡмѣн̄ и аравін̄: прѣжде же бѧше н̄ма ѡмѸ ѡвѡвъ. взѣмъ же женѸ аравлѧныню, родн̄ сына, ѡмѸже н̄ма ѡннѡнъ. бѣ же тѡн̄ ѡтца ѡѡв зарѣда, н̄сѧновыхъ сынѡвъ сынъ, матере же вѡсѡрры, ѡкоже бытн̄ ѡмѸ патомѸ ѡ авраѧма.

Діаконы: Премѡдрость.

Чтѣцъ: Прѡрочества н̄сѧнна чтенїе. [Глава н̄в, ст. г̄л.ѡ, глава н̄г, ст. ѡ.в̄л, глава н̄д, ст. ѡ.]

Діаконы: Кѡнмемз.

Чтѣцъ:

Тѧкѡ глаголетъ гд̄ь: сѣ ѡуразѡмѣетъ ѡтрокъ мой, и вознесѣтса и прослѧвнтса сѣлѡ. ѡкоже ѡжѧснѣтса ѡ тебе мнози, тѧкѡ ѡбезслѧвнтса ѡ человекъ вндъ твоѡн̄, и слава твоѧ ѡ сынѡвъ человекн̄хъ. тѧкѡ ѡднѡвѧтса ѡзыцы мнози ѡ нѣмъ, и заградѧтъ царїе ѡста своѧ. ѡкѡ н̄мже не возвѣстнѧ ѡ нѣмъ, ѡзрѧтъ, и н̄же не слышаша, ѡуразѡмѣютъ. гд̄н̄, ктѡ вѣрова слѸхѸ нашемѸ; и мѡшца гд̄н̄а комѸ ѡкрыса; возвѣстн̄хомъ, ѡкѡ ѡтрѡчѧ пред̄ н̄мъ, ѡкѡ корень въ землн̄ жѧждѡщей, нѣсть внда ѡмѸ, нн̄же славы: и вндѣхомъ ѡгѡ, и не н̄мѧше внда, нн̄ доброты: но вндъ ѡгѡ безчѣстенъ, ѡмѧленъ пѧче вѣхъ сынѡвъ человекн̄хъ: человекъ въ ѡзвѣ сын̄, и вѣдѡн̄ терпѣтн̄ болѣзнь, ѡкѡ ѡвратнѣа лицѣ ѡгѡ, безчѣтно бытѣ и не вѣннѣса. сѣй грѣхн̄ нашѧ нѡснтъ, и ѡ насъ болѣзнѣетъ, и мы вѣннѣхомъ ѡгѡ бытн̄ въ трѡдѣ, и въ ѡзвѣ ѡ бѧ, и во ѡслоблѣнїи. тѡн̄ же ѡзвенъ бытѣ за грѣхн̄ нашѧ, и мѡченъ бытѣ за беззакѡнїѧ нашѧ, наказанїе мїра нашегѡ на нѣмъ, ѡзвѡю ѡгѡ мы н̄сѣлѣхомъ. вн̄ ѡкѡ ѡвцы заблѡдн̄хомъ: человекъ ѡ пѡтн̄ своегѡ заблѡдн̄, и гд̄ь предаде ѡгѡ грѣхъ

Ђакон: Пазимо

Чтец: Прокимен Апостола, Глас 6. Положише ме у гроб дубок, у таму и сенку смрти.

Стих: Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из прве посланице Коринћанима светог Апостола Павла.

Ђакон: Пазимо.

Браћо, ријеч о крсту лудост је онима који гину, а сила Божија нама који се спасавамо. Јер је написано: Погубићу мудрост мудрих, и разум разумних одбацићу. Гдје је мудрац? Гдје књижевник? Гдје препирач овога вијека? Зар не претвори Бог мудрост овога свијета у лудост? Пошто, дакле, у премудрости Божијој свијет мудрошћу не позна Бога, изволи се Богу да лудошћу проповиједи спасе оне који вјерују. Јер и Јудејци ишту знаке, и Јелини траже мудрост. А ми проповиједамо Христа распетог, Јудејцима саблазан, а Јелинима лудост; онима пак позванима, и Јудејцима и Јелинима, Христа, Божију силу и Божију премудрост. Јер је лудост Божија мудрија од људи, и слабост је Божија јача од људи. Јер гледајте, браћо, на вас позване: нема ту ни много мудрих по тијелу, ни много моћних, ни много племенита рода; него што је лудо пред свијетом оно изабра Бог да посрами мудре; и што је слабо пред свијетом оно изабра Бог да посрами јаке; и што је неплеменито пред свијетом и понижено изабра Бог, и оно што је ништавно, да уништи оно што јесте, да се не похвали ни једно тијело пред Богом. Из Њега сте и ви у Христу Исусу, који нам постаде премудрост од Бога и праведност и освећење и избављење. Да буде као што је написано: Ко се хвали нека се Господом хвали. И ја дошавши к вама, браћо, не дођох с високом ријечи или мудрошћу да вам јавим свједочанство Божије. Јер расудих да не знам међу вама ишта сем Исуса Христа, и то распетог.

радн на́шнхъ. и то́й, зане́ ѡслобленъ бысть, не ѡверзаетъ о́цтв сво́ихъ: ꙗ́кѡ ѡвчѣ на заколеніе ведѣа, и ꙗ́кѡ агнецъ предъ стрѣдѣмихъ е́го безгласенъ, та́кѡ не ѡверзаетъ о́цтв сво́ихъ. во смнреніи е́го ѡдъ е́го взѣтъ, родъ же е́го ктò исповѣтъ; ꙗ́кѡ вземлетъ ѡ землѣ животъ е́го, радн беззаконіи люде́и мо́ихъ ведѣа на смѣртъ. и да́мъ лѣкѣвѣа вмѣстѣ погребеніа е́го. и богатыа вмѣстѣ смѣрти е́го: ꙗ́кѡ беззаконіа не сотвори, ниже ѡверѣтелъ лѣтъ во о́цтвхъ е́го. и гдѣ хо́щетъ ѡчисти́ти е́го ѡ ꙗ́звы: ꙗ́ще да́тъ ѡ грѣсѣ, душа́ ва́ша о́зритъ се́мѣа долгоживотное. и хо́щетъ гдѣ рѣкою своєю́ ѡати болѣзнь ѡ души́ е́го, ꙗ́вѣти е́мѣ свѣтъ, и создати раздѣломъ, ѡправдати прѣнаго блгоуджаща мнѡгнхъ, и грѣхн ѣхъ то́й понесѣтъ. сегѡ радн то́й наследитъ многнхъ, и крѣпкнхъ раздѣлитъ коры́сти: зане́ предана́ бысть на смѣртъ душа́ е́го, и со беззаконными вмѣни́а, и то́й грѣхн многнхъ вознесѣ, и за беззаконіа ѣхъ преданъ бысть. возвесели́а неплоды нераждающаа, возгласи́ и возопи́и нечревоболѣвшаа, ꙗ́кѡ мнѡга ча́да пѣстыа па́че, нежели́ и мѣщѣа мѣжа.

Діако́нъ: Кѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ апла, гласъ ѡ: Положи́ша мѣ въ рѡвѣ пренсподнѣмъ, / въ тѣмныхъ и се́ни смѣртнѣи. Стѣхъ: Гдѣ бже́ спсѣніа моєгѡ, во днѣ воззва́хъ и въ ноцѣи предъ тобо́у.

Діако́нъ: Премѣдрость.

Чтѣцъ: Въ корінѣаномъ посланіа стѣгѡ апла павла чтѣніе.

И па́ки діако́нъ: Кѡнмемъ.

Апла, зачало рѣс.

Братіе, слово крѣстное, погна́ющимъ о́убо ю́родство е́сть, а спаса́емымъ на́мъ сила бжѣа е́сть. писано бо е́сть: погублю́ премѣдрость премѣдрыхъ, и раздѣмъ раздѣмныхъ ѡвергѣ. гдѣ премѣдръ; гдѣ книжникъ; гдѣ совопросникъ вѣка сегѡ; не ѡвдн ли бгъ премѣдрость міра сегѡ; поне́же бо въ премѣдрости бжѣи не раздѣмъ мірѣ премѣдростію бга, блгонзвѡлазъ бгъ вѣдѣствомъ проповѣди спасѣти вѣрѣющихъ. поне́же и іудѣе знаменіа про́сѣтъ и е́ллинн премѣдрости ѣщѣтъ: мы́ же проповѣда́емъ хрѣта́ распѣта, іудѣемъ о́убо собла́знь, е́ллинномъ же бездѣміе: самѣмъ же звѣаннымъ, іудѣемъ же и е́ллинномъ, хрѣта́, бжѣю́ силу́ и бжѣю́ премѣдрость. зане́ вде́е бжѣе, премѣдрѣе челове́кѣ е́сть: и немо́щное бжѣе, крѣпчѣе челове́кѣ е́сть. видѣте бо звѣніе ва́ше братіе, ꙗ́кѡ не мнѡзи ли премѣдрн по плѣти; не мнѡзи ли силнн; не мнѡзи ли блгорѡднн; но вѣла́ міра ѣзвѣра бгъ, да премѣдрыа посрамнѣтъ: и немо́щнаа міра ѣзвѣра бгъ, да посрамнѣтъ крѣпкаа: и худорѡднаа міра, и о́уннчнжѣннаа ѣзвѣра бгъ, и не ѡщѣаа, да ѡщѣаа о́упразднѣтъ: ꙗ́кѡ да не похва́лнтелъ всѣа плѣтъ предъ бгомъ. и́зъ негѡ́же вы́ е́стѣ ѡ хрѣтѣ́ іисѣ, ѣже бы́сть на́мъ премѣдрость ѡ бга, пра́вда же и ѡсѣащѣніе, и ѣзвѣленіе: да, ꙗ́коже пишѣтелъ, хвалѣнѣа, ѡ гдѣ́ да хвалнѣтелъ. и ѣзъ прнше́дъ къ ва́мъ братіе, прѣндѡхъ не по превосхѡдомѣ словесн, нлн премѣдрости, возвѣщѣла́ ва́мъ свнѣдѣтельство бжѣе. не ѡднѣхъ бо вѣдѣти что́ въ ва́с, то́чїю іиса хрѣта́, и сегѡ́ распѣта.

Алилуја, **Глас 1.** Спаси ме, Боже, јер дођоше воде до душе моје.

Стих: Срамоти и страдању се надаше душа моја.

Стих: Нека потамне очи њихове, да не би видели

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Алилуја. (велико)

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање Светог Јеванђеља по Матеју

Еванђеље од: Матеја, зачало 110. (Глава 27,1-38);

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Јектенија:

Ђакон: Рецимо сви из све душе, и од свега ума свога, рецимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе помилуј (**трипут**).

Ђакон: Још се молимо за благоверни христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Народ: Господе помилуј (**трипут**).

Ђакон: Још се молимо за најсветијег патријарха (или високопреосвештенога митрополита, **или:** преосвештеног епископа) нашег (**име**), и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе помилуј (**трипут**).

Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за сво у Христу братство наше.

Народ: Господе помилуј (**трипут**).

Ђакон: Још се молимо за блажене и незаборавне патријархе православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светога храма (**ако је манастир:** свете обитељи ове), и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за православне свуда.

Народ: Господе помилуј (**трипут**).

ѿпѣлъ же исполньшъ, глаголетъ сѣенникъ: Мнръ ти.

И чтѣцъ: И дѣхъ твои.

Діаконъ: Премудрость.

И чтѣцъ: ѿлнѣа, глаголю: Спсѣ ма бже, ѿкв внидоша воды до души моеа. Стыцъ: Поношеніе чаши души моа и страти.

Стыцъ: Да помрачатъ очи нхъ, еже не видѣти.

Діаконъ: Премудрость, прости, оубо слышимъ стѣгъ ѿлнѣа.

Сѣенникъ: Мнръ всѣмъ.

Ликъ: И дѣхъ твои.

Діаконъ: Ѿ матрѣа стѣгъ ѿлнѣа чтеніе.

Ликъ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Сѣенникъ: Вонмемъ.

Ликъ: Слава тебѣ, гдѣ, слава тебѣ.

Вкреніа ѿгбѣа.

Діаконъ: Рцемъ всѣмъ ѿ всѣхъ душъ, и ѿ всѣхъ помышленіа нашего рцемъ.

Ликъ: Гдѣ, помнѣи.

Діаконъ: Гдѣ вседержителю, бже оцъ нашихъ, молимъ ти са, оубо слыши и помнѣи.

Ликъ: Гдѣ, помнѣи.

Діаконъ: Помнѣи насъ, бже, по величїи милости твоеи, молимъ ти са, оубо слыши и помнѣи.

Ликъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Діаконъ: Ёще молимъ ѿ великомъ господнѣ и оцѣ нашемъ, свѣтѣишемъ патрїархѣ **имѣкъ**, и ѿ господнѣ нашемъ пресвѣщенѣишемъ **ѿпкѣ** [и **лн** архїепкѣ, и **лн** митрополитѣ] **имѣкъ**, и всѣмъ во хрѣтѣ братїи нашей.

Ликъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Діаконъ: Ёще молимъ ѿ богохранимѣи странѣ нашей, властѣхъ и вонствѣ ѿа, да тїхое и безмолвное житїе поживемъ во всякомъ блгочестїи и чистотѣ.

Ликъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Діаконъ: Ёще молимъ ѿ братїахъ нашихъ, сѣенницѣхъ, сѣенномонастѣхъ и всѣмъ во хрѣтѣ братствѣ нашемъ.

Ликъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Діаконъ: Ёще молимъ ѿ милости, жизни, мѣрѣ, здравїи, спленїи, пощенїи, прощенїи и ѿставленїи грѣхѣхъ рабѣхъ бжїихъ, братїи стѣгъ хрѣма сего [ѿце во **обнѣа:** стѣа обнѣа сѣа].

Ликъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овом, за оне који се труде, који певају, и за присутни народ који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господи помилуј (трипут).

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец

Удостој нас, Господе, да се ово вече сачувамо без греха. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи нас заповестима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми нас заповестима Твојим. Благословен си, Свети, просвети нас заповестима Твојим. Господе, милост је Твоја довека, дела руку Твојих не презри. Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Јектенија:

Ђакон: Допунимо вечерњу молитву своју Господу.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Сво вече савршено, свето, мирно и безгрешно, од Господа молимо.

Народ: Подај Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир у свету, од Господа молимо.

Народ: Подај Господе.

Ђакон: Преостало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај Господе.

Ђакон: Крај живота нашег да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај Господе.

Діакоуз: Вѣще молима ѿ плодоносащихъ ѿ добродѣющихъ во сѣѣмъ ѿ всечестнѣмъ храмѣ сѣмъ, трѣждающихъ, поющихъ ѿ предстоащихъ людемъ, ѿждающихъ ѿ тебе великіа ѿ богатѣа мліти.

Лікз: Гдн помнлди, **трѣжды.**

Возглашаетъ сѣенникъ:

Гдн мнлостивъ ѿ человеколюбивъ бгъ сѣи, ѿ тебе слава возылаемъ, ѿцъ ѿ снъ ѿ сѣомъ дхъ, нынѣ ѿ пріснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ.

Лікз: Амннь.

И чтѣцъ:

Сподобенъ гдн въ вечеръ сѣи безъ грѣхъ сохраниѣма намъ. бгословенъ сѣи гдн бже ѿтѣцъ нашихъ, ѿ хвало ѿ прославлено ѿма твоѣ во вѣки, амннь. бди гдн, мліть твоа на насъ, ѿкоже ѿповахомъ на тѣ. бгословенъ сѣи гдн, нади ма ѿправданіемъ твоимъ. бгословенъ сѣи влко, вразуми ма ѿправданіемъ твоимъ. бгословенъ сѣи сѣи, просвѣти ма ѿправданіи твоимъ. гдн, мліть твоа во вѣкѣ, дѣлз рдкъ твоѣю не презри: тебе подобаетъ хвала, тебе подобаетъ пѣніе, тебе слава подобаетъ, ѿцъ ѿ снъ ѿ сѣомъ дхъ, нынѣ ѿ пріснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ, амннь.

Вктенїа просїтѣльнаа.

Діакоуз: Исполнимъ вечернюю молитву нашу гдн.

Лікз: Гдн, помнлди.

Діакоуз: Заступи, спаси, помнлди ѿ сохрани насъ, бже, твоѣю бгодатїю.

Лікз: Гдн, помнлди.

Діакоуз: Вечера всегѣ совершена, свѣта, мїрна ѿ безгрѣшна, ѿ гда прѣснмъ.

Лікз: Подай гдн.

Діакоуз: Анггла мїрна, вѣрна наставника, хранїтеля душъ ѿ тѣлесъ нашихъ, ѿ гда прѣснмъ.

Лікз: Подай гдн.

Діакоуз: Проценїа ѿ ѿставленїа грѣхѣмъ ѿ прегрѣшенїи нашихъ, ѿ гда прѣснмъ.

Лікз: Подай гдн.

Діакоуз: Добрыхъ ѿ полезныхъ душамъ нашимъ, ѿ мїра мїровн, ѿ гда прѣснмъ.

Лікз: Подай гдн.

Діакоуз: Прѣее время живота нашегѣ во мїрѣ ѿ покаанїи скончатїи, ѿ гда прѣснмъ.

Лікз: Подай гдн.

Діакоуз: Хрїтіанскїа кончїны живота нашегѣ, безболѣзненны, непостыдны, мїрны ѿ добрагѣмъ ѿвѣта на страшнѣмъ сдѣици хрїтовѣ прѣснмъ.

Лікз: Подай гдн.

Бакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Тебје Господи.

Свештеник:

Јер си благ и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духови твојему.

Бакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Нека је благословена и препрослављена моћ царства твога, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Стиховње стихире, подобне. Глас 2.

Када те Ариматејац скиде са дрвета мртва, Животе свих, обави те, Христе, смирном и плаштаницом, и с љубављу се труђаше, срцем и устима да целива твоје нетљено тело. Ипак, обузет страхом, радујући се, клицаше Ти: Слава снисхођењу твоме Човекољубче.

Стих: Господ се зацари, у лепоту се одену.

Када си у нови гроб положен био за све, Избавитељу свих, Ад свеподругљиви, видећи Те, ужасну се; доворотници се поломише, врата се разбише, гробови се отворише, мртви устадоше. Тада Адам благодарно, радујући се, клицаше Ти: Слава снисхођењу твоме, Човекољубче.

Стих: Јер утврди Васељену, да се не помери.

Када си хотећи у гроб телом био закључан, Ти Који природом Божанства пребиваш неописив и неопредељив, закључао си ризнице смрти, и сва царства Ада испразнио. Тада си и Суботу ову, божанског благослова и славе, и блистања твога удостојио.

Діакоуз: Престѣю, пречѣю, преблгословеннѣю, славеннѣю влчцѣ нашѣ бѣю и принодѣю мрїю, со всѣми стѣими помандѣше самн себе, и дрѣгѣ дрѣга, и вѣсь жнвотѣ нашѣ хрѣтѣ бѣю предаднмѣ.

Лікз: Тебѣ, гдн.

И щенникъ возглашлетъ:

Гдн бѣгѣ и члвѣколюбецѣ бѣгѣ ѣси, и тебѣ славу возсылаемѣ, оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прнсно и во вѣки вѣкѣвѣ.

Лікз: Амннь.

Сщеникз: Мирѣ всѣмѣ.

Лікз: И дхѣви твоемѣ.

Діакоуз: Главы наша гдн приклонимѣ.

Лікз: Тебѣ, гдн.

Таже возглашлетъ щеникз:

Бдн державѣ црѣтѣи твоегѣ блгословена и препрославлена, оцѣ и снѣ и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и прнсно и во вѣки вѣкѣвѣ.

Лікз: Амннь.

И по возгласѣ поемѣ ѿ стѣихѣвнхѣ стѣихѣрѣ подобны ѣ.

Гласъ бѣ: Бгдѣ ѿ дрѣва тѣ мѣртва, арїмадѣи снаѣтѣ всѣхѣ жнвотѣ, смѣрною и плащаницею тѣ хрѣтѣ ѡбѣнѣ, и любѣю подвижашеѣ, ердцемѣ и оустнѣми тѣло неплѣнное твоѣ ѡблѣбѣзѣти. ѡбѣче ѡдержнмѣ стѣрахѣмѣ, радѣѣѣ вопїаше тн: слава снзхожденїю твоемѣ, члвѣколюбче.

Стѣхъ: Гдѣ воцрѣѣѣ, вѣ лѣпотѣ ѡблѣчѣѣѣ.

Бгдѣ во грѣбѣ нѣвѣ за всѣхѣ положнѣѣ ѣси, и збѣвнтелю всѣхѣ, адѣ всесмѣхлнвнѣ вндѣвѣ тѣ оужлѣѣѣ, верѣнѣ сокрѣшншѣѣ, сломншѣѣ вратѣ, грѣбѣ ѿверзѣѣѣѣ, мѣртваѣ востѣѣѣѣ. тогда адѣмѣ блгодѣрѣствѣннѣ радѣѣѣѣ вопїаше тебѣ: слава снзхожденїю твоемѣ, члвѣколюбче.

Стѣхъ: Ибо оутвердн вселеннѣю, таже не подвижнѣѣѣ.

Бгдѣ во грѣбѣ плѣтскн хотѣѣ заклучнѣѣѣ ѣси, иже ѣстѣствѣмѣ бжѣствѣ пребывѣѣѣѣ неупнѣснннѣ, и неупредѣлѣнннѣ, смѣртн заклучнѣѣѣ ѣси сокрѣвнѣѣѣ, и адѣѣѣѣ всѣѣ нестоцнѣѣѣ ѣси хрѣтѣ цѣрѣствѣѣѣ: тогда и свѣѣѣѣѣѣ снѣ бжѣствѣннѣѣѣ блгословѣннѣѣѣ и славы, и твоѣѣѣѣ свѣтлѣѣѣѣ сподѣѣѣѣѣѣ ѣси.

Стих: Дому твоме приличи светиња Господе, на много дана.

Када Те силе небеске гледаху, Христе, оклеветаног од безаконика као преваранта, дрхтаху због неизрецивог дуготрпљења твога, и камена гробног запећаченог рукама, које прободоше нетљена ребра твоја. Ипак, радујући се нашем спасењу, клицаху Ти: Слава снисхођењу твоме, Човекољубче.

Слава, И сада.

Глас 5.

Тебе Који се одеваш светлошћу као хаћином, скинувши с дрвета Јосиф с Никодимом, и видевши мртва, нага, непогребена, и предузев усрдни плач, ридајући говораше: Авај мени, преслатки Исусе! кога малопре сунце гледајући на Крсту обешена, тамом се заодену; и земља са страхом се потресаше, и завеса храма се раздираше. А ево сада видим Те, мене ради драговољно сишавшег у смрт. Како да Те погребем, Боже мој, и како плаштаницом да Те увијем? Којим ли рукама да се дотакнем нетљенога Тела Твога? Или које песме да отпевам исходу твоме, Милосрдни? Величам страдања твоја, песмословим и погребене твоје, са Васкрсењем, говорећи: Господе, слава Теби.

Молитва Светог Симеона Богопримца:

Сада отпушташ слугу Твога, Господе, по речи Твојој у миру; јер видеше очи моје Спасење Твоје, који си припремио пред лицем свих народа, Светлост да обасја незнабошце, и Славу народа Твога Израиља.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Тропар, Глас 2.

Благообразни Јосиф скинувши с дрвета пречисто Тело твоје, и обавивши га чистом плаштаницом и мирисима, у гроб нов сахранивши положи.

Стихъ: Домъ твою подобаетъ стѣина гдн, въ долготѣ днй.

Бгда силы зрѣхъ тѣ хрѣтѣ, ѣкх прелестника ѿ беззаконныхъ ѿклеветѣема, оужасѣхъ на незначланномъ долготерпѣнїю твою, и камень гроба рѣками запечатанный, ѣмже твоѣ нечлѣнна ребра прободѣша. Обаче нашю спсѣнїю радующеся вопїахъ тн: слава снзхожденїю твою, члѣвколюбче.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, ѣмнн.

Гласъ ѣ:

Тебѣ ѿдѣющагося свѣтомъ ѣкх рнзою снѣмъ іѡснфъ съ дрѣва съ нїкодимомъ, и вѣдѣвъ мѣртва нага непогребѣна, блгосердный плачь воспрїимъ, рыдѣа глаголаше: оубы мнѣ сладчайшїи їисе, ѣгоже вмаѣ солнце на крѣтѣ вннма оузрѣвшее мракомъ ѿблагѣшеса, и земля страхомъ колебѣшеса, и раздрѣшеса црковна завѣла: но се нынѣ внждъ тѣ, менѣ ради волю подѣмша смѣртъ. какъ погребѣ тѣ бже мѡн, илн какою плащаницею ѿбвїю; конма лн рѣкама прикоснѣша нечлѣнномъ твою тѣло; илн кїа пѣснн воспою твою нсходѣ цѣдре, величїю стрѣтн твоѣ, пѣснословлю и погребѣнїе твоѣ со воскрѣнїемъ, зовнн: гдн слава тебѣ.

Тажѣ чтѣцъ:

Нынѣ ѿпщѣешн раба твоего, вѣко, по глаголѣ твою, съ мнромъ: ѣкх вѣдѣста очн мѡн спсѣнїе твоѣ, ѣже ѣсн оуготѣвалъ предъ лицемъ всѣхъ людѣн, свѣтъ во ѿкровѣнїе ѣзыкъвъ, и слава людѣн твоихъ їнла.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи безмѣртный, помнлн нѣс. **Трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѣмнн.

Престѣа трѣце, помнлн нѣс: гдн, ѡчнстн грѣхн нашѣ: вѣко, прѡстн беззаконїа нашѣ: стѣи, посѣтн и нсцѣлн немощн нашѣ, ѣмене твоего ради.

Гдн помнлн, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѣмнн.

Оче нашъ, ѣже ѣсн на небѣхъ, да свѣтїтѣ ѣма твоѣ, да прїидетъ црѣтвїе твоѣ: да бждетъ воля твоѣ, ѣкх на небн и на землн. хлѣбъ нашъ насущный дѣждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги нашѣ, ѣкоже и мы ѡставлѣемъ должнкѣмъ нашимъ: и не введн нѣс во искушенїе, но нзбавн нѣс ѿ лѣкаваго.

Сщѣннкъ: ѣкх твоѣ ѣсть црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и стѣаго дхѣ, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ.

Лїкъ: ѣмнн.

Тропарь, гласъ ѣ:

Блгошѣразный іѡснфъ съ дрѣва снѣмъ прѣчтѣе тѣло твоѣ, плащаницею чнстою ѿбвнвъ, и вонѣмн во гробѣ новѣ покрывъ положн.

Други тропар.

Мироносицама женама крај Гроба пришав анђео клицаше: мириси мртвима приличе, а Христос се показа трулежи стран.

Свештеник: Премудрост

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш, свагда, сада и у векове векова.

Народ: Амин.

(Треба знати да код православних Јелина ову молитву говори Предстојатељ):

Небески Царе, благоверни и христољубиви православни род наш укрепи, веру утврди, народе украти, свет умири, свету Цркву (или: обитељ ову, или: град овај) добро сачувај, раније преминуле оце и браћу нашу у насељима праведних настани, а нас у покајању и исповедању прими, као Благ и Човекољубив.

Арѣгій тропарь:

Мѣроубицамъ женамъ при гробѣхъ представахъ аггълъ вопіаше: мѣра мѣртымъ сѣтъ прилична, хрѣтосъ же истиннѣи ѡбнѣса чюдъ.

Сщѣнникъ: Премудрость.

Лікъ: Блгословнѣ.

Сщѣнникъ:

Сѣи блгвѣнъ хрѣтосъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікъ: Ѳминь. Оутверди бже, сѣю православною вѣрѡ, православныхъ хрѣтіанъ, во вѣки вѣка.

Сщѣнникъ: Престѡа бже, спаси насъ.

Лікъ: Чтнѣишю херубимъ, и славноѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истиннѣи ѡбнѣса слова рождшю, сщю бже тѡ величѣемъ.

Сщѣнникъ: Слава тебе хрѣте бже, оупованіе наше, слава тебе.

Лікъ: Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. Ѳминь. Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Блгословнѣ.

Сщѣнникъ творитъ ѡпѣтъ:

Иже насъ ради человекѡвъ и нашегѡ ради спасеніа страшнымъ стрѣти и животворѣи крѣтъ, и больное погребеніе плѡтѣю и звѡнвыи, хрѣтосъ истинный бгъ нашъ, молитвами пречистымъ своеѣ мѣре, и вѣхъ сѣихъ, помнѣетъ и спасетъ насъ, ѡкъ блгъ и человекѡлюбецъ.

Тѡже лікъ многолѣтїе:

Великаго господина и Отца нашего **имѣ**, сѣишаго патрїарха и господина нашего пресвѣщенѣишаго **имѣ**, митрополита [или архіепѣпа, или епѣпа егѡже сѣтъ ѡблѣтъ], бгѡхранимѡу странѣ нашѣ руссїйскѡу, настоѡтелѡ, братїю и прихѡжанъ сѣагѡ храма сего, и всѡ православныхъ хрѣтіанъ, гдѣ, сохрани ихъ на многа лѣта.

МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ

Почевши са: Благословен Бог наш, говоримо:

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небески, Утешитељу, Душе Истине Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознанице и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да чујем радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Од-врати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у ме-ни, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од

Повечеріе.

Глаголетъ сщеникъ: Блгословенъ егъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѿмѣнь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю небный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ си, и вса исполнаи, сокровице блгнхъ и жнзни подателю, прѣдн и вселенъ въ ны, и ѡчисти ны ѿ всакѣа скверны, и спси блже, души наша.

Стѣи бже, стѣи крѣпкѣи, стѣи безмертныи, помилуй насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и си и стѡму духѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

Престѡа трѣце, помилуй насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: стѣи, посети и исцѣли немощи наша, и мене твоегѡ ради.

Гдн помилуй, **трѣжды.**

Слава оцѣ и си и стѡму духѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмѣнь.

Оче нашъ, иже си на небехъ, да свати тѣа и ма твоѡ, да прѣдетъ црѣтѣе твоѡ, да вѣдетъ вола твоа, ѡкво на небн и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставляемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщеникъ:

ѡкво твоѡ сѣтъ црѣтво и сила и слава, оца и си и стѡму духѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѿмѣнь.

Гдн помилуй, **ѿ.**

Слава оцѣ и си и стѡму духѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

Прѣднѣте, поклонимъ црѣви нашемѣу бгѣ.

Прѣднѣте, поклонимъ и припадѣмъ хрѣту, црѣви нашемѣу бгѣ.

Прѣднѣте, поклонимъ и припадѣмъ самомѣу хрѣту, црѣви и бгѣ нашемѣу.

И ѡломъ ѿ.

Помилуй ма бже, по величѣи млости твоѡи и по множествѣу щедрѡтъ твоихъ ѡчисти беззаконїе моѡ. наипаче ѡмыи ма ѿ беззаконїа моего, и ѿ грѣха моего ѡчисти ма. ѡкво беззаконїе моѡ азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною сѣтъ вынѣ. тебѣ единомѣу согрѣшихъ, и лукавое предъ тобою сотворихъ, ѡкво да ѡправдишиа во словесехъ твоихъ, и побѣдиши, внигда сдѣнн ти. се бо въ беззаконїихъ зачатъ сѣмь, и во грѣсехъ роди ма мати моа. се бо истинѣ возлюбилъ сѣи, безвѣстнаа и тайнаа премудрости твоѡа явилъ ми сѣи. ѡкропиши ма ѡщипомъ, и ѡчищуа: ѡмыеши ма, и паче снѣга ѡбѣлаюа. слухѣу моему да сѣи радость и веселїе, возрадоуютъа кости

лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и не-ка се подигну зидови јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву праведности, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 69)

Боже, на помоћ моју пази; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме којикоји траже душу моју; нека се врате унатраг, и нека се постиде који ми хоће зала; да се поврате одмах постиђени, који ми говоре: „добро, добро!" Да се обрадују и узвеселе због Тебе сви који Те траже, Боже, и да говоре свагда они који љубе спасење Твоје: Нека се узвелича Господ! А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони дупгу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна ме-ста, као мртве од века; и утрну умени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане ста-ре, размишљам о свим делима Твојим, у тво-ревинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благ нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који доса-ђују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

смирѣнными. Ѿврати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и всѣ беззаконїа моя ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во оутробѣ моеи. не ѡвержи мене ѿ лица твоего, и доуха твоего стѣго не ѡими ѿ мене. воздѣждь ми радость спасѣнїа твоего, и дохомъ вѣликимъ оутверди ма. научу беззаконныя путѣмъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡбратѣтся. избави ма ѿ кровей бже, бже спасѣнїа моего, возрадуются языки мои правдѣ твоеи. гди, оустнѣ мои ѡверзеша, и оуста мои возвестѣютъ хвалу твою. ѡкъ аще бы восхотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ оубо: всесожедѣнїа не благоволиши. жертва бгѣ доухъ сокрушенъ: сердце сокрушенно и смиренно бгѣ не оумножитъ. оублажи гди, благоволенїемъ твоимъ євѣна, и да созиждутся стѣны іерлїмскїа. тогда благоволиши жертву правды, возношенїе и всесожегѣмаа: тогда возложѣтъ на олтарь твой тельцы.

Псаломъ 84.

Бже, въ помощь мою вонми, гди, помощи ми потщїса: да постыдѣтся и пограбѣтся ищущи души мое. да возвратѣтся испѣть, и постыдѣтся хотѣщи ми слава. да возвратѣтся ѡбѣ стыдѣща, глаголющи ми: благоже, благоже. да возрадуются и возвеселѣтся ѡ тебѣ всѣ ищущи тебе бже: и да глаголютъ вѣнѣ, да возвеличатъ гдѣ, любящи спасѣнїе твое. азъ же нищъ єсмь и оубогъ, бже помози ми: помощникъ мой, и избавитель мой єси ты, гди не закони.

Псаломъ 85.

Гди, оубыши мѣтвѣ мою, вѣнши молѣнїе мое во истинѣ твоеи, оубыши ма въ правдѣ твоеи: и не вниди въ судъ съ рабѣмъ твоимъ, ѡкъ не ѡправдѣтся предъ тобою всѣхъ жнвѣхъ. ѡкъ погна врагъ души мое, смирихъ єсть въ землю жнвѣтъ мой: посадилъ ма єсть въ темныхъ, ѡкъ мѣртвыа вѣка. и оубы во мнѣ доухъ мой, во мнѣ смѣтѣса сердце мое. поманихъ дни дрѣвнїа, подчїхѣа во всѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творѣнїихъ рѣкѣ твоеи подчїхѣа. водѣхъ къ тебѣ рѣцѣ мои, душа моя ѡкъ земля безводнаа тебѣ. скорѣ оубыши ма гди, ичезѣ доухъ мой: не ѡврати лица твоего ѿ мене, и оуподоблюса нисходящымъ въ ровъ. слышавъ сотвори мнѣ завтра мѣтъ твою, ѡкъ на тѣ оуповахъ. икажи мнѣ гди, путь, вѣньже поидѣ, ѡкъ къ тебѣ взѣхъ души мое. изми ма ѿ врагъ моихъ, гди, къ тебѣ прибегохъ, научи ма творити волю твою, ѡкъ ты єси бгѣ мой. доухъ твой блгїи настѣвятъ ма на землю правѣ. имене твоего ради гди, жнвиши ма, правдою твоею изведѣши ѿ печали души мое: и мѣтѣю твоею потребиши враги мои, и погубиши всѣ стѣжающыа души моеи, ѡкъ азъ рабъ твой єсмь.

Славословље

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света. Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века.

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегох, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у ову ноћ без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин.

Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, да руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим говоримо:

Исповедање вере:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљиви-вог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Свето-а и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Славословіе вседневное.

Слава въ вышнихъ бгѣ, и на земли миръ, въ человецѣхъ бгволеніе. хвалымъ тѣ, бгословимъ тѣ, кланяемъ ти еѣ, славословимъ тѣ, бгодаримъ тѣ великіа радн славы твоеѣ. гдн црѣ нѣный, бже оче вседержителю, гдн снѣ ѣдннородный, иже хртѣ, и стѣи дше: гдн бже, агнче бжїи, снѣ очь, вземлай грѣхъ міра, помилуй насъ: вземлай грѣхн міра, прїмнн молїтвѣ нашѣ: сѣдай ѡдеснѣ оца, помилуй насъ. ѣкѡ ты ѣсн ѣдннъ стѣ, ты ѣсн ѣдннъ гдѣ, иже хртѣ, въ славу бга оца, аминь.

На всѣхъ нощѣ бгословлю тѣ, и восхваляю ѣма твоѣ во вѣкн, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдн, прнбѣжище былъ ѣсн намъ въ родѣ и родѣ. ѣзъ рѣхъ: гдн, помилуй ма, ищѣлн дшѣ моѣ, ѣкѡ согрѣшнхъ тебѣ. гдн, къ тебѣ прнбѣгѡхъ, научн ма творїти волю твоѣ, ѣкѡ ты ѣсн бгѣ моѣ: ѣкѡ оу тебѣ истѡчникъ живота, во свѣтѣ твоѣмъ оузримъ свѣтѣ. пробавн млть твоѣ вѣдѣцымъ тѣ.

Сподобн гдн въ нощѣ снѣ безъ грѣха сохранилнѣсѣ намъ. бгословѣнъ ѣсн гдн, бже оцѣцъ нашнхъ, и хвално, и прославлено ѣма твоѣ во вѣкн, аминь.

Бгдн гдн, млть твоѣ на насъ, ѣкоже оуповахомъ на тѣ. бгословѣнъ ѣсн гдн, научн ма ѡправданїемъ твоимъ. бгословѣнъ ѣсн вѣко, вразумн ма ѡправданїемъ твоимъ. бгословѣнъ ѣсн стѣи, просвѣтн ма ѡправданїн твоимн.

Гдн, мѣлостъ твоѣ во вѣкѣ, дѣлз рѣкѣ твоѣю не презрн. тебѣ подобѣетъ хвала, тебѣ подобѣетъ пѣнїе, тебѣ слава подобѣетъ, оца и снѣ и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвѣ, аминь.

Исповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во ѣдннаго бга оца вседержителя, творца нѣѣ и земли, вїднмымъ же всѣмъ и невїднмымъ. и во ѣдннаго гда иже хртѣ, снѣ бжїа, ѣдннороднаго, иже ѡ оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкѣ: свѣта ѡ свѣта, бга истнннѣ ѡ бга истнннѣ, рожденна, не сотворѣнна, ѣднносѣцнѣ оца, ѣмже всѣ быша. насъ радн человекѣхъ, и нашегѡ радн спасѣнїа, сшѣдшаго сѣ нѣсѣ, и воплощѣвшагѡ ѡ дха сѣта и мрїи дѣвы, и воцелѡвѣчшасѣ. распѣтаго же за ны при понтїйстѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребѣнна, и воскресшаго въ третїи дѣнь по писанїемъ. и возшѣдшаго на нѣсѣ, и сѣдаща ѡдеснѣ оца. и пакн грядѣщаго со славою, сдѣннн живымъ и мѣртвымъ, ѣгѡже црѣтвїю не бдетъ концѣ. и въ дха сѣтаго, гда, животворѣщаго, иже ѡ оца и снѣхѡдѣщаго, иже со оцѣмъ и снѡмъ спокланѣема и славнома, глаголавшаго пррѡкн. во ѣдннѣ стѣю собѡрнѣю и апѣлскѣю црѣковѣ. исповѣдѣю ѣдннѣ крѣщенїе, во ѡставленїе грѣхѡвѣ. чѣю воскреснїа мѣртвнхъ: и жнзнн бдѣщагѡ вѣка. аминь.

И поѣмъ канѡнъ, ѡ распѣтїи гднн, и на плѣчь престѣла вѣы:

їрмѡсѣ по двѣжды, тропарн на д.

Послѣдн же їрмѡсѣ ѡба лнѣка вѣдѣтѣ. Творѣнїе сѣмѣвна логодѣта.

Песма 1.

Ирмос: Као по суву путовавши пешке Израил по мору, видећи гонитеља Фараона где се утапа, клицаше: Певајмо Богу победничку песму.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Видевши на Крсту распетог Сина и Господа, Пречиста Дјева кидајући се ридаше горко, са другим женама наричући, вапијаше.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Видим Те сада, љубљено и мило чедо моје, на Крсту распета, и срце моје горко се раздире, рече Пречиста. Но реци, Добри, реч слушкињи Твојој.

Слава:

Драговољно Сине мој и Творче, на дрвету смрт љуту трпиш, говораше Дјева, стојећи под Крстом са љубљеним Учеником.

И сада:

Лишена сам сада наде моје, радости и весеља, Сина мога и Господа; авај мени, кида ми се срце, Пречиста плачући говораше.

Ирмос: Као по суву путовавши пешке Израил по мору, видећи гонитеља Фараона где се утапа, клицаше: Певајмо Богу победничку песму.

Песма 3.

Ирмос: Нема Светога као што си Ти, Господе Боже мој, Који си узвисио верне твоје Добри, и утврдио их на камену исповедања твога.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Страха ради Јудејског Петар се сакри, и сви верни побегоше, остављајући Христа, Дјева ридајући, говораше.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Због страшног и чудесног рођења твога, Сине мој, више од свих матера бих ја узвеличана; но, авај мени, видећи Те сада на дрвету, утроба ми се кида.

Слава:

Хтедох на руку моју да примим са дрвета Онога кога као Младенца држах; но авај мени, нико ми Га не даде, Пречиста јаукаше.

И сада:

Ево светлост моја слатка, нада и живот мој, Добри, Бог мој угаси се на Крсту, утроба ми се кида, Дјева уздишући говораше.

Ирмос: Нема Светога као што си Ти, Господе Боже мој, Који си узвисио верне твоје Добри, и утврдио их на камену исповедања твога.

Гласъ ѿ: Пѣснь ѧ.

Ірмосъ: Іакѡ по сѣхѣ пѣшешѣствовавъ іһль, по бѣзднѣ стопамн, гонителя фараѡна видѡ потоплаѡма, бѣѣ повѣднѣю пѣснь поимъ, вопіаше.

Запѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Ѡбѣшена іакѡ видѣ на крѣтѣ, сѧ и гда, дѡла ѡтаа, терзajúщисѡ вопіаше гóрцѣ, со дрѣгнми жемѡми стенájци глаголаше.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Внѣжѣ тѡ нынѣ возлюбленное моѡ чѡдо и любимое, на крѣтѣ вѣсѡца, и оуѡзвѡлаюсѡ гóрцѣ сѣрдцемъ, рече ѡтаа: но даждь слово блгій рабѣ твоѡи.

Слава оцѣ и снѣ и стóмѣ дхѣ.

Вóлею сѧе мои и творче терпнши на дрѣвѣ лючѣю смѣрть, дѡа глаголаше предстоájци оу крѣтѡ со возлюбленнымъ оуѡнкомъ.

И нынѣ и присеѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Нынѣ моегѡ чѡднѡ, радостн и веселѡ, сѧа моегѡ и гда лишѡна быхъ: оубѡ мнѣ, колѣзнѣю сѣрдцемъ, ѡтаа плачѣщи глаголаше.

Таже ірмосъ: Іакѡ по сѣхѣ пѣшешѣствовавъ іһль, по бѣзднѣ стопамн, гонителя фараѡна видѡ потоплаѡма, бѣѣ повѣднѣю пѣснь поимъ, вопіаше.

Пѣснь г.

Ірмосъ: Нѣсть стѣ іакоже ты гди бже мои, вознесѡи рогъ вѣрныхъ твоихъ блже, и оутвердѡвый насъ на камени исповѣданѡа твоегѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Стрѡха радн іѡдѣйска пѣтръ скрысѡ, и всѧ ѡбѣгѡша вѣрнѡи, ѡстаѡльше хрѣтѡ, дѡа рыдájущи глаголаше.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѡ стрѡшномъ твоѡмъ ржѣтѣѣ и стрѡнномъ, сѧе мои, пѡче всѣхъ мѡтерей возвелѡчена быхъ ѡзъ: но оубѡ мнѣ, нынѣ тѡ видѡщи на дрѣвѣ, распалájусѡ оутрѡбою.

Слава оцѣ и снѣ и стóмѣ дхѣ.

Хоцѣ оутрѡбѣ моѡ на рѡкѣ, ѡмаже іакѡ младѡнца держájхъ, съ дрѣва прѡлѡтн, вѣщѡаше ѡтаа: но никтѡже, оубѡ мнѣ, сегѡ даде.

И нынѣ и присеѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Сѣ свѣтѣ мои сладкѡи, надежда и жнвѡтѣ мои блгій, бѣ мои оугасѣ на крѣтѣ, распалájусѡ оутрѡбою, дѡа стенájци глаголаше.

И ірмосъ: Нѣсть стѣ іакоже ты гди бже мои, вознесѡи рогъ вѣрныхъ твоихъ блже, и оутвердѡвый насъ на камени исповѣданѡа твоегѡ.

Песма 4.

Ирмос: Христос је моја сила, Бог и Господ, часна Црква богодолично пева говорећи: од чистог ума у Господу празнујући.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Сунце незаласно, Боже превечни, и Творче целе твари, Господе, како подносиш страдање на Крсту? Чиста плачући говораше.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Плачући говораше Неневестна ка Благообразноме: Похитај, Јосифе, приступи Пилату, и измоли да скинеш са дрвета Учитеља твога.

Слава:

Видевши Пречисту да горко рида, Јосиф се смути, и плачући приступи Пилату, говорећи с плачем: дај ми тело Бога мојега.

И сада:

Видећи Те рањена и без славе, нага на дрвету, Чедо моје, срце ми се кида, ридајући као Мати, Дјева нарицаше.

Ирмос: Христос је моја сила, Бог и Господ, часна Црква богодолично пева говорећи: од чистог ума у Господу празнујући.

Песма 5.

Ирмос: Добри, молим Ти се, Божијом светлошћу твојом, обасјај душе оних који Ти с љубављу јутрењују, да би познали Тебе, Речи Божија, истинитог Бога, Који дозиваш из мрака греховнога.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Кидајући се и ридајући, и дивећи се Јосиф с Никодимом скиде, и целивавши Пречисто Тело, ридаше и нарицаше, и појаше Њега као Бога.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Примивши Њега с плачем, Мати безмужна, положи на крила, молећи Га са сузама, и целивајући, и горко ридајући и нарицајући.

Слава:

Једину наду и живот, Владико Сине мој и Боже, имадох светлост очију, Ја, слушкиња Твоја; А сада сам лишена Тебе, слатко и мило Чедо моје.

И сада:

Болови и жалости, и уздисања спопадоше ме, авај мени, Чиста горко ридајући говораше, видећи Те, Чедо моје љубљено, нага и осамљена и мирисима помазана мртваца.

Ирмос: Добри, молим Ти се, Божијом светлошћу твојом, обасјај душе оних који Ти с љубављу јутрењују, да би познали Тебе, Речи Божија, истинитог Бога, Који дозиваш из мрака греховнога.

Пѣснь Ѧ.

Ірмосъ: Хрѣтосъ моѡ сила, бгъ и гдѣ, честнаѡ црковѣ бголѣпнѡ поетъ
взывѡщи, ѡ смысла чиста, ѡ гдѣ празднѡщи.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Солнце не заходѡи бже превѣчный, и творче всѣхъ тварей гди, какъ терпѣши стѣть на
крѣтѣ, чистаѡ плачѡщи глаголаше.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Плачѡщи глаголаше браконенекъинаѡ, ко блговерѡномъ: потцнѣѡ іѡнфе кз пѡлтѡ
престѡпнѣти, и испрошѣ снѡти со дрѣва оучнѣлаѡ твоегѡ.

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Видѣвъ прѣчѣдѡ горцѣ слезѡщи, іѡнфѡ смѡтнѣѡ, и плачаѡ престѡпнѣ кз пѡлтѣ, даждѣ
мнѣ, вопѡи съ плачемъ, тѣло бга моегѡ.

И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

Оуазвена тѡ видѡщи, и безъ славы, нага на дрѣвѣ, чѡдо моѡ, оутрѡбою распалѡѡѡ,
рыдаѡщи ѡкѡ мѣти, дѣѡ провѣщавѡше.

Тѡже ірмосъ: Хрѣтосъ моѡ сила, бгъ и гдѣ, честнаѡ црковѣ бголѣпнѡ поетъ
взывѡщи, ѡ смысла чиста, ѡ гдѣ празднѡщи.

Пѣснь Ѣ.

Ірмосъ: Бжѣимъ свѣтомъ твоимъ бже, оутренюющихъ тѣ души любѡвѣю
ѡзарѣ, молюѡ, тѡ вѣдѣти слѡве бжѣи, истиннаго бга, ѡ мрѡка
грѣхѡвнагѡ взывѡща.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Растерзѡѡѡ и рыдаѡ, и днѡѡѡ вкѡпѣ съ нѣкодѣмомъ снѡтѣ іѡнфѡ, и оуцѣловѡвъ
пречистѡе тѣло, рыдаѡше, и стѣнѡше, и поѡ ѣгѡ ѡкѡ бга.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Прѣимши ѣгѡ съ плачемъ мѣти ненскѡсомѡжнаѡ, положи на колѣнѣ, молаѡщи ѣгѡ со
слезѡми, и ѡблѡвызѡщи, горцѣ же рыдаѡщи и воклицѡщи.

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Ѣднѣѡ надеждѣ и живѡтѣ, вѣко снѣ мой и бже, во оцѣю свѣтѣ раба твоѡ имѣхъ, нынѣ
же лишѣна бѣхъ тебѣ, сладкое моѡ чѡдо и любѣмое.

И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

Полѣзни и скѡрби, и въздыхѡнѣѡ ѡбѣтѡша мѡ, оувѣи мнѣ чѣла горцѣ рыдаѡщи
глаголаше, видѡщи тѡ чѡдо моѡ возлюбленное, нага и оуединѣна, и вѡнѡми помѡзана
мертвецѡ.

Тѡже ірмосъ: Бжѣимъ свѣтомъ твоимъ бже, оутренюющихъ тѣ души любѡвѣю
ѡзарѣ, молюѡ, тѡ вѣдѣти слѡве бжѣи, истиннаго бга, ѡ мрѡка
грѣхѡвнагѡ взывѡща.

Песма 6.

Ирмос: Гледајући море живота, узбуркано буром искушења, ја сам притекао твоме тихом пристаништу и вапијем Ти: изведи из пропасти живот мој, Многомилостиви.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Гледајући Те мртва, Човекољубче, Који си мртве оживео и све одржаваш, кидам се љуто срцем. Хтела бих с Тобом умрети, говораше Пречиста, јер не могу да Те гледам мртва и бездахна.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Чудим се гледајући Те, преблаг и Боже, и премилосрдни Господе, безславна и бездахна, и без лепоте; и плачем држећи Те, као без наде, авај мени, да ћу Те видети Сине мој и Боже.

Слава:

Нећеш ли рећи слушкињи Твојој реч, Речи Божија? Нећеш ли обрадовати, Владико, ону која Те је родила? говораше Чиста, ридајући и плачући, целивајући тело Господа свога.

И сада:

Помишљам Владико, да ја, слушкиња Твоја, више нећу чути твога сладкога гласа, ни видети лепоту лица твога, као раније; јер си зашао, Сине мој, од очију мојих.

Ирмос: Гледајући море живота, узбуркано буром искушења, ја сам притекао твоме тихом пристаништу и вапијем Ти: изведи из пропасти живот мој, Многомилостиви.

Кондак, Глас 6.

Ходите сви певајмо, Распетог нас ради, јер Њега виде Марија на дрвету, и говораше: ако и распеће трпиш, Ти си Син, и Бог мој.

Икос:

Гледајући Овчица своје Јагње вучено на заклање, иђаше за њим Марија расплетене косе са другим женама, ово говорећи: Куда идеш, Чедо? Ради чега живот свој брзо завршаваш! Да није опет друга свадба у Кани, и тамо сада журиш, да им од воде вино начиниш? Да ли да идем с Тобом, Чедо, или радије да Те чекам? Дај ми реч, Речи, не пролази ћутке мимо мене, Који си ме чисту сачувао. Јер си Ти Син, и Бог мој.

Песма 7.

Ирмос: Анђео дакле учини пећ росодатном преподобним Младићима, а Халдејце опаљујући заповест Божија, убеди Мучитеља да кличе: Благословен си, Боже, Отаца наших.

Пѣнь 5.

Ірмосъ: Житѣйское море воздвизаемое зрѣна напастей бурею, кз тихомѹ пригѣнницѹ твоемѹ пригѣкз вопію ти: возведи ѿ тли животъ мой, многомѣтнве.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Мертва тѣ зрю члвѣколюбче, ѡживѣвшаго мѣртвѣю, и содержѣща всѣхъ, ѡуавляюща людемъ ѡтробою. хотѣла быхъ из тобою ѡмрѣти, пречѣтаа глаголаше: не терплю бо безъ дыханіа мертва тѣ видѣти.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Днвляюса зрѣши тѣ преблгій бже, и прецѣдрый гдн, безъ славы, и безъ дыханіа, и безъобразна, и плычса держѣши тѣ, ѣкв не надѣхса ѡуби мнѣ, видѣти тѣ ене мой и бже.

Слава оцѹ и снѹ и стѹмѹ дхѹ.

Не ѡзглаголеш ли рабѣ твоей слова, слово бжій; не ѡцѣдриши ли вѣко, тебе рождшю, глаголаше чѣтаа, рыдающн и плычущн, ѡблобызѣющн тѣло гдѣ своегѹ;

И нынѣ и прнсею и во вѣки вѣкѹвъ, ѡмннъ.

Помышляю вѣко, ѣкв ктомѹ слѣдкагѹ твоегѹ не ѡуслышѹ гласа, ни доброты лица твоегѹ ѡзрѣю, ѣкоже прежде раба твоѹ: нбо зашелз еси ене мой ѿ оцнмо моею.

И пакн ірмосъ: Житѣйское море воздвизаемое зрѣна напастей бурею, кз тихомѹ пригѣнницѹ твоемѹ пригѣкз вопію ти: возведи ѿ тли животъ мой, многомѣтнве.

Кондакъ, гласъ ѱ:

Нѣсз радн распѣтаго прїиднѣте всн вопоимз, того бо видѣ мрїа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѡце и распѣтїе терпнши, ты еси снъ, и бгъ мой.

Ікосъ:

Своегѹ агнца агница зрѣши, кз заколенію влекѹма, послѣдоваше мрїа протѣртѹми власы со ннѣми женами, сїѣ вопіющн: камѹ идешн чадо, чешѹ радн скорое теченіе совершалешн; еда дрлгій брѣкз пакн есть вз канѣ, и тамѹ нынѣ тцншнса, да ѿ воды нмз вїно сотвориши; ндѹ ли из тобою чадо, нли пѣче пождѹ тебе; даждь мнѣ слово слово, не молѣ мнмондн менѣ чнстѹ соблюдыи ма: ты бо еси снъ, и бгъ мой.

Пѣнь 3.

Ірмосъ: Росодательнѹ ѡбѹ печь содѣла аггѣлз прпенымз ѡтрокѹмз, халдѣн же ѡпалѣющее велѣнїе бжїе мѹчнтелѹ ѡубѣща вопнѣти: блгословѣнз еси бже ѡтѣцз нашихъ.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Где је, Сине мој и Боже, некадашња благовест, коју ми Гаврил говораше? Називаше Те Царем, и Сином Бога Вишњег. А сада Те видим, светлости моја сладка, нага и рањава мртваца.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Избављајући ме од бола, прими ме сада са собом, Сине мој и Боже, да и ја, Владико, сиђем у Ад с Тобом. Не остави мене саму, јер не могу више живети, не видећи Тебе, сладку светлост моју!

Слава:

Са другим женама мирносицама, ридајући Непорочна горко, и видећи ношенога Христа, говораше: Авај мени, шта видим! Куда идеш сада, Сине мој, а мене саму остављаш?

И сада:

Изнемогавајући и ридајући Непорочна, Мирносицама говораше: ридајте са мном и плачите горко, јер гле светлост моја сладка, и учитељ ваш гробу се предаје.

Ирмос: Анђео дакле учини пећ росодатном преподобним Младићима, а Халдејце опаљујући заповест Божија, убеди Мучитеља да кличе: Благословен си, Боже, Отаца наших.

Песма 8.

Ирмос: Из пламена Преподобним росу си источио, и праведникову жртву водом спалио; јер све чиниш, Христе, што хоћеш. Тебе преуносимо у све векове.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Јосиф видевши Дјеву да рида, сав се потресе, и вапијаше горко: Како да Те ја слуга твој, сада погребем, о Боже мој? Каквим ли плаштаницама да обавијем тело Твоје?

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Сваки ум превазиђе твој чудни изглед, Тебе Господа, који носиш сву твар. Зато Те Јосиф као мртва прими на руке своје, и с Никодимом носи и сахрањује.

Слава:

Видим чудну и преславну тајну, вапијаше Дјева Сину и Господу: Како се полагеш у гроб убоги, Ти Који мртве заповешћу подижеш из гробова?

И сада:

Нити ћу са гроба твога устати, Чедо моје, нити ћу престати сузе да лијем, ја слушкиња твоја, док и ја не сиђем у Ад. Јер не могу трпети растанак твој, Сине мој.

Ирмос: Из пламена Преподобним росу си источио, и праведникову жртву водом спалио; јер све чиниш, Христе, што хоћеш. Тебе преуносимо у све векове.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Гдѣ снѣ мой и бже блговѣщеніе древнее, ѣже мнѣ гавріилъ глаголаше; црѣ тѣ, снѣ и бга вѣшнаго нарицаше: нынѣ же виждѣ тѣ, свѣте мой сладкѣй, нага и оуазвена мертвецѣ.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Иже влѣдѣи болѣзни, нынѣ прѣмни ма съ тобою снѣ мой и бже, да снѣдѣ вѣко во ѣдъ съ тобою и ѣдъ, не ѡстаѣи мене ѣдѣнѣ: оужѣ бо жити не терплю, не видѣши тебе сладкаго моего свѣта.

Слава оцѣ и снѣ и стѣму дхѣ.

Съ дрѣвнѣи женами мѣроносцами, рыдающе непорочноа горце, и носима видѣши хрѣта, глаголаше: оубвѣ мнѣ, что виждѣ! камъ ѣдѣши нынѣ снѣ мой, а мене ѣдѣнѣ ѡставляешн;

И нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѡвѣ, ѣминь.

Иже немогающе и рыдающе непорочноа, мѣроносцамъ глаголаше: рыдайте мнѣ, и сплѣчтеа горце: сѣ бо свѣтъ мой сладкѣй, и оучитель вашъ грѣбѣ предаѣтѣа.

Тѣже ѣрмосъ: Росодательнѣ оубвѣ пѣшь содѣла ѣггѣл прѣбнымъ ѡтрокѡмъ, халдѣн же ѡпалѣющее велѣніе бжѣ мѣчѣтеле оубвѣца вопѣти: блгословѣнъ снѣ бже ѡтѣцъ нашихъ.

Пѣснь ѣ.

ѣрмосъ: Иже пламене преподѣбнымъ росѣ источилъ снѣ, и праведнаго жѣртѣ водѡю попалилъ снѣ: вѣдѣ бо творѣши хрѣте токма ѣже хотѣти, тѣ превозносимъ во вѣки вѣки.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Дѣвѣ рыдающе и ѡснѣдѣ видѣвѣ, растерзашеа вѣсь, и вопѣаше горькѡ: какъ тѣ, ѡ бже мой, нынѣ погребѣ рѣвъ твоѣ; какѣми плащаницами ѡбѣю тѣло твоѣ;

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Пѣче оумѣ превзѣде странное твоѣ видѣніе носѣщаго тѣварѣ вѣю гдѣ: сего ради и ѡснѣдѣ ѣкѡ мѣртѣ тѣ на рѣкѣ своѣю, и съ никодѣмомъ носѣтѣ и погребѣтѣа.

Блгословимъ оцѣ и снѣ и стѣго дхѣ, гдѣ.

Страннѣю виждѣ и прѣлѣбнѣю тѣинѣ, дѣа вопѣаше снѣ и гдѣ: какъ въ хѣдѡмъ грѣбѣ полагаешнѣа, мѣртѣвѣа повелѣніемъ возставлѣи во грѣбѣхъ;

И нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѡвѣ, ѣминь.

Ни ѡ грѣба твоего востѣнѣ чѣдо мое, ни слѣзы точѣши прѣстѣнѣ раба твоеа, дѡндеже и ѣдъ снѣдѣ во ѣдъ: не могѣ бо терпѣти разлѣченѣа твоего, снѣ мой.

Хвалимъ, блгословимъ, поклонѣемѣа гдѣи, поюще, и превозносѣще во вѣки вѣки.

И пакѣ ѣрмосъ: Иже пламене преподѣбнымъ росѣ источилъ снѣ, и праведнаго жѣртѣ водѡю попалилъ снѣ: вѣдѣ бо творѣши хрѣте токма ѣже хотѣти, тѣ превозносимъ во вѣки вѣки.

Песма 9.

Ирмос: Људима је немогуће Бога видети, на Њега не смеју ни чиновни анђелски гледати, јер кроз Тебе Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени. Њега величајући ми Те са небеским војскама славимо као Блажену.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Од сада радост ме се никако неће дотаћи, Непорочна ридајући, говораше: светлост моја и радост моја у гроб зађе. Но нећу Њега оставити самог, овде ћу умрети, и с Њим се сахранити.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Душевну рану моју сада исцели, Чедо моје, Пречиста вапијаше плачући. Васкрсни, и утоли мој бол и тугу, јер можеш, Владико, да чиниш све што хоћеш, ако и јеси погребен по својој вољи.

Слава:

О како се утајио од Тебе бездан милосрђа? Господ тајно рече Матери својој. Јер хотећи да спасем створење моје, изволах да умрем, али и да васкрснем, и Тебе узвеличам, као Бог неба и земље.

И сада:

Певам милосрђе твоје, Човекољубче, и клањам се богатству милости твоје, Владико. Јер хотећи да спасеш створење твоје, смрт си примио, рече Пречиста. Но Васкрсењем Твојим, Спасе, помилуј све нас.

Ирмос: Људима је немогуће Бога видети, на Њега не смеју ни чиновни анђелски гледати, јер кроз Тебе Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени. Њега величајући ми Те са небеским војскама славимо као Блажену.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Пѣснь д.

Ірмосъ: Бѣа челоуѣкѡмъ невозможнѡ видѣти на негоже не смѣютъ чини агглыстѣи взирати: тобою же всечѣта, гвнса челоуѣкѡмъ слово воплощенно: ѣгоже величающе, съ нѣными вѡн тѣ оубѣждаемъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Радость мнѣ николиже ѡсѣлѣ прикоснетса, рыдающе глаголаше непорочнаа: свѣтъ мой и радость моя во гробѣ зѣде: но не ѡставаю ѣго единаго, зѣ же оумрѣ, и спогребѣса ѣмѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ашсѣвндоу мою гзвѣ нынѣ ищѣлѣ чадо мое, преѣтаа вопіаше слезѡци: воскреснѣ, и оутолѣ мою волѣзнь и печаль, можеша бо вѣко, ѣлико хощеша, и творѣши, аще и погребѣса ѣи волею.

Слава оцѣ и сиу и стѡму дхѣ.

Ѣ какъ оутанѣла тебѣ ѣсть бѣздна щедрѡтъ, мѣри въ тѣиѣ и зрѣчѣ гдѣ; тварѣ бо мою хотѣ спастѣ, и зволнхъ оумрѣти. но и воскреснѣ, и тебѣ возвелнчѣ, гакъ бѣ нѣсѣ и землѣ.

И нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Коспоу многѣрдѣе твоѣ члѣвѣколюбче, и поклонѣюса богѡтѣствѣ млти твоѣа вѣко: создѡнѣе бо твоѣ хотѣ спастѣ, смѣрть подѣлз ѣи, рѣчѣ преѣтаа: но воскреснѣемъ твоимъ спсе, помнѣи вѣѣхъ насъ.

Тѣже за достѡнно, ірмосъ:

Бѣа челоуѣкѡмъ невозможнѡ видѣти на негоже не смѣютъ чини агглыстѣи взирати: тобою же всечѣта, гвнса челоуѣкѡмъ слово воплощенно: ѣгоже величающе, съ нѣными вѡн тѣ оубѣждаемъ.

Стѣи бже, стѣи крѣпкѣи, стѣи безсмѣртный, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и сиу и стѡму дхѣ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчиствѣ грѣхѣи наша: вѣко, простѣ беззакѡнѣа наша: стѣи, посѣтѣи и ищѣлѣи немѡщи наша, и мене твоегѡ радѣ.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и стѡму дхѣ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Ѣче нашъ, иже ѣи на нѣсѣхъ, да свѣтѣтса и ма твоѣ, да приидетъ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетъ вола твоа, гакъ на нѣсѣи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, гакже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введѣи насъ во иксѣшенѣе, но и збѣви насъ ѡ лѣкаваго.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, Глас 6.

Ходите сви певајмо, Распетога нас ради, јер Њега виде Марија на дрвету, и говораше: ако и распеће трпиш, Ти си Син, и Бог мој.

Господе помилуј. (40 пута.)

Молитва:

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, за-мисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести: огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и упознање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неу-оредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Бо-городицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитва молебна Пресветој Богородици.

(Павла, монаха обитељи Евергетидске, то јест Благодетељнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбачену природу рода нашега са небеским саставила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти прибегавају, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човекољубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и употребљавајући Своју Материнску слободу, моли Сина Твога и нашега

Сщ҃енникъ:

Ѣ́кѡ твоѡ ѣсть цр҃тво и сила и слава, оца и сѣа и ст҃аго дха, нынѣ и пр҃сно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Ѣ́минь.

Кондакъ, гласъ ѿ:

Насъ ради распятаго прѣидите вси воспоимъ, того бо видѣ мр҃іа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѿце и распатѣ терпшии, ты еси сиъ и бг҃ъ мой.

Гд҃и помилуй, **м.**

Таже мѣтвъ:

Иже на всякое время и на всякѣи часъ, на нб҃сѣх и на земли поклонѣемый и славымый хр҃тѣ бже, долготерпѣливѣ, многомлчнѣ, многоблгодѣробнѣ, иже праведныа любѣи и грѣшныа милуѣи, иже всѣ зовѣи ко сп҃сенію ѡбѣщаніа ради вѣдущихъ блг҃ъ. еимъ гд҃и, прѣимѣи и наша въ часъ сей мѣтвы, и исправн живѡтъх нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣтѣнѣ, тѣлесѣ ѡчнстнѣ, помышлѣніа исправнѣ, мыслнѣ ѡчнстнѣ, и нзбавн насъ ѡ всякѣа скорбѣх, зѡлѣх и болѣзней: ѡградн насъ ст҃ымн твоимн ѡг҃лы, да ѡполченіемъ ихъ соблюдемн и наставлѣемн, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ радѡмъ непрстѣпныа твоѡа славы: Ѣ́кѡ блгословенъ еси во вѣки вѣкѡвъ, Ѣ́минь.

Гд҃и помилуй, **трижды.**

Слава оца и сѣа и ст҃ома дха, и нынѣ и пр҃сно и во вѣки вѣкѡвъ. Ѣ́минь.

Чтнѣишю херувимъ, и славыѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истаѣніа бга слова рѡждшю, сщ҃ю еца тѣа величѣемъ.

Именемъ гд҃нимъ блгословѣнѣ, Отче.

Сщ҃енникъ возгласъ: Млчвами ст҃ыхъ отцевъ нашихъ, гд҃и иже хр҃тѣ бже нашъ, помилуй насъ, насъ.

Чтецъ: Ѣ́минь.

И мѣтва молебнаа ко престѣи еца, павла монаха ѡбнтелн ѡвергетиды, сирѣчь, блгодѣтельница:

Несквернаа, неблазнаа, неглѣннаа, пречтлаа, чтлаа дбо, бгоневѣсто влчце, иже бга слова челоѣкомъ преславымъ твоимъ ржтѡмъ соединившаа, и ѡрнѡвшееса естество рѡда нашего нб҃нымъ совокупльшаа: иже ненадежныхъ едина надежда, и боримыхъ поможѣ, готѡвое застѣпленіе къ тебѣ притекающихъ, и всѣхъ хр҃тіанъ прнѣжнѣце. не гнѡшайса мене грѣшнаго, сквернаго, сквернымн помыслы, и словеса, и дѣланнми всего себе непотрѣбна сотѡрша, и радѡмомъ лѣнѡстн сластѣи житіа раба бывша: но Ѣ́кѡ члѣвколюбиваго бга мѣн, челоѣвколюбнѣ ѡумносерднса ѡ мнѣ грѣшнѣмъ и блданѣмъ, и прѣимѣи моѣ, еже ѡ скверныхъ ѡрстѣнъ прносімое тебѣ

Владику и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди увек поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме ка спасењу; и у време изласка мога из овога света, чувајући душу моју и одгони далеко од ње мрачна ли-ца злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследни-ком неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Кома приличи свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

Идај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лукавога који на нас подмукло лете; умири побуне тела нашег, и свако земно и вештаствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, срце трезвено, сан лак и слободан од сваког ђавољег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и имајуће у себи непоколебљиво памћење закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо хвалили и благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин. Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, покров је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби.

Свештеник: Слава теби Христе Боже, надао наша, слава Теби.

Слава, И сада:

Господе, помилуј. (3 пута.)

Благослови.

моленіе: и твоего сна, и нашего вѣка и гда, матернее твоё дерзновеніе употребляющіи, моли, да ѿверзетъ и мнѣ члвчколюбныа оутрѣбы своеа блгости, и презрѣвъ моа безчлсннаа прегрѣшенїа, ѿбратитъ ма къ поканію, и своіхъ заповѣдей дѣлателя и скѣсна гвнѣтъ ма. и предстанн мнѣ прїснв, ѣкв млчнвма, и милогѣрдаа, и блголюбнвма, въ настоащемъ оубв житїи теплаа предстательнице и помощнице, сопротивныхъ нашествїа ѿгоняющн, и ко спсїнію наставаляющн ма: и во время исхода моего ѿкаанндо моо души соблюдяющн, и темныа зракн лѣкавыхъ бѣсѡвъ далече ѿ неа ѿгоняющн: въ страшный же день сддл вѣчныа ма и збавляющн мѣкн, и неизреченныа славы твоего сна и бга нашего наследника ма показющн. юже и да оудчу влчце моа, прстїаа еце, твоімъ ходатайствомъ и заступленїемъ блгодатїю и члвчколюбїемъ едннороднаго сна твоего, гда и бга и спса нашего іиса хрїта: емже подобаетъ всакаа слава, честь и поклоненїе, со безначальнымъ егѡ оцѣмъ, и прстїымъ, и блгїмъ, и животворящнмъ егѡ дхѡмъ, нынѣ и прїснв, и во вѣкн вѣкѡвъ, амїнь.

Млтва инаа ко гдѣ нашемъ іисѣ хрїтѣ, антїоха монаха пандекта:

И даждь намъ вѣко, на сонъ гравшымъ покои тѣла и души, и сохрани насъ ѿ мрачнаго сна грѣхѡвнаго, и ѿ всакаго темнаго и ноцнаго сладострастїа: оукротн стремлєнїа страстей, оугасн разжжєнныа стрѣлы лѣкаваго, ѣже на ны льстївнв двїжнмыа: плѡти нашеа возгнїа оуполн, и всакое земное и вещественное наше мѣдрованїе оупн. и дардн намъ бже, бѡдръ оумъ, цѣломѣдръ помыслъ, сердце трезвѣщееа, сонъ легѡкъ и всакаго сатанна мечтанїа измѣненъ. возстави же насъ во время млтвы оутверждєны въ заповѣдехъ твоіхъ, и пѡмать сдѣевъ твоіхъ въ себѣ твѣрдѣ и мѣща: всенѡщное словобїе намъ дардн, во еже пѣти и блгословїти и славити прѣчтное и великолѣпое ѣма твоё, оца и сна и стїаго дха, нынѣ и прїснв и во вѣкн вѣкѡвъ, амїнь.

Преславноа принодѣо, мїти хрїта бга, прїнесн нашѣ млтвѣ снѣ твоемѣ, и бгѣ нашемѣ, да спсїетъ тобою души нашаа.

Млтва инаа стїаго іованнїка:

Оупованїе моё оцѣ, прнбѣжнще моё снѣ, покрѡвъ мой дхъ стїхн, тѣце стїаа, слава тебѣ. Сщєнникъ: Слава тебѣ, хрїтѣ бже, оупованїе наше, слава тебѣ.

Анкъ: Слава оцѣ и снѣ и стїомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснв и во вѣкн вѣкѡвъ. амїнь.

Гдн помнлдн, **трїжды.**

Блгословн.

Тада чинећи Предстојатељ поклон до земље, говори братији:

Благословите, оци свети, и опростите мени грешноме.

И братија:

Бог да ти опрости, оче свети.

Свештеник говори:

Помолимо се за мир свега света.

А ми: Господе, помилуј /**често**/.

За благоверни и христољубиви православни род хришћански.

За све благочестиве и православне хришћане.

За Преосвећеног Архиепископа (**или:** Митрополита, **или:** Архијереја) нашег /**име**/. За оца нашег игумана /**име**/ и сву у Христу браћу нашу. За одсутне оце и браћу нашу. За оне који нас мрзе и оне који нас воле. За оне који нам чине милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мору плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже. (За рањенике, сирочад, избеглице, Прогнанике прогнанике и све страдалнике.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве цареве, православне Архијереје, и ктиторе свете обитељи ове (и светих Божјих цркава и манастира), родитеље, учитеље и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који овде почивају и свуда православне.

Предстојатељ: Рецимо и за себе саме.

Господе, помилуј. (**3 пута.**)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: /опроштај бива док се говори горња Јектенија/:

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном. И остало.

И бывлетъ шпдетъ ш сѣенника:

Хрѣтосъ истинный бгъ нашъ, млтвами пречѣтыа своеа мѣре, прѣбныхъ и бгоносныхъ оѣецъ нашихъ, и всѣхъ сѣихъ, помнлетъ и спасетъ насъ, ѣкѡ блгъ и члвѣколубецъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

Тѣже сотвориъ предстоатель поклонъ на зѣмлю, глаголетъ братѣи:

Блгословѣте оѣцы сѣи, простиѣте мѣ грѣшномѣ.

И братѣа: Бгъ простиѣтъ тѣ, оѣче сѣи.

Сѣенникъ же глаголетъ:

Помолимсѡ ѡ великомѣ господнѣ и оѣѣ нашемѣ сѣѣшемѣ патриархѣ москѡвскомѣ и всѣа рдеи ѣмѣ, и ѡ господнѣ нашемѣ прѣвосѣеннѣйшемѣ еѣкѣ [иѣ архіеѣкѣ, иѣ митрополѣтѣ] ѣмѣ.

Лѣкъ: Гдѣ помнлѣи, чѣстѡ.

Ѡ богохранѣѣи странѣ нашей, властѣхъ и вѡнствѣ еѣ. Ѡ оѣцѣ нашемѣ, ѣмѣ, и всѣи во хрѣтѣ братѣи нашей. Ѡ ненавѣдѡщихъ и любѡщихъ насъ. Ѡ млдѡщихъ и слдѡщихъ намъ. Ѡ заповѣдавшихъ намъ недостѡйнымъ молѣтсѡ ѡ нѣхъ. Ѡ избавлѣнѣи плѣнѣнныхъ. Ѡ шѣдшихъ оѣцѣхъ и братѣахъ нашихъ. Ѡ въ мѡри плавающихъ. Ѡ въ нѣмоцѣхъ лежащихъ. Помолимсѡ и ѡ иѣобѣлѣи плодѡвъ земныхъ. И ѡ всѣакои дѡшѣ хрѣтѣанъ правослѡвныхъ. Оубѣжѣмъ правослѡвныа архіерѣн, и кѣтѣторы сѣагѡ храма сѣѡ [сѣѣа оѣнѣтѣи сѣа]. Родѣтѣи наша, и всѣа прѣжде шѣдшыа оѣцы и братѣио наша, здѣ лежащыа и повсѡдѣ правослѡвныа.

Предстоатель: Рѣемъ и ѡ себѣ самѣхъ.

Лѣкъ: Гдѣ помнлѣи, трѣжды.

И сѣенникъ: Млтвами сѣихъ оѣецъ нашихъ, гдѣ иѣсе хрѣтѣ бже нашъ, помнлѣи насъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

**Предстојатељ стоји напред цркве, док се све не заврши.
И добивши опроштај од Предстојатеља, одлазимо у своје келије, где говоримо
Молитву ову:**

Опрости, Господе Човекољупче, онима који нас мрзе и који нам чине неправду. Добročинитељима чини добро. Браћи и сродницима нашим даруј оно што ишту за спасење, и живот вечни. Болесне посети, и даруј исцељење. (Рањене исцели, сирочад заштити.) Оне на мору и у ваздуху руководи. Путуј са путницима. Цркву помажи. Даруј опроштај грехова онима који нам служе и који су добри према нама. Помилуј по великој милости Твојој оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. Помени, Господе, раније уснуле оце и браћу нашу, и упокој их где сија светлост лица Твога. Помени, Господе, заробљену и прогнану браћу нашу, и избави их од сваке невоље. Помени, Господе, оне који плодове доносе и чине добро у светим Твојим Црквама, и дај им све што ишту за спасење и живот вечни. Помени, Господе, и нас смирене и грешне и недостојне слуге Твоје, и просвети ум наш светлошћу познања Твога, и упути нас на стазу заповести Твојих, молитвама Пречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, и свих Светих Твојих. Јер си благословен у векове векова. Амин.

**Крај МАЛОГ ПОВЕЧЕРЈА.
А Полуноћницу читамо у келијама.**

БИБЛИОГРАФИЈА

ПОСНИ ТРИОД—Света велика седмица—Страсна
превео са грчког Епископ др Артемије
Грачаница 2008.

ИЗДАВАЧ:

ЕПАРХИЈА РАШКО-ПРИЗРЕНСКА
И КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКА
МАНАСТИР ГРАЧАНИЦА
38205 КОСОВСКА ГРАЧАНИЦА
www.eparhija-prizren.com
info@eparhija-prizren.com

СЛУЖЕБНИК

Издање Архијерејског Синода
Српске Православне Цркве
Београд, 2015 год.

СЪТЪДЪНЪ НА ВЕЛИКАЯ СЕДМИЦА.

<http://azbyka.ru/bogosluzhenie/index.shtml>

Ч А С О С Л О В

СЛУЖБЕ ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ ЈЕРУСАЛИМСКИХ МАНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ
Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превео са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Богослужбене текстове Библиотека святоотеческой литературы Часослов
<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

Стари Завет – Нови Завет: <http://www.rastko.rs>

Псалми Давидови, превод Ђура Даничић: <http://www.rastko.rs>

А4 Формат

Microsoft Publisher 2013

HP Officejet Pro 8600

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ

ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ